

நாடு கடந்த

தமிழீழ அரசு

சுரல்:01 அரசு:01

நான் பெரிது நீ பெரிது என்று நினைக்காது நாடு பெரிது என்று நினை

செப்டெம்பர் 25, 2009

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு: என்றால் என்ன?

விளக்கக் கோவை - வி.உருத்திரகுமார்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு (Trans-national Government of Tamil Eelam) தமிழ் மக்களது அரசியல் வேட்கையை உயிர்ப்போடு பேணித் தமிழர் தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சி எனும் அடிப்படை உரிமைக் கோட்பாடுகளின் வழியாக தமிழீழ மக்களின் விடுதலையினை

வென்றெடுப்பதற்கான ஓர் அரசியல் அமைப்பாகும். இது ஒரு புதுமையான எண்ணக் கருவாகும்.

தமது தாயகத்தில் தமிழ் மக்கள் தமது அரசியல் வேட்கைகளையும் உரிமைகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் அதற்காகச் செயற்படுவதற்கும்

இப்பொழுது எவ்வித வாய்ப்புகளும் இல்லை. ஸ்ரீலங்கா அரசு சட்ட அடிப்படையான தடைகள், இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு, படுகொலை ஆகிவற்றின் ஊடாகத் தமிழ் மக்களது விடுதலை வேட்கையையும் உரிமைகளையும் ஒடுக்கி வருகின்றது.

இந்நிலையில் தமிழீழ நாட்டின் உறுப்பாகிய புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்கு உள்ள மக்களாட்சி வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி தமிழ் மக்களின் கயநிரையை உரிமைக்கு செயலுருவம் கொடுப்பதற்காக

3ம் பக்கம் பார்க்க

இலங்கையின் “ஜனநாயகம்” மரண தண்டனையைத் தரும்

தமிழ்மக்களை எப்படி, எந்த நிலையில் பேரினவாதம் சிறை வைத்துள்ளது என்பதை, தம்மைத் தவிர யாரும் அறியக் கூடாது என்பதுதான் இலங்கையில் “ஜனநாயகம்”. அப்பாவி மக்களை எப்படிப்பட்ட ஒரு நாசிய முகாமில் வைத்து வதைக்கின்றனர் என்பதை, வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த முடியாது. மீறி வெளிப்படுத்தினால், அவர்கள் இலங்கையில் உயிர்

வாழவே முடியாது. அப்படிப்பட்ட படங்கள் தான் இவை. இந்த பேரினவாத பாசிச அரசு எதை விடும் இருந்து மீட்பாக அந்த மக்களுக்கு காட்டியதோ, எதை அந்த மக்களுக்கு ஜனநாயகம் என்கின்றதோ, அதை அவர்களை மீறி படம் எடுத்தால் அங்கு மரணம் நிச்சயம். அந்த அளவுக்கு இலங்கையில் “ஜனநாயகம்” உள்ளது முடியாது. மீறி வெளிப்படுத்தினால், “ஜனநாயகத்தின்” பெயரில், விடூலி அவர்கள் இலங்கையில் உயிர்

6ம் பக்கம் பார்க்க

நாடு கடந்த “தமிழீழ அரசு”

பத்திரிகைக்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

தாயகத்தின் விடுதலையை வென்றெடுக்கும் பெரும் பொறுப்பு புலம் பெயர் வாழ் தமிழ் மக்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்நேரத்தில், அதற்கான ஆலோசனைக் குழுவும் அமைக்கப்பட்டு அவர்களின் பரிந்துரையின்படி நாடு கடந்த தமிழீழ அரசை அமைப்பதற்காக நாம் தினமும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

அதற்கான எமது பணியில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அறிஞர் குழுவையும் தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்த நேரத்தில் உலகத்தில் உள்ள அனைத்துத் தமிழ்ச்சங்கங்களும் ஒன்றுபட்டு தத்தமது கடமையை உணர்ந்து எமது விடுதலையை வென்றெடுக்கும் நோக்கத்துடன் அரும்பாடுபட்டு வருகின்றார்கள். எமது ஒற்றுமையைக் கண்டு எதிரி பதற்றப்படுவது தற்போது வெட்ட வெளிச்சமாக தெரியத் தொடங்கிவிட்டது.

மேற்கூறிய நாடுகள் தற்போது இலங்கை அரசின் மனித உரிமை மீறல்களைக் கண்டு பல பொருளாதாரத் தடைகளை போட ஆரம்பித்திருக்கும் இந்நேரத்தில் உலகம் வாழ் அனைத்துத் தமிழர்களும் ஒன்று பட்டு தம்மால் இயன்ற மட்டு தமிழீழ அரசு அமைவதற்கு கை கொடுக்க வேண்டும்.

இத்தருணத்தில் “நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு” - கனடா சார்பில், தமிழ்சுழிச் செய்திகளை தாங்கி பத்திரிகை ஒன்று வெளி வருவது எம் அனைவர்க்கும் மட்டுமே மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். இப்பத்திரிகையானது

தமிழ் மக்களுக்கு நாடு கடந்த அரசியல் சம்பந்தமான ஆக்கங்களை கிழமைதோறும் வெளிப்படுத்துகிறது. இப்பத்திரிகை வெளிவருவதற்கு தமிழ் மக்கள் தமது நல்ஆதரவை தொடர்ந்து வழங்க வேண்டும் என அன்புடன் வேண்டுகின்றேன். எம்மக்கள் மத்தியில் இப்பத்திரிகையானது எமது இலட்சியத்தை தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்ல எனது நல் வாழ்த்துக்கள்!

அன்புடன்
வி. உருத்திரகுமார்
(இணைப்பாளர்)

வரலாற்றுப் பதிவான 150வது நாள் கவனயீர்ப்பு

கனடா ரொன்ரோ நகரின் மத்தியில் 360 யூனிவேர்சிற்றி அவெ-னியு வீதியில் அமைந்திருக்கும் அமெரிக்கத் துணைத்தூதரகத்தின் முன்பாக 150 நாட்களைக் கடந்தும் தொடரும் கவனயீர்ப்புப் போராட்டம்.

நாளாந்தம் காலை 8 மணிக்கு ஆரம்பமாகும் இக்கவனயீர்ப்பு மாலை 9 மணிக்கு சிறிலங்கா அரசினால் படுகொலை செய்யப் பட்ட அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்காக மெழுகுவர்த்தி ஏந்திப் பிரார்த்தனை செய்து நிறைவுபெறுகின்றது.

150ஆம் நாளான 19-9-2009 சனிக்கிழமை நண்பகல் 12 மணியிலிருந்து மாலை 9 மணிவரை இக்கவனயீர்ப்பு நிகழ்வு நிகழும் எனவும் அத்தோடு மாலை ரொன்ரோ மத்திய பகுதியில் பேரணியும் இடம்பெறும் என்பதை தொடர்ந்து அங்கு இக்கவனயீர்ப்பை நடாத்திவரும் தன்னார்வத் தொண்டர்கள் அறிவித்தாள்ளார்கள்.

உறவுகளை தொடர்ந்து 150 நாட்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இக்கவனயீர்ப்பு ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

எல்லா திக்கிலிருந்தும் யூதர்கள் போல் ஒன்றிணையவேண்டும் என்ற கருத்து வரும் அளவிற்கு சொல்கின்ற வாய்களோ எழுதுகோல்களோ செயலாற்றவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

புலம்பெயர்ந்த தெருக்களில் கவனயீர்ப்புகள் செய்யும் மக்களைச் சோர்வடையச் செய்யும் உத்திகளுக்கு விலைபோகாமல் தொடர்ந்தும் எங்கள் மக்களின் அறவழிப்போராட்டங்கள் வெளிநாடுகளில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்த்தப்படுவதன் மூலமும் வதை முகாம்களுக்குள் வாடும் எம் மக்களை விடுவிக்க வெளிநாடுகள் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு நெம்புகோலாக மாறலாம்.

இன்றைய திலீபன் நினைவு நாட்களின் தொடர்ச்சியில் நாமும் எல்லாத் திக்கிலும் எம்மக்களின் அவலவாழ்வு வெளிக் கொணர்வதே காலத்தின் தேவை.

பார்வையாளர்களாக, விமர்சகர்களாக இல்லாமல் புலம்பெயர் மக்கள் போராட்டங்களில் பங்காளிகளாக மாறுங்கள். மக்கள் சக்தி சாதித்தே தரும்.

தாயகம், தேசியம், இறைமையுடன் கூடிய தன்னாட்சி

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு

தமிழ் படைப்பாளிகள் சங்கம்
Tamil Creative Writers Association
தேவநாடு தமிழ்நாடு கலையமைதி
புதுச்சேரி சென்னை - புதுச்சேரி
Tel: (416) 281 1165, (416) 325 9462, (905) 949 0824
Fax: (416) 281 6745 E-mail: tcwacan@yahoo.ca

புலம் பெயர் தமிழர்களின் வரலாற்றுக் கடமை

தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை தர மறுத்த சிங்கள அரசிற்கு எதிராக அகிம்சை வழியில் நீண்ட காலமாகத் தமிழ் மக்கள் போராடி தமிழ்த் தேசியத்தை சிந்தையவிடாது காப்பாற்றி வந்தமை ஒரு வரலாறாகும்.

தமது மொழி உரிமையை என்றும் சிங்கள மக்களுக்கு தாரை வார்த்துக் கொடுக்காத ஈழத்தமிழன் 1948தொடக்கம் சிங்கள அரசியல் வாதிகளின் மன மாற்றத்தை எப்படியாவது பெற்றுவிட முடியும் என்று நினைத்து முயற்சி செய்தமை நம் இனத்தின் நற்பண்புகளின் வரலாறாகும்.

தமிழ் மக்கள் இதய சுத்தியுடன் நீட்டிய அன்புக்கரத்தை சிங்கள மக்களும், அவர்களின் தலைமைகளும் வன்செயல்களை உருவாக்கி, தமது படைகளை அப்பாவித் தமிழ்மக்கள் மீது ஏவி விட்டமை தமிழர் நெஞ்சங்களில் இன்றும் அழிக்க முடியாத வருவாகும்.

தமிழ் மக்களின் தேசியப் போராட்டத்தினை இருபெரும் பிரிவுகளாக கொள்ளலாம் தமிழினம் தமிழ்தேசியத்தினை வென்றெடுப்பதற்காக ஒரு குடையின் கீழ் ஒன்றுபட்டு நின்று

போராடிய காலம் தமிழினத்தின் பொற்காலம். அதற்கு முன்பு சமாதான வழிகளில் சிங்கள மக்களிடம் உரிமை பெற்றுவிடலாம் என நம்பிய காலங்கள்.

தமிழ்தேசியத்தின் வளர்ச்சியின் பொற்காலம் கண்டு, தங்கள் நலனுக்கு எதிராக தமிழ்த் தேசியம் வளர்ச்சியடைந்து விடக் கூடாது என்பதில் கண்ணும் எடுத்துமாய் இருந்து தமிழ்த் தேசியத்திற்கு பின்னடைவை ஏற்படுத்திய சக்திகளே நமக்காக இன்று, தன்னல நோக்கத்துடன் குரல் கொடுக்கின்றார்கள்.

தன்னல நோக்குடன் குரல் கொடுக்கும் சக்திகளின் துணையுடன் தமிழ் மக்களின் தாயகம், தேசியம். தன்னாட்சி என்ற கோரிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயத்தில் புலம் பெயர் தமிழ் மக்களாகிய நாம் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றோம். நாம் கடந்து வந்த பாதைகளை மீண்டும் அசை போட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்

தமிழ்த் தேசியக் கருத்தை வளர்த்தெடுத்தவர்கள் சொன்னவற்றை நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.. அப்படிப் பின்பற்றுவோமானால் அவர்களினால் புலம் பெயர் தமிழ் மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டவற்றை நாம் மனம் தளராத எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

தமிழ்ஈழ மண்ணில் சிறிவங்கா அரசு புரிந்த மனித உரிமை மீறல்களை வெளிக் கொணரவேண்டும்.. மனித உரிமை மீறல்களை ஆதாரத்துடனும், துணிச்சலுடனும் மேற்குலக நாடுகள் அம்பலப்படுத்துகின்றன. இக்கால கட்டத்தில் நாம் மிகப்பெரும் அழுத்தங்களை உலக நாடுகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

புலம் பெயர் தமிழ் மக்களினால் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு, எம் உடன்பிறப்புக்களுக்கு செய்யக் கூடிய மிகப்பெரும் உதவி என்னவென்றால் வெளிநாடுகளின் மீது நாம் பெரும் அழுத்தங்களை ஒன்றுபட்ட குரலில் தொடர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இந்த அழுத்தங்கள் தான் எம் மக்களின் வாழ்வுரிமைகளை, பிறப்புரிமைகளை பெற்றுக் கொடுக்கும் என்பதில் நாம் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை உடையவர்களாகளாகவும் இருக்க வேண்டும்

புலம் பெயர் தமிழ் மக்கள் ஒன்றுபட்டு போராடுவதற்கான ஆதாரங்களை, மேற்குலக நாடுகள் மெல்ல மெல்ல வழங்குகின்றன அதற்கு பெரும் செயல் வடிவம் கொடுக்க வேண்டிய வரலாற்றுக்கடமை நமக்குண்டு.

வன்னி மண்ணில் தமிழ்த் தேசியத்தின் எழுச்சிக்கு தோள் கொடுத்தவர்களை, வதை முகாம்களில் அரசு அடைத்து வைத்து தமிழ் மக்களின் போராட்டத்தை நசுக்கி விடலாம் என மனப்பால் குடிக்கின்றது. அவர்கள் அனைவரும் நம் மரியாதைக்குரியவர்கள் தம் வாழ் நான் முழுவதும் தமிழ்த் தேசியத்திற்காக ஓடாய் உழைத்து. இன்று சாவின் விளிம்பிலும் நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

வன்னி வதை முகாம்களில் வதை பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் சகோதரர்களுக்கு விடுதலை பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியது புலம் பெயர் வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் சாரும். இந்த வரலாற்றுக் கடமையை புலம் பெயர் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்ட குரலாக கொடுக்கும் போது, தமிழர்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தாயகம் தேசியம் தன்னாட்சி என்ற முறையில் உரிமைகளை வென்றெடுக்க வெளிநாடுகளும் இலங்கை அரசின் மீது அழுத்தங்களை கொடுக்கின்றார்கள்.. புலம் பெயர் தமிழர்களாகிய நாமும் ஒன்று பட்டு தமிழ்த் தேசியத்தின் விடுதலைக்கு பாடுபடவேண்டும். இவ்வரலாற்றுக்கடமையில் நாடுகடந்த "தமிழீழ அரசு" பத்திரிகையும் தமிழ் மக்களின் தாயகம், தேசியம். இறைமையுடன் கூடிய தன்னாட்சி உரிமைகளை வென்றெடுக்க மக்களுடன் இணைந்து செயலாற்றும் என உறுதி கூறுகின்றோம்.

நிர்வாகி: திரு. K.J. நாதன்
ஆசிரியர் குழு: திரு. சிவநேசன்
திரு. சரவணன்
திரு. இராசேந்திரம்
வரைகலை: திரு. கோபு

Contact:

tgte-media-canada@hotmail.com

Feedback:

feedback-tgte-canada@hotmail.com

Questions & Answers: q-a-tgte-canada@hotmail.com

Editor:

editor-nkteelam@hotmail.com

T.N.G

P.O.Box 7646, Scarborough, ON.

Canada, M1R 5H3

Tel: 647-269-9473, Fax: 416-755-6487

செப்டெம்பர் 23, 2009

ரொறன்ரோ

கடந்த 61 ஆண்டு காலம் - இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நான் தொடங்கி - தொடர்ச்சியாக சிங்கள, பவுத்த மேலாண்மைக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராக ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்போடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

1956 ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்களச் சட்டத்திற்கு எதிராகத் தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் காலி முகத் திடலில் நடைபெற்ற அறவழிப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தமிழர்கள் கட்சித் தொண்டர்கள் மீது சிங்களக் காதையர்களால் வன்முறை கட்டிவிடும் விடப்பட்டது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். கொழும்பிலும் ஏனைய இடங்களிலும் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். அவர்களது வீடு வாசல்கள் கடை கண்ணிகள் தகர்க்கப்பட்டன. தொடர்ந்து 1958, 1977, 1979, ஆண்டுகளில் வெடித்த கலவரங்களில் தமிழ்மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களது பொருண்மியம் சிதைக்கப்பட்டது.

1983 ஆம் ஆண்டு அறவழிப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக வடிவெடுத்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் 13 சிங்கள இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து தென்னிலங்கையில் தமிழ்மக்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். சிறைச்சாலைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் அரசியல் கைதிகளை சிங்களக் கைதிகள் தாக்கியதில் 91 பேர் கொல்லப்பட்டார்கள்.

அடுத்த 25 ஆண்டுகள் ஆயுதப் போராட்டம் வீச்சுப் பெற்றது. ஈழப் போர் 1, 2, 3 என களங்கள் விரிவடைந்தன. தமிழர் தாயகத்தில் முப்படையோடு கூடிய ஒரு நிழல் அரசு உருவாகியது. ஆனால் ஈழப்போர் 4 இல் வன்னிக் களமுனையில் தமிழர் படை பின்னடைவைச் சந்தித்தது.

எமது விடுதலைக்கான வேள்வியில் 30,000 போராளிகள் ஆகுதி ஆனார்கள். ஒரு இலட்சத்துக்கும் மேலான பொது மக்கள் அரசு பயங்கரவாதத்துக்குப் பலியானார்கள். மூன்று இலட்சம் மக்கள் திறந்த வெளிச்சிறையில் அவர்களது விருப்புக்கு மாறாக அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இன்று தமிழீழ விடுதலைக்கான போரை மக்களாட்சி முறைமைக்கு அமைய முன்னெடுக்கும் பாரிய பொறுப்பு புலம்பெயர் தமிழ்மக்களின் தோளில் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் எதிரொலியே நாடுகடந்த தமிழீழ அரசை உருவாக்கும் முயற்சியாகும்.

1976 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம், 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் தமிழ்மக்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குக் கொடுத்த ஆணை, 1985 இல் திப்புலில் தமிழர் தரப்பு ஒருமனதாக முன்வைத்த தாயகம், தேசியம், தன்னாட்சி உரிமை ஆகிய கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு உருவாக இருக்கிறது.

ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ்மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளையும் வேட்கைகளையும் உலக நாடுகள் ஏற்க மறுக்கின்றன. செப்டெம்பர் 9:11 தாக்குதலுக்குப் பின்னர் உலக ஒழுங்கில் தமது அரசியல் விடுதலைக்கு ஆயுதம் எடுத்துப் போராடும் போராட்டம் 'பயங்கரவாதம்' என முத்திரை குத்தப்படுகிறது. பயங்கரவாதிகளில் நல்ல பயங்கரவாதிகள் கெட்ட பயங்கரவாதிகள் இல்லை என்ற சொல்லப்படுகிறது.

இன்று தாயகத்தில் சுதந்திரமான அரசியலை முன்னெடுப்பதற்குரிய அரசியல் இடைவெளி (political space) இல்லாமல் இருக்கிறது. மக்களால் தெரிந்து எடுக்கப்பட்ட தமிழ் நா. உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். வன்னி நா.உறுப்பினர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார். உயிரோடு இருப்பவர்களுக்கு கொலை அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்படுகிறது. குறைந்தது நான்கு நா. உறுப்பினர்கள் நாடு திரும்ப முடியாத இக்கட்டில் இருக்கிறார்கள்.

நா.உறுப்பினர்களுக்கே இந்தக் கதியென்றால் பொது மக்களைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. வட- கிழக்கு இராணுவமயப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. சிங்கள இராணுவ தளபதிகள் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்துகிறார்கள். பொது மக்கள் இராணுவ ஆட்சியின் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகி அஞ்சி வாழ்கிறார்கள்.

வன்னி முகாம்களில் 280,000 மக்கள் தங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாக அவர்கள் பிறந்த மண்ணிலேயே திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளில் சட்டதிட்டங்களுக்கு முரணாக அடைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களது நடமாடும் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசை உருவாக்குவதின் தேவையையும் நோக்கத்தையும் கோட்பாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல எமக்குள்ள ஊடக சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி பரப்பரை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம்.

எமது எதிரிகளுக்குள் ஊடக பலத்தில் - வனத்தில் நூற்றில் ஒரு பங்குடன தமிழர் தர்பில் இல்லை. அவர்களிடம் இருக்கும் நிதி வளம் மற்றும் ஆள்பலம் எம்மிடம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் பக்கத்தில் நியாயம் இருக்கிறது. நீதி இருக்கிறது. உண்மை இருக்கிறது.

தமிழ்த் தேசியத்தை நேசிக்கும் சக்திகளுக்கு நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் என நம்புகிறோம்.

ஊடக உலகில் பத்தோடு பதினொன்று என்றல்லாமல் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு எமது உயிருக்குரியான விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் உயைல் இருந்து உருவிய போர்வான் போல் கூர்மையாக என நம்புகிறோம்.

தமிழீழ தேசத்தின் விடுதலைக்காக தங்கள் இன்னுயிரை ஈகை செய்த மாவீரர்களின் கனவை நெஞ்சினில் சுமந்து தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் காட்டிய பாதையில் நடைபோட்டு எமது விடுதலையை வென்றெடுக்க நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு அல்லும் பகலும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் பாடுபடும் என நம்புகிறேன்.

துப்பாக்கியை விட எழுதுகோல் வலுவையது என்பார்கள். அந்த உண்மையை நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு மெய்ப்பித்துக் காட்ட வேண்டும்.

இது அழுவதற்குரிய காலம் அல்ல. வறுகொண்டு எழுந்து எமது எதிரிகளை கட்டெரிக்க நெற்றிக்கண்ணைத் திறக்க வேண்டிய காலம் இது.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு இதழின் வளர்ச்சிக்கு எமது கழகம் துணைநிற்கும். கை கொடுக்கும். கை கோர்க்கும். நாம் நமது வரலாற்றுக் கடமையை தொடர்ந்து எந்தத் தொய்வோ ஓய்வோ இன்றிச் செய்வோம் என உறுதி கூறுகிறோம்.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு வளர்க வாழ்க என வாழ்த்துகிறோம்.

மிக்க அன்புடன்
நக்கீன

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு என்றால் என்ன? 1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பாடுபும் அதியுயர் அரசியல் நடுவமாக இந்த நாடுகடந்த அரசு அமைக்கப்படுகிறது. தாயகத்தில் வாழும் அரசியல் தலைவர்களும் மக்களும் இந்த அரசு பங்கு பெறுவது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றது. எனவே இந்த அரசில் உறுப்பினர்ம வகிக்கும் சார்பாளர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழீழ மக்களிடையே இயற்கை மக்களாட்சி முறையில் வாக்கெடுப்பு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த அரசு இலங்கைத் தீவில் இருக்கும் நட்பு சக்திகளுடன் கைகோர்த்துப் பயணிக்கும்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு ஏன்? அதற்கான தேவை என்ன?

சுழத் தமிழர்களின் சமூக இருப்பு என்பது அவர்களின் அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம், வாழ்வியல் ஆகியவற்றின் தனித்துவத்தைத் தக்கவைப்பதிலும் உலகின் ஏனைய சமூகங்களுடன் இணைந்தும் அவற்றிற்கு ஈடாகவும் செயற்படுவதிலுமே தங்கியுள்ளது. இதனை நிலைநாட்டுவதற்கும் அரசுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தக்கூடிய காரணிகளைக் கட்டுப்படுத்தி வெற்றி கொள்வதற்கும் ஏதுவாக ஓர் உறுதியானதும் தன்னாட்சி உரிமை யினைக் கொண்டதுமான அரசியல் கட்டமைப்பு தேவையாகும். இத்தேவை 1976 இல் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானமாக வடிவம் பெற்று 1977 ஆம் ஆண்டில் மக்கள் ஆணையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. 1985 திப்பு கோட்பாடுகள், 2003 இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரப்பை வரைபு இதற்கு மேலும் வலுச் சேர்த்தன. கடந்த 60 ஆண்டுகளாக ஸ்ரீலங்காவின் அரசியல் கட்டமைப்பு தொடர்ச்சியாக இராணுவ மயப்படுத்தப்பட்டு இப்பொழுது மேலும் கூலமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சிங்கள - பௌத்த வல்லாண்மை குழுக்கத்தினால் இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்பும் சட்டங்களும் ஏனைய தேசிய இனங்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்துள்ளன. இவை தமிழ் மக்களதும் பௌத்த சிங்களவர் அல்லாத ஏனைய குழுக்கங்களதும் அரசியல் தனித்துவத்திற்கும் குமுக இருப்புக்கும் மற்றும் சுதந்திரமான பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் மிகப்பெரும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அத்தகைய தமிழ்மக்கள் தங்கள் அரசியல் வேட்கைவைச் சுதந்திரமாகத் தெரிவிப்பதற்கும் அதற்காகக் குரலெழுப்பிப் போராடுவதற்கும் இலங்கைத் தீவின் உள்ளக நிலைமைகள் மிகப்பெரும் தடையாகவும் பேரச்சுறுத்தலாகவும் உள்ளன.

தீவில் வாழும் ஒட்டுமொத்த தமிழரும் அடிமைகளாகவும் திறந்தவெளியில் சிறைச்சாலைகளிற் கைதிகளாகவும் வாழ கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு உள்ளனர். அதேவேளை சிங்கள அரசுத் தலைவர்களும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் அரசுத்தந்திரிகளும் படைத் தளபதிகளும் இலங்கைத்தீவில் தமிழ்மக்களுக்கு ஏதுவிட சிக்கலும் இல்லை என்றும் அரசியல் தீர்வு தேவையற்றது எனவும் உள்நாட்டிலும் அனைத்துலக நாடுகளும் மட்டத்திலும் பொய்ப் பரப்புரை செய்து வருகின்றனர். இவற்றை எல்லாம் எதிர்கொண்டு தமிழ்மக்களது அரசியல் தன்னாட்சி உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பல்வேறுபட்ட அணுகுமுறைகளைக் கையாண்டு முன்னெடுக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு புலம்பெயர் தமிழ்மக்களது கைகளில் விழ்ந்துள்ளது. அதனை முன்னெடுப்பதற்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதும் மக்களின் ஆணையைப் பெற்றதுமான ஒரு மக்களாட்சிக் கட்டமைப்பின் தேவை இன்று உணரப்பட்டுள்ளது. அதுவே நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு எனத் இப்பொழுது முன்னொழியப்பட்டுள்ளது.

நாடு கடந்த அரசுக்கும் புகலிட அரசுக்குமிடையில் வேறுபாடுகள் உண்டா? அல்லையெனில் அது எவ்வாறு ஒன்றாகும?

இவ்விரண்டு அரசுகளுக்கும் இடையே பல பொதுப் பண்புகள் இருந்தாலும் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவை வேறானவை.

புகலிட அரசு என்பது வெளி நாடுகளுக்கு தமிழீழமும் அரசியல் தலைவர்கள் தமக்கு ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய நாடு ஒன்றில் தஞ்சம் புகுந்து அங்கு அமைக்கும் ஓர் அரசாகும். சொந்த நாடு விடுதலை பெறும் பொழுது அவர்கள் நாடு திரும்புவர். புகலிட அரசை அமைக்க குறைந்தளவு ஒரு நாட்டின் ஒப்புதலும் ஏற்புதலும் தேவை. புகலிட அரசு செயற்படுவதற்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் இருக்க வேண்டிய தேவையில்கலை.

நாடு கடந்த அரசு பற்றிய கோட்பாடு கடந்த இரு பத்தாண்டுகளாக குமுக அறிஞர்களது கவனத்தை ஈர்த்து வருகிறது. அது புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களது நாடு கடந்த வாழ்க்கை முறையோடும் (Transnational life) நாடு கடந்த அரசியலோடும் (Transnational Politics) தொடர்புள்ளது.

புலம் பெயர் மக்கள் தாம் வாழும் நாடுகளில் மட்டும் அல்லாது தமது தாயகத்தோடும் வேறு நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தம் மக்களோடும் உறவைப் பேணி வருகின்றனர். இவர்களது வாழ்க்கைமுறை தாம் வாழும் நாடுகளின் எல்லைகளுக்குள் சுருங்கி விடுவதில்லை. நாடுகள் கடந்த ஒரு குமுகமாக இவர்கள் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துள்ளனர். தாம் வாழும் நாடுகளின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்ட முறையில் தமது வாழ்வை இவர்கள் அமைத்துக் கொண்டபொழுதும் இவர்களது அரசியல் குமுக பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு பண்புகளைத் முடிவுசெய்வதில் நாடு கடந்த குமுக வெளி (Transnational Social Space) முதன்மையான பங்கினை வகிக்கிறது. சுழத் தமிழரது புலம் பெயர் வாழ்க்கையும் இவ்வாறு உள்ளது.

புலம் பெயர் தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்லாது தாயகத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களும் நாடுகடந்த தமது தொடர்புகளைப் பேணி வண்ணம் உள்ளனர். எனவே அம்மக்களும் சுழத்தமிழரது நாடு கடந்த குமுக வெளியின் உறுப்பாகவே உள்ளனர். சுழத் தமிழரது அரசியல் இலங்கைத் தீவின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளுக்குள் சுருங்கி விடவில்லை. அவர்களது அரசியல் இப்பொழுது நாடு கடந்த அரசியலாகவும் மாற்றம் கண்டுள்ளது. பண்பாட்டு மேம்பாட்டையும் இந்நாடு கடந்த அரசு அதன் ஆளுகைக்குள் கொள்ளும்.

அமைக்கப்பட இருக்கும் நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு நாடு கடந்த குமுக வெளியில் வாழ்ந்து வரும் தமிழீழ மக்களால் தமிழீழ மக்களது அரசியல் வேட்கைகளை வென்றெடுப்பதற்காக அமைக்கப்படுகிறது. மேலும் தாயகத்திலும் புலத்திலும் வாழும் தமிழீழ மக்களது சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மேம்பாட்டையும் இந்நாடு கடந்த அரசு அதன் ஆளுகைக்குள் கொள்ளும்.

மக்களால் மக்களில் தங்கி நிற்கக்கூடிய முறையில் இவ்வரசு அமைக்கப்படுவதால் இதற்கு நாடுகளின் ஒப்புதல் என்பது ஒரு முன் தேவையாக இருக்காது. தமிழ் மக்களிடையே உள்ள பொது அமைப்புகள் இவ்வரசினைத் தங்கி நிற்கும் தூண்டுகளாக இருக்க வேண்டும். மக்களில் தங்கிநின்றவாறே அனைத்துலக அரங்கில் தமிழர் தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சி என்ற கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இலங்கைத் தீவில் சுழத் தமிழ் மக்களின் தேசியச் சிக்கலுக்கு அரசியல் தீர்வுகாண்பதற்கு அனைத்துலக நாடுகளினதும் மக்களினதும் ஆதரவை இவ்வரசு திரட்டும். மேலும் இவ் அரசு தமிழீழ நாட்டின் விடுதலைக்காக அரசியல் மற்றும் அரசுத்தந்திர வழிமுறைகள் ஊடாகப் போராடும்.

நாடுகடந்த அரசு உருவாக்கிவிட்டதா? இல்லையெனில் அது எவ்வாறு உருவாக்கப்படும்? நாடு கடந்த அரசு

உருவாக்கும் பணி எவ்வாறு நடைபெறும்?

நாடு கடந்த அரசு இன்னும் உருவாகவில்லை. அதனை உருவாக்குவதற்கான நிறைவேற்றுச் செயற்குழு அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்த நிறைவேற்றுச் செயற்குழுவின் உறுப்பினர்களில் இதன் இணைப்பாளரான திரு குந்தரமுரானின் பெயர் மட்டுமே தற்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நாடு கடந்த அரசை உருவாக்குவதற்கான செயற்பாட்டுக் குழுவினை நாடுகள் தோறும் உருவாக்கும் பணிகள் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகின்றன. இச்செயற்பாட்டுக் குழுவினை இணைந்து பணியாற்ற ஆர்வமுள்ளோரை இப்பொழுது இணைத்து வருகிறோம். வினாவி ல் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் உரிய செயற்குழு பற்றிய விளக்கங்களை அறிவிப்போம். இப்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டிருள்ள மதிவுரைக் குழு உருவாக்கற் செயற்குழுவுக்கு மதிவுரை வழங்குவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாடுகள் தழுவிய செயற்பாட்டுக் குழுக்கள் தத்தமது நாடுகளில் தமிழ் அமைப்புகளோடும் தமிழ் மக்களோடும் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டும். தமிழீழமே மட்டுமன்றி தமது நாடுகளில் உள்ள பொதுச் குழுக்கத்தின் (Civil Society) ஆதரவையும் இவ்வரசை அமைக்கும் திட்டத்திற்குத் திரட்டும். மேலும் தத்தமது நாடுகளின் அரசியல் தலைவர்களதும் அரசுகளதும் ஆதரவை இந்நாடுகடந்த அரசு அமைக்கும் முயற்சிக்குத் திரட்டும் செயற்பாடுகளிலும் இச்செயற்குழு ஈடுபடும். முக்கியங்கள், இந்திய அறிவாளிகள் ஆகியோரை உள்வாங்கி மதிவுரைக் குழு விரிவுபடுத்தப்படும்.

தமிழீழமே இயங்கும் மக்கள் அமைப்புகளது துணையோடும் நன்மதிப்புப் பெற்ற ஒரு நிறுவனத்தோடு இணைந்தும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வாழும் சுழத்தமிழ் மக்களது வாக்காளர் பட்டியல் ஆக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இவ் வாறு உருவாக்கப்பெற்ற வாக்காளர் பட்டியலின் அடிப்படையில் அனைத்துலக நெறிமுறைகளுக்கு அமைய சுதந்திரமான தேர்தல் குழு அமைக்கப்பட்டுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டு நாடு கடந்த அரசுக்கான மக்கள் ரோராளிகள் தெரிவு செய்யப்படும். தெரிவு செய்யப்படும் போளர்கள் தம்மை அரசியலமைப்பு அமைவாக மாற்றிச் சட்டச் சிறப்புக் குழுவின் உதவியோடு மக்கள் அமைப்புகளின் பரிந்துரைகளை உள்வாங்கி நாடு கடந்த அரசு தொடர்பான யாப்பை எழுதுவர்.

நாடு கடந்த அரசு அமைக்கும் முயற்சியைப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் சுழத் தமிழர் ஏன் முன்னெடுக்க வேண்டும்? அவர்களுக்குத் தமிழீழ அரசியல் விடுதலையில் உள்ள பங்கு யாது?

இன்னொரு தழுவில் புலம்பெயர் தமிழர் மட்டுமே தமிழீழத் தமிழரது அரசியல் வேட்கைகளை முன் நெடுத்துச் செல்லும் நிலையில் இருக்கின்றனர். இது சுழத் தமிழருக்கு வலுச்சேர்க்கின்ற காரணியாகவே உள்ளது. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் உண்மைநிலை நாடுகடந்த அரசியலாகவே உருமலர்ச்சி பெற்று வருகின்றது.

புலம்பெயர்ந்து அமெரிக்காவிலும் கனடாவிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற அயர்லாந்து மக்கள் வடஅயர்லாந்து மக்கள் போராட்டத்திற்கு உறுதியானதும் வெளிப்படையானதுமான ஆதரவை வழங்கினர். புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்ற யூதமக்கள் இந்நாள் வரை இசுரேல் நாட்டை அரசியல் மட்டத்திலும் பொருளியல் அடிப்படையிலும் வலுப்படுத்தி வருகின்றனர். இன்னுமொரு தளத்தில் இந்தோலி, எல் சல்வடோர், எரீத்திரியா, குரோசியா, மோல்டோவா முதலிய நாடுகள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களைத் தமது சொந்த நாட்டு அரசியலின் தவிர்க்கமுடியாக உறுப்பாக ஏற்றுள்ளன. இத்தாலிய

நாடாளுமன்றத்திற்கு புலம்பெயர்ந்த இத்தாலிய மக்கள் நான்கு உறுப்பினரைத் தெரிவு செய்கின்றனர். புலம்பெயர்ந்து வாழும் கெயிட்டி மக்களுக்காக கெயிட்டியில் ஒரு தனித் தேர்தல் தொகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உலக நாடுகளில் பாதிக்கு மேலானவை இரட்டைக் குடியியலையைய ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் புதிய நூற்றாண்டில் நாடுகடந்த அரசியலுக்குக் கிடைத்துள்ள முதன்மைக்குச் சான்றுபடுகின்றன. இப்பின்னணியில்தான் சுழத்தமிழர் களின் நாடுகடந்த அரசுக்கான முயற்சியையும் நோக்க வேண்டும்.

தொடர்ச்சியாகத் தமிழ்மக்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதம் காரணமாக பல்லாயிரக் கணக்கானோர் வெளிநாடுகளுக்கு எதில்களாகப் புலம் பெயர்ந்து குடியேறினர். இன்னொரு பகுதி மக்கள் வடகிழக்குக் வெளியே இடம் பெயர்க்கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். எஞ்சியோர் போரினால் சிதைக்கப்பட்டு உள்ளூரில் பொருளியலில் திக்கற்றவர்களாகவும் அரசியல் அடிமைகளாகவும் சிறைக்கைதிகளாகவும் மாற்றப்பட்டனர்.

எனவே தாயகத்தில் சுழத் தமிழர் தமது தன்னாட்சி உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பது புலம்பெயர் தமிழரது உரிமையாகக் கடைமையாகும்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு எங்கே அமைக்கும்? அதன் தன்மை எவ்வாறு இருக்கும்? அதன் முதன்மையான பணிகள் யாவை?

அமைக்கப்படுவதற்கும் தமிழீழ அரசுக்கு ஏனைய முறைசார்அரசுகள் போல் ஒரு நாட்டின் நிலப்பரப்பினைத் தளமாகக் கொண்டதாகவோ அல்லது சட்டம் இயற்றதல், பாதுகாப்பு, விரிவுபடுத்தப்படும் போன்ற முறைமையான அரசுச் செயற்பாடுகள் மூலம் தனது இறையாண்மையை நிலைநாட்டவோ தேவை ஏற்படாது.

தாயகத்தில் வாழும் மக்களது பாதுகாப்பு, விரிவுபடுத்தப்படும் விரைவுபடுத்தப்பட்டதுமான முழுமையான தன்னாட்சி உரிமைக்கான போராட்டம், குமுக பொருண்மிய, பண்பாட்டுச் செழுமைய ஆகியவற்றைத் தனது முதன்மைக் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு செயற்படும். மேலும், புலம்பெயர் சுழத் தமிழர் தாங்கள் வாழும் நாடுகளின் சட்டங்களுக்கு இசைவாகப் பட்டமைப் வலுவான ஒரு குழுமாகக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் அதனுடாக அவர்களால் அடையக்கூடிய குமுக, பொருண்மிய, அரசியல் மேல் நிலையினைத் தாயக விடுதலைக்கான உந்து சக்தியாக மாற்றும் உயரிய செயற்பாட்டினையும் இவ்வரசு முன்னெடுக்கும்.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியினைத் தனது ஆள்புலமாகக் கொண்டிருக்காவிடினும் தனது குறிக்கோள்களை அடைய செயலணிகளையும் அதற்கான செயற்பாட்டு அலுவலகங்களையும் உலகளாவிய மட்டத்தில் பல்வேறு நாடுகளில் அவற்றின் சட்டவரம்புகளுக்கு அமைய உருவாக்கிச் செயற்படுத்துக.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசுக்கு அனைத்துலக நாடுகள் ஒப்புதல் அளிக்குமா? அவற்றின் ஒப்பதலின்றி அதன் திட்டங்களைச் சிறப்பாக முன்னெடுக்க முடியுமா?

முன்னரே குறிப்பிட்டது போல் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு என்பது ஒரு புதிய முயற்சியாகும். இத்தகைய முயற்சிக்கான மாதிரிகள் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை. கடந்த காலத்தில் அரசியல் விடுதலைக்காக போராடிய பல குழுக்கள் தங்களது நாட்டுக்கு வெளியே புகலிட அரசுகளை உருவாக்கிச் செயற்பட்டன.

புகலிட அரசுகள் இயங்குவதற்குப் வலுவான புலம்பெயர் குமுகம் தேவையாக இருக்காது. ஆனால் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசைப் பொறுத்தவரை அதற்கு மிகவும் வலுவான புலம்பெயர் குமுகம் தேனியவான அரசியல்

4ம் பக்கம் பார்க்க

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு என்றால் என்ன? 1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இலக்குகளும் உண்டு. அதேவேளை ஆயுதப்போராட்டத்தைக் கைவிட்டு சமூத்தமிழரது அரசியல் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்படுவதற்கான தேவையை வலியுறுத்தும் அனைத்துலக நாடுகளினதும் தேசமும்ச் சக்தி கவினதும் தொடர்ச்சியான வற்புறுத்தல் எமக்கு மிகச் சாதகமான காரணிகளாக உள்ளன.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு பற்றிய எண்ணக்கருவை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது அனைத்துலக உறவுகளுக்கான பொறுப்பாளர் திரு. செல்வராசா பத்மநாதன் அவர்களின் முதலில் முன்வைத்தார். அப்படியாயின் இதனைத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் திட்டமாகக் கொள்ள முடியுமா?

சமூத்தமிழர் தன்னாட்சி உரிமைக் கான போராட்டம் கடந்த பல பத்தாண்டுகளாகப் பல்வேறு கட்டங்களையும் அணுகுமுறை மாற்றங்களையும் தாண்டி வந்துள்ளது. இக் காலகட்டத்தின் அரசியல் கோரிக்கைகளின் வடிவங்கள் மேலும் துல்லியமானதும் தீர்க்கமானதுமான நிலைக்கு முன்னோக்கி நகர்த்தப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று போராட்ட முறைகளும் அதற்கான தலைமைகளும் மாற்றம் பெற்றன. வரலாற்றின் இயங்கியல் தன்மையானது சமூத்தமிழர் போராட்டத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் காணப்பட்டதனையே இது வெளிப்படுத்துகின்றது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே இன்றைய நிலைமையையும் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

2000 ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட தலைமை யின் கீழ் முன்னெடுக்கப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம் ஸ்ரீலங்காவினதும் அதன் நட்பு நாடுகளினதும் கூர்மைப்படுத்தப்பட்ட இராணுவ மேலாண்மையால் வலுவழிக்கச் செய்யப்பட்டது. இங்கு வலுவழிக்கச் செய்யப்பட்டது ஒரு குறிப்பிட்ட போராட்ட வடிவமே தவிர விடுதலைப் போராட்டமல்ல. 'செய்ரம்பர் 11' எனக் குறிப்பிடப்படும் துன்பியல் நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அமெரிக்கா முன்னெடுத்த 'பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்' என்ற கருத்தியலை ஸ்ரீலங்காவின் ஆட்சியாளர் போரின் பொழுது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மனிதாபிமானான சட்டங்களுக்கும் மனித நாகரீகங்களுக்கும் முற்றிலும் புறம்பாக ஒரு போரைத் சமூத் தமிழர் மூலம் அவர்கள் தாயகத்தின் மீதும் திணித்து 21 ஆம் நூற்றாண்டின் பெருங்கோடான இனப்படுகொலையை நடத்தி முடித்துள்ளனர்.

இச்சமூத்தமிழர் சமூத்தமிழரது தாயகவிடுதலைக்கான போராட்டத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதற்கான வரலாற்றுக் கடமை தமிழ்மக்களிடம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளால் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முதன்மையான பங்களிப்பை உரிய காலகட்டத்தில் உரிய முறையில் செல்வராசா பத்மநாதன் அவர்கள் முன்மொழிந்தார்.

இன்றைய துழலில் புதிய உலக அரசியல் ஒழுங்கைக் கவனத்தில் எடுத்து அனைத்துலக நாடுகளின் புவிசார் அரசியல் வலைப்பின்னல்களுக்கு ஊடாக பொருத்தமான புதிய அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி சமூத்தமிழரது தாயக விடுதலைக்கும் தன்னாட்சி உரிமைக் குமான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசுக்கான கருத்தினை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முன்மொழிந்து அதனைப் புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் கையளித்ததன் மூலம் தமது வரலாற்றுக் கடமையைச் செய்துள்ளனர். அதனைப் புரிந்துகொண்டு சமூத் தமிழர் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் அமைப்பாக நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு செயற்படும். இது மேலிருந்து திணிக்கப்படும் அரசாக இருக்காது. முற்றாகக் கீழிருந்து மேலிருந்

கொண்ட தாக வடிவமைக்கப்படும். வெளிப்படத்தன்மை மற்றும் பொறுப் புத்தன்மையை ஊக்குவித்து மக்களுக்கு அரசின் செயல்பாடுகள் பற்றிய தகவல்களை ஒளிவுமறைவின்றி வழங்கும் மக்களாட்சிச் செயல்முறைபூகப் புலம்பெயர் தமிழரால் தெரிவுசெய்யப்படும் போராளர்களால் இது ஆளப்படும். இவ்வரசு செயற்படவுள்ள முறைமை தொடர்பான கூடுதல் விளக்கங்களை நாம் விரைவில் அறியத் தருவோம்.

சிறிலங்கா அரசும் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதிகளும் இந்த அரசை எவ்வாறு நோக்குவர்?

இப்பொழுது முன்னெடுக்கப்படுகின்ற 'நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு' வேலைத்திட்டத்தை சிறிலங்கா அரசும் அதன் இனவெறி ஆட்சியாளரும் மிகவும் அச்சு உணர்வோடு தொடல்லைமிருந்ததாகப் பார்க்கின்றனர். ஏனெனில் சிறிலங்கா அரசு சமூத் தமிழர் மேலும் தாயகத்தின் மீதும் இப்பொழுது கொண்டுள்ள மேலாண்மை உண்மையான ஒரு வெற்றி அல்ல. மேலும் அது நிரந்தரமானதும் அல்ல. இந்த இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டது இராணுவ வலுச்சமனிலை மேலாண்மை மட்டுமே. இதுவும் இலங்கைத்தீவுவின் மட்டும்தான் செல்லுபடியாகும். அத்தோடு அவர்களது இந்த இராணுவ மேலாண்மை ஆயுதப்போராட்ட அணுகுமுறைக்கு மட்டுமே ஈடு கொடுக்க வல்லது. அரசுத்தந்திர அணுகுமுறைக்கு இதனால் ஈடு கொடுக்க முடியாது. இந்தக்கைய நிலைமையில் தமிழ்மக்களது தன்னாட்சி உரிமைக்கான போராட்டம் ஆயுதப் போர்முறைக்குப் புறம்பாக பன்னாட்டுத் தளத்தில் கட்டியெழுப்பப்படுவதை சிறிலங்கா ஆட்சியாளர் தங்களால் எதிர்கொள்ள முடியாது ஒன்றாகவே அச்சத்தோடு பார்க்கின்றனர்.

எனவே இப்பொழுது முன்மொழியப் பட்டுள்ள நாடுகடந்த தமிழீழ அரசுக்கான வேலைத்திட்டமானது தங்களால் என்றுமே வெற்றி கொள்ள முடியாத சமூத்தமிழரது பலங்கொண்ட வலுக்கொண்ட வடிவமாக மாறிவிடும் என்று கருதுகின்றனர். இன்று சிறிலங்காவும் அதன் துணைச் சக்திகளும் தமது வளர்ச்சியில் உச்சத்துக்குப் போய்விட்டனர். கடந்த தகால இராணுவ அணுகுமுறைகளை மீளவும் மீளவும் செயற்படுத்துவதைத் தவிர வேறுவழி அவர்களுக்கு இல்லை. தன்னால் வெற்றிபெறக்கூடிய ஒரு களத்திற்குள் சமூத்தமிழரது போராட்ட வடிவத்தை மட்டுப்படுத்தவே சிறிலங்கா அரசு முயற்சிக்கின்றது. போர்க்கள நெறிகளைத் தீர்மானிக்கும் கட்டுப்பாட்டைத் தனக்குள் வைத்திருக்கவே அது முயல்கின்றது.

முன்மொழியப்பட்ட நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு என்பது சமூத்தமிழரால் திறக்கப்படும் புதியதோர் ஆளுகையாகும். இதன் நெறிகளைச் சிறிலங்கா அரசு வரையறை செய்ய முடியாது. அதன் இராணுவ மேலாண்மையும் ஆள்புலக்கட்டுப்பாடும் இங்கு செல்லுபடியற்றது.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு என்பது இப்பொழுது இயங்கிவரும் பல்வேறு புலம்பெயர் சமூத்தமிழரது அமைப்புக்களைப் போன்ற ஒன்று? அல்லது தனித்துவம் கொண்டதா? தனித்துவம் கொண்டதாயின் அது எவ்வாறு இப்போது இயங்கும் நிறுவனங்களுடனும் கட்டமைப்புக்களுடனும் உறவுகளைப் பேணும்? பல்வேறு குழுக்கள் நிறுவனங்களும் தன்னார்வ அமைப்புக்களும் புலம்பெயர் சமூத்தமிழரால் உருவாக்கப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றன. அவை செயற்பாட்டளவிலும் உறுப்பினரைப் பொறுத்தும் தம் முன் ஒத்த தன்மைகளையும் தனித்தன்மைகளையும் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறான அமைப்புகள் ஆற்றும் பணிகளின் முதன்மையும் செயற்பாட்டு ஆற்றலும் பற்றற்றத்தகன. எனினும் இப்பொழுது சமூத்தமிழர் எதிர்கொண்டுள்ள தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு அறைகூவல்களை எதிர்கொள்ள இவ்வமைப்புகளுக்கு மேலான ஓர் அமைப்பின் தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. இதுதான் முன்

மொழியப்பட்டுள்ள நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு ஆகும். மக்களால் மக்களாட்சி முறையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட போராள்களைக் கொண்ட நாடுகடந்த தமிழீழ அரசானது புலம்பெயர்ந்த தமிழ்மக்களிடையே இயங்கும் மக்கள் அமைப்புக்களைத் தன்னோடு இணைத்துப் பணியாற்றும். இந்த இணைவு எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது தொடர்பான கலந்துரையாடல்களை நாம் இப்பொழுது மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசின் செயற்பாடுகள் இலங்கைத்தீவுவின் வாழும் தமிழ்மக்களது அரசியல், குருகம், பொருண்மியம், பாதுகாப்பு, மீள்வாழ்வு, மீள்கட்டமைப்பு மற்றும் மீள்குடியேற்றம் ஆகியவை தொடர்பாக எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்?

சமூத்தமிழரது தன்னாட்சி உரிமையை வென்றெடுப்பதே நாடுகடந்த தமிழீழ அரசின் முதன்மையான குறிக்கோளாகும். அதேவேளை வேறு இரண்டு முனைகளிலும் அது செயலாற்றும். ஒன்று சிறிலங்காவின் ஆட்சியாளரால் தமிழ்மக்கள் மீது நிகழ்த்தப்படும் அநீதிகளையும் புறக்கணிப்புக்களையும் புறவாங்கல்களையும் முடிவுக்கு கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய மாற்றுமுயற்சிகளை பன்னாட்டு மட்டத்தில் அரசுத்தந்திர அடிப்படையில் முன்னெடுத்தல். மற்றையது புலம் பெயர் தமிழரது ஆற்றல்களையும் வளங்களையும் ஒன்றுதிரட்டி வழிப்படுத்துவதன்மூலம் சிங்கள பௌத்த மேலாண்மைச் சக்திகள் தாயக வளங்களை சுரண்டுவதையும் துறையாடுவதையும் தடுத்து நிறுத்த துதல்.

இந்த நோக்கங்களை வெற்றி யாக நிறைவேற்றுவதற்காகவும் இலங்கைத்தீவுவின் வாழும் தமிழரது பாதுகாப்பை உறுதிசெய்வதற்கும் உள்ளூர் வளங்கள் மீது அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளைத் தக்கவைக்கவும் பொருத்தமான மாற்று ஒழுங்குகளையும் துணை அமைப்புகளையும் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு கண்டறிந்து உருவாக்கி நெறிப்படுத்தும் அல்லது ஏற்கனவே இருக்கும் நிறுவனங்களின் வளங்களைப் பொருத்தமான முறையில் உள்வாங்கும். தேவையான பொழுது அனைத்துலக உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள், நன்கொடை அமைப்புகள், இருதரப்பு மற்றும் பல்தரப்பு மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றோடு உறவுகளை ஏற்படுத்தி தாயகத்தின் மீள்குடியேற்றம், வளர்ச்சியும் முதலீடும், மனிதவள மேம்பாடு, தழல் பாதுகாப்பு என்பவை தொடர்பாகப் பேசி அவர்களின் பங்களிப்பை தமிழ்மக்களது முழுமையான நிறைவுக்காக வழிப்படுத்தும்.

இலங்கைத்தீவுவின் தமிழ்மக்களது தேசியத்துடன் இணைந்த அரசியல் குறிக்கோள்களுக்காக செயற்படும் அமைப்புகளுக்குப் பொருத்தமான உள்ளீடுகளை வழங்கி அவற்றின் வினைத்திறனை இவ்வரசு மேம்படுத்தும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழருக்கு நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு எத்தகைய தலைமைமை வழங்கும்? நாடுகடந்த தமிழீழ அரசின் தலைமை அவர்களுக்குத் தேவையானா? அவர்கள் இப்பொழுது அடைந்துள்ள குருகம் பொருளாதார மேனிலை போதாதா?

மேற்கு ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, அவுத்திரேலியா முதலிய நாடுகளில் வாழும் புலம்பெயர் குருகங்களான ஒப்பீடுநாக்கும் போது சமூத்தமிழர் வெற்றிபெற்று குருகங்களில் ஒன்றாகவே கணிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களது கடின உழைப்பு, கல்வியறிவு, தொழிலாற்றல், அப்பணிப்பு, கீழ்ப்படிதல், சிக்கனம், சொத்துடமை, கூட்டுவாழ்க்கை ஆகியவையும் தாயக உறவுகள் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பற்றும் பரிவும் மிகவும் வியந்து பாராட்டப்படுகின்றது. எனினும் போரினாலும் இனவன்செயல்களினாலும் சிதைக்கப்பட்டு நாட்டிலிருந்து சிதறடிக்கப்பட்ட ஒரு குருகத்திற்கு, குறிப்பாக விடுதலைக்காகப் போராடும் ஓர் இனத்திற்கு, இச்சிறப்பியல்புகள் மட்டும் போதுமானவை அல்ல.

அறநூற்றாண்டுக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்செயல்களாலும் பொருளாதாரப் புறக்கணிப்புக்களாலும் மீண்டும் மீண்டும் தறித்து வீழ்த்தப்பட்ட தமிழ் குருகம் தனது தன்னாற்றல் மூலம் மீளவும் முனைவிட்டு எழுந்தது. ஆனாலும் இக்குருகம் தனது வளர்ச்சியை ஒருவகையறக்குள் முடக்கிக் கொண்டுள்ளதாகவே நோக்கப்படுகின்றது. கல்வியறிவில் ஒப்பீட்டளவில் உயர்வியுடையவர்கள் இக்குருகம் உயர் முடிவெடுக்கும் நிலைகளில் பெற்றிருக்கக்கூடிய பங்கு மிக மிகக் குறைவாகவேயுள்ளது. அதேபோன்று கூடியசேமிப்பு ஆற்றலைக்கொண்டிருக்கும் சமூத்தமிழர் குருகம் கொழிப்பெற முலதன வகையறக்குள் முடக்கிக் கொண்டுள்ளதாகவே நோக்கப்படுகின்றது. தொழில்வினை ஆற்றலில் சிறப்புத் தன்மைகளைக் கொண்டிருந்தும் தொழிலாண்மையிலும் கொழிப்பவாய்ப்புகளை உருவாக்கு வதிலும் போதிய அக்கறையற்ற நிலைமையே நிலவுகின்றது.

இன வன்செயல்களால் தோற்று விக்கப்பட்ட உயிராபத்துக்களையும் இன்னல்களையும் துணிகரமாக எதிர்கொண்டு தங்களைத் தக்க வைத்துள்ள சமூத்தமிழர் திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தை எதிர்கொள்வதற்கு முன்வந்த தாயகப்புவர்களைக் கண்டித்து உள்ளனர். போரினால் இழக்கப்பட்ட வாழ்வுக்கான மீளவும் விரைவாகக் கட்டியெழுப்புவதற்குரிய காப்பங்கன், மனிதவள மேம்பாட்டு அமைப்புகள், தொழிற்பயிற்சி நெடுவங்கள், பணிநிலையங்கள் ஆகியவற்றைக்கூட சொந்தமாகக் கட்டியெழுப்ப முன் வராமல் ஏற்கனவே இருக்கும் கட்டமைப்புகளிலே தங்கிவாழும் குருகமாகவே உள்ளனர். இந்தநிலைமைகள் யாவும் மாற்றப்படவேண்டும்.

சமூத்தமிழரது மேனிலையானது பன்னாட்டின் அனைத்துப் பரப்புகளிலும் கட்டியெழுப்பப் படவேண்டும். தாம் வாழும் நாடுகளது பொருளாதாரத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய அளவிற்கு முலதனவாக்கத்திலும் தொழிலாண்மையிலும் சமூத்தமிழரது பங்கு அதிகரிக்கப்படவேண்டும். சமூத்தமிழரின் அறிவாற்றலும் தொழில்சார் புலமையும் இன்றி நிறுவனங்கள் உயர் முடிவெடுக்க முடியாதெனும் நிலை ஏற்படவேண்டும். பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் உயர்நிலைகளில் சமூத்தமிழர்களின் ஆளுமை ஒளிர் வேண்டும். இவற்றின் மூலமே சமூத்தமிழரது தாயகவிடுதலைக்கான பயணத்தை விரிவுபடுத்தவும் விரைவுபடுத்தவும் முடியும். இதற்கு தேவையான கொள்கை அடிப்படையான உத்திகளையும் தலைமையையும் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு வழங்கும்.

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு அமைப்பது தொடர்பான பணிகள் எத்தனாவில் உள்ளன? அரசின் வடிவமும் ஏனைய விடயங்களும் இறுதி செய்யப்பட்டு விட்டனவா? குறிக்கப்பட்ட கால அட்டவணைகள் தாயக மாந்தநேய நெருக்கடியுகளோடு ஒப்பீடுமீயோது காலநீட்டம் கொண்டவையாக கருதமுடியுமா?

'நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு' என்ற செயற்றிட்டம் ஒரு புதுமையான முயற்சியாகும். எனவே அதுபற்றிப் போதிய கலந்துரையாடல்களையும் கருத்தாடல்களையும் மக்களிடையேயும் பொருத்தமானதுறை சார் நிபுணர்களிடையேயும் நடத்துதல் இன்றியமையாததாகும். தாயகத்தில் நிலவும் மாந்தநேய அவலங்கள் தொடர்பாக விளைந்து செயற்பட வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டாலும் சமூத்தமிழரது தேசிய விடுதலைக்கான புலம்பெயர் குருகத்தின் அதி உயர் அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு கணி சமரண காலம் தேவை என்பதையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

இதுவரை முன்னெடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் யாவும் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு தொடர்பான கருத்துரையாடல்களாகவே அமைந்துள்ளன. இக்கருத்துரையாடல்கள் மூலம் சிறப்பான முடிவுகளை உருவாக்க வேண்டிய மதிபுரைகள் கிடைத்துள்ளன. இந்த மதிபுரைகள் யாவற்றையும் கருத்திற் கொண்டு நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு தொடர்பான உருவாக்கக் குழுவும் புலமை

இந்திய அரசு - ஒரு விசாரணை

அதி சிறந்த தெற்காசியாவில் தான் வல்லரசாக அறியப்பட வேண்டும். தனது பலத்தையும் அதிகாரத்தையும் கண்டு பிற தெற்காசிய நாடுகள் அச்சப்பட வேண்டும். தனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட நாடுகளாக அவை இருக்க வேண்டும் என்ற பேராளையும் ஆணவமும் இந்திய அரசின் பண்புகளாக, அடையாளங்களாக தங்கிவிட்டன. பிற தெற்காசிய நாடுகள் அமெரிக்காவுக்கு இணையான நாடாக, தம்மை அத்தடி, மிரட்டி அடிபணிய வைக்க வல்லவராக இந்திய அரசினை அடையாளப் காண்கின்றனர். நேபாளம், வங்கதேசம் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த சாமான்ய மக்களுக்கூட இந்திய அரசின்பால் வெறுப்பை செலுத்தத் தயங்குவதில்லை. உலக காவலாளிகளாக விளங்கும் அமெரிக்கா சம்பாதித்து வைத்துள்ள வெறுப்புக்கு இணையான ஒன்றை இந்திய அரசு சம்பாதித்துக் கொண்டுள்ளது என்று கூடச் சொல்லாம்.

வல்லரசாக தன்னை அறிவித்துக் கொள்ளும் இவ்வரசின் தன்மை, உள்ளீடு பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியது என்பது காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. இத்தகைய சிந்தனையை வளர்த்தெடுக்கும் முகமாக சில அனுமானங்களை இக்கட்டுரை முன் வைக்கிறது. தாராளவாத சனநாயக சிந்தனையின் தேசநலம், குறிப்பிட்ட தேசத்தின் இறையாண்மை முதலியன குடிமக்களின் நலம், குடியரசின் தன்மை ஆகியவற்றோடு தொடர்பு படுத்தப்படுவதும் அந்த அடிப்படையில் விளக்கப்படுவதும் வழக்கம். இந்தியா போன்ற சனநாயக நாடுகளின் அரசியல் வாழ்க்கையை மதிப்பிடுவதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் இத்தகைய விளக்கங்களும் வரையறைகளும் கையாளப்படுவதும் வழக்கம். இத்தகைய வயற்றின் அடிப்படையில் இந்திய அரசு பறைசாற்றும் தேசநலம், தேசத்தின் இறையாண்மை குறித்த வாதங்களை பரிசீலிக்க முற்படுவோமோயானால் சாதி நலன்களுக்கு தேசிய மூலம் பூசப்பட்டு அவையே பொது நலமாக ளாக உருமாற்றப்படுவது என்பது நாளாடு மேனியும் பொழுதொரு வண் ணமுமாக நடைபெற்று வருவதைத் தற்கால நிகழ்வுகள் பல நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

முதலாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகள், சிறப்பு பொருளாதார மன்றங்களை அமைத்தே திருவோம் என்பதில் உறுதியாக நின்று கோடானு கோடி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை அழிக்கத் துணியும் அரசின் மெத்தனம், ஆயிரக்கணக்கான இல்லமியர்கள் கொடூரமான முறையில் தாக்கப்பட்டு இறந்து போனதற்கு காரணமாக உள்ள நேர்த்திர மோடியின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகளை முதலாளிகள் புகழ்ந்துப் பேசுவதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுக்கும் அரசின் பொருளாதாரத் திட்டங்கள், வாழ்வாதார உரிமையை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக ஆதிவாசிகளும், குடியாளவர்களும், தலித்துகளும் முன்னெடுத்துள்ள போராட்டங்களை 'பயங்கரவாத' செயல்பாடுகளாக அடையாளப்படுத்தும் அரசின் அறமற்ற, பொய்யான அரசியல் தந்திரம்: இவை அனைத்தையும் செய்தாலும் நாட்டு நலம், எல்லைப் பாதுகாப்பு, இந்திய இறையாண்மையை பேணுதல் என்பனவற்றின் பெயரில் தனது செயல்பாடுகளை சாடுபவர்களையும் எதிர்ப்பவர்களையும் தேச துரோகிக்

ளாக முத்திரையிட்டு, சாமான்ய குடிமக்களின் உணர்ச்சி மேம்பட்ட தேசியவுணர்வை உகப்பிட்டு, தனது குற்றங் குறைகளை அரசு இருட்டடிப்பு செய்து விடுகிறது.

இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் 'சட்ட ஒழுங்கு' நடவடிக்கைகள், 'பாதுகாப்பு' நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை, தான் பேண விரும்பும் இறை யாண்மைக்கான உத்திரவாதங்களாக இந்திய அரசு ஆக்கியுள்ளது. தனது 'நியாயத்தை நிறுவுவதன் பொருட்டு மக்கள் மத்தியில் பணிப்பிர்ந்து வருவேனாயும், அவர்களுடைய சனநாயக உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுப்போரையும் 'குற்றவாளிகளாக இந்த அரசு அறிவித்து வருகிறது. அரசு என்ன செய்தாலும் அது சட்டத்துக்கு உட்பட்டதாக விளக்கப் படுவதும், அதனை எதிர்ப்பவர்கள் நியாயம், நீதிகோரி போரிட்டாலும் அது சட்ட விரோதமானதாக ஆக்கப்படுவதும் காலத்தின் கோலமாக உள்ளது.

இந்திய அரசின் செயல்பாடுகளை மேன்மேலும் ஊக்குவித்து அவற்றை தொடர்ச் செய்வதில் பன்னாட்டு மூலதனத்துக்கும் உள்நாட்டு முதலாளிகளுக்கும் பெருந்த அக்கறை உள்ளது போலவே, முதலாளிகள் பெறும் கொள்ளை இலாபத்தில் தம்பக்கைக் கேட்டுப் பெறுவதற்காகக் காத்திருக்கும் நிர்வாகத் துறைக்கும், அரசின் நியாயத்தை ஏற்று அதற்கு மெருகூட்டும் நீதித்துறைக்கும் அக்கறை உண்டு. சத்தீஸ்கர் மாநிலத்தில் நடைபெற்று வரும் முதலாளித்துவ பகல் கொள்ளைக்கு ஆதரவாக அனைத்து அரசு நிறுவனங்களும் துறைகளும் செயல்பட்டு வருவதை நாம் யாவரும் அறிவோம். இந்தப் பகல் கொள்ளையால் பெரும்பாதிப்பை சந்தித்துள்ள ஆதிவாசிகளை கூறுபோட்டு அவர்களின் சிலரைக் கொண்டே அங்கு நடைபெற்று வரும் மக்கள் போராட்டத்தை எதிர்கொள்ளத் துணிந்துள்ள மாநில அரசின் சாதாரியமும் அதனை ஒரு அரசியல் முகாம்கையாக ஆக்கத் துடிக்கும் மத்திய அரசின் சாணக்கியத்தனமும் இந்திய அரசினை இயக்கும் சமூகத்தின் வெளிப்பாடுகளே அன்றி வேறல்ல.

இந்து - இந்தி இந்தியா குறித்து தமிழ்நாட்டில் நாம் அதிகம் பேச வேண்டியதில்லை என்ற போதிலும் பெரியாராலும் அம்பேத்கராலும் அரசு என அழைக்கப் பட்ட அரசின் தன்மையை குறித்து நாம் தொடர்ந்து பேசுவ தென்பது தவிர்க்க முடியாததாக ஆகியுள்ளது. இதைச் செய்யும் போது இந்த அரசின் 'சனநாயகத் தன்மை குறித்தும் போசிக்க வேண்டியவராகிறோம்.

இந்திய பாராளுமன்றத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். காலங்காலமாக அரசியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட கடைநிலை சாதிகளின், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளின், தாழ்த்தப் பட்ட சாதிகளின் பிரதிநிதிகள் அதில் இன்று கூடுவான எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். தேர்தல் அரசியலும் அது சாதிக்க விரும்பும் வரம்புக்குட்பட்ட சனநாயகமும் இதை சாத்திப் படுத்தியுள்ள போதிலும், இப்பிரதிநிதிகள் அரசியல் வாழ்க்கையில் தமக்குரிய இடத்தையும் உரிமையையும் பெறுவதற்காக அவர்களது முதாதையர்களும், சென்ற தலைமுறையினரும் மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் தான். இந்த குறைந்தபட்ச சனநாயகத்துக்கும் கூட ஆதாரமாக விளங்கி வருகின்றன. பார்ப்பனர்களின்

மேலாண்மையை முற்றிலும் தகர்க்காது. பிறப்பின் அடிப்படையில் அவர்கள் செலுத்தும் மேலாதிக்கத்தில் பங்கு பெற விழையும் இதர சாதியினரின் அரசியலுக்கூட ஏதோவொரு வகையிலான சனநாயகத்தை சாத்தியப்படுத்த வல்லதாதான்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் இவ்வாறு உள்ள படியே ஆட்சியதிகாரத்தில் பங்கு கேட்க விழையும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட அரசியல் தலைமைகளின் அரசியல் ஆர்வத்துக்கான நியாயத்தை, மேற்கூறிய போராட்டங்களைப் பற்றிய நினைவும் அந்தநினைவு தோற்று விக்கும் மனக்கிளர்ச்சியும்தான் இயற்றியளித்துள்ளன. மேலும், சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் மலிந்து கிடக்கும் சமுதாயத்தில் சாதி நலன்களை கடந்த, சமாதானமான, பொதுவுரிமையை 'அரசு' என்ற ஒன்றுதான் இதுநாள் வரைக்கும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வந்துள்ளது. அத்தகைய பொதுவுரிமைக்கான அடிப்படை ஆதாரங்களையும் அந்த அரசின் இருப்புக்குக் காரணமாக உள்ள அரசியல் சட்டமும், அதன் முக்கியமான பகுதியாக உள்ள அடிப்படை உரிமைகள் சாசனமும் தான் வழங்கி வருகின்றன. இத்தகைய அரசை இயக்கும் சனநாயக உந்து சக்திகளில் ஒன்றான பாராளுமன்றம் கண்டுள்ள சனநாயக மாற்றங்களை இந்தக் கோணத்திலிருந்தும் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. பொதுவுரிமைக்கான அரசாக அது இருக்க வேண்டுமானால் சகல சாதிமயனும் தமக்குரிய பங்கை கோருவது என்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது.

பிரச்சினை என்னவெனில் நவீன கால இந்திய அரசு தன்னை ஒரு குடியரசாக வரையறுத்துக் கொண்டதாலேயே பொது உரிமையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வல்லதாதி விடுவதில்லை. காரணம், ஒரு குடியரசின் தன்மை அது வகுத்துக் கொண்டுள்ள அற்புதமான சட்டத்திட்டங்களைப் பொருத்து இருப்பதில்லை. அச்சட்டத்திட்டங்கள் அரசியல் வாழ்வுக்கு மட்டுமில்லாது சமுதாய வாழ்வுக்கும் உரியவையாய் அறியப்படுவதும், பொருளாதார வாழ்வில் சமத்துவத்தையும் சமநீதியையும் ஏற்படுத்த வல்லதமாக இருந்தால்தான் ஒரு அரசானது 'குடியரசு' என்ற தகுதியைப் பெறும். அரசியல் சட்டத்தைக் கொண்டு சாதிய தன்மையுடைய இந்திய அரசை குடியரசாக மாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் பணிபுரிந்த அம்பேத்கரும் கூட, பின்னாட்களில் சமுதாய மாற்றம் என்பதை இவ்வாறு சாதிக்க இயலாது முற்றிலும் வேறுபட்ட அறுவியல் வாழ்க்கை முறைகளை பின்பற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே சாதி இந்து சமுதாயத்தை எதிர்க்கொள்ள முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அரசியல் சட்டத்தை வரைந்த அறிவு தம்மத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டது.

அம்பேத்கரைப் போல அல்லாது, அரசியல் சட்டம் உருவாக்கும் முறையியை பற்றி தொடக்கம் முதலே பெரியாருக்கு நல்லெண்ணமும் நம்பிக்கையும் இருக்கவில்லை. சாதி அமைப்பை கட்டுக்குலையாது காப்பாற்றும் வேலைகளை அரசியல் அமைப்பின் பார்ப்பனப்பனியா அங்கத்தினர் செய்து வருவதாக அவர் 1948இலேயே குற்றம் சாற்றினார். பார்ப்பனிய தத்துவமும் பனியாக்களின்

பொருளாதாரச் கொள்கைகளுமைக்கோர்த்துக்கொண்டு பொதுவுரிமை, பொதுவுடைமை ஆகிய இரண்டையும் தவிர்வோடியாக்கி விரும் என்பதை அவர் தொடர்ந்து சுட்டிக்காட்டினார்.

தத்துவரீதியாகவும் வர்க்கரீதியாகவும் குடியரசாக விளங்காது இந்து-இந்தி-இந்தியாவாக அவதாரம் எடுத்துள்ள இந்திய அரசானது தொடர்ந்து தன்னை ஒரு சனநாயக அரசாக இனங்காட்டிக் கொண்டு வருவதன் துட்சமத்தை மேலும் ஆராய்வோம்.

குறிப்பிட்ட சாதி, வர்க்க நலன்களை முன்னிட்டே அரசின் திட்டங்களும் செயல்பாடுகளும் அமைந்துள்ள போதிலும், அரசு தன்னை அனைவருக்குமான அரசாகக் காட்டிக் கொள்ளவும் விழைகிறது. சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்தே தனது 'சனநாயகத் தன்மையின் மேன்மையையும் பாகிஸ்தானின் 'ஏதேச்சதிகார' அரசியலையும் ஒப்பிட்டுக்காட்டி முற்போக்கான அரசாக தன்னை காட்டிக் கொள்கிறது. மேலும், தாராளவாத சனநாயகம் என்பதில் முழு நம்பிக்கையுடைய அரசியல் தலைமைகள் அக்காலக் கூட்டத்தில் அரசியல் வாழ்க்கையிலும் சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலதிகாரத்திலும் பங்கு வகித்து வந்தனர். தங்களது வர்க்கசாதி நலன் அச்சுறுத்தலுக்கு அளானபோது இவர்கள் வெருண்டு செயல்பட்டனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

தெலுங்கானா போராட்டத்தை நேரு அரசு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தவிதம், தேர்தெடுக்கப்பட்ட கம்யுனிச அரசை (தேரள அரசை) கலைத்த தோரணை போன்ற சம்பவங்கள் சுதந்திர இந்திய அரசின் பண்புகளை சுட்டுவனவாக அமைந்தன. 1950களில் பெரியாரின் கொடி எரிப்பு போராட்டத்தையும் சட்ட எரிப்பு போராட்டத்தையும் ஒடுக்கியதிலும் நேரு பேணிய சனநாயகத்தின் வரம்புகள் வெளிப்பட்டன என்றாலும் தாராளவாத அரசியல் சிந்தனையுடைய சட்டத்தின் ஆட்சியை நிலை நிறுத்தவும் சுதந்திர இந்திய அரசு ஆவல் கொண்டிருந்தது. நீதித்துறை சுயாதீனமாக செயல்படுவதை அது எல்லா நேரங்களிலும் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அரசாங்கம், கட்சி, நிர்வாகம், ஆகியன தம்மளவில் சுதந்திரமாக இயங்குவதையும் ஓரளவுக்கு அனுமதித்தது. பாராளுமன்ற செயல்பாடுகளும் சனநாயகத்தை விரிவுப்படுத்த துபவையாக அமைந்தன. நேரு அரசு தொடர்ந்து எதிர்க்கட்சிகளின் விமர்சனங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

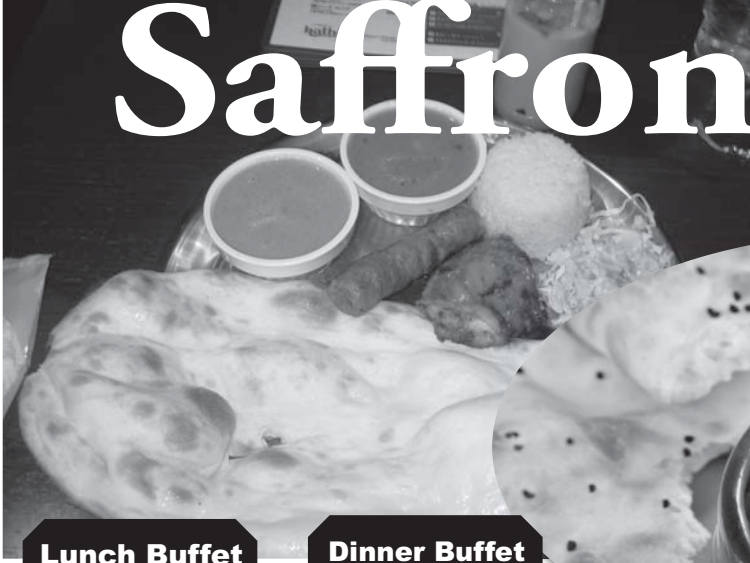
காலப்போக்கில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் அடையாளங்களும் மாறின. 1970 ஆதிக்கசாதிகளையும் வாக்கங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமில்லாமல், நாம் ஏற்கனவே கூறியதுபோல, பல்வேறு சமூக வகுப்புகளின் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றத்துக்கு தேர்தெடுக்கப்பட்டனர். நிர்வாகத் துறையில் இந்த வகுப்பினருக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் வாழ்த்திருக்கவில்லை என்றாலும், பாராளுமன்ற அரசாங்கம் வளர்ச்சியடைந்தது. நிர்வாகத் துறையில் இவர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்ல இவர்களால் முடிந்தது. பல்வேறு சமூக, சாதி நலன்களுக்கிடையே நிலவிய முரண்கள், போட்டா போட்டிகள் முதலியவற்றுக்கு பாராளுமன்ற சனநா

அடுத்த இதழில்

ஈழத்தமிழரின் நிர்வாகத்தில்.....

Saffron Tree

Fine Indian Cuisine

**Lunch Buffet
over 35
Items**

\$10.95

**Dinner Buffet
over 35
Items**

\$12.95

Bay & Gerrard
(Across from Hospital for sick Children)
91 Gerrard St. W, Toronto. Ont., M5G 2A7

Tel: 416-850-3179

Fax: 647-723-4019

**A
C
T**

A CLASS TRANSPORTATION

- * Serving GTA Toronto & Surrounding Area.
- * Fast Reliable Delivery
- * Same day & Rush Service
- * Hourly & Flat Rates Available.

We make your relocation move as stress free as possible

KANGEYAN OPERATOR

647-406-1081

**123-1560 BRIMLEY RD, SCARBROUGH, ON.
M1L 4L5**

நாடு கடந்த...ம் பக்கம் பார்க்க
மசார் மதியுரைக் குழுவும் கலந்துரையாடி ஆக்கப்படும் திட்ட விபரங்கள் மக்கள் முன் வைக்கப்படும்.

முன்மொழியப்பட்டுள்ள நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு தொடர்பான செயற்பாடுகள் பலகட்டங்களாக முன்னெடுக்கப்படுவதற்குத் திட்டமிடப் பட்டு செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவன:

முதலாம் நிலை: கருத்துருவாக்கம்.
இரண்டாம் நிலை: துறைசார் புலமையாளர் குழு அமைத்தல்.

மூன்றாம் நிலை: பரந்தளவில் நாடுகள் தழுவியதாக கலந்துரையாடல்களை நடத்து லும் நாடுகடந்த தமிழீழ அரசை உருவாக்குவதற்கான குழுவினை நாடுகள் சார்ந்ததாகத் தெரிவிசெய்தலும்.

நான்காம் நிலை: முன்மொழியப்பட்டுள்ள நாடுகடந்த தமிழீழ அரசின் அடிப்படை வடிவத்தை வரையறை செய்தலும் பேராளர்களைத் தெரிவிசெய்வதற்கான தேர்தல் முறையை வடிவமைத்து முன்னெடுத்தலும்.

ஐந்தாம் நிலை: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராளர்களைக் கொண்டதான நாடு கடந்த தமிழீழ அரசின் அரசியலமைப்பு அவையைக் கூட்டுதலும் யாப்பை உருவாக்கி ஒப்புதல் பெறுதலும் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கான அரசியல் கட்டளை அமைப்பைத் தொடக்கி வைத்தலும்.

ஆறாம் நிலை: நாடுகடந்த தமிழீழ அரசைச் செயற்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருதல்.

மேற்குறிப்பிட்ட செயற்பாடுகளில் இப்பொழுது 3 ஆம் நிலைச் செயற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

நாடுகடந்த அரசுக்கான தேர்தல் எப்பொழுது நடைபெறும்?

புலம்பெயர் தமிழர் வாழும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இத்தேர்தலை 2010 ஏப்பிரல் திங்களுக்கு முன் நடத்தி முடிப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது குறித்த கூடுதல் விளக்கங்களை நாம் விரைவில் அறியத் தருவோம்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு அமைக்கும் செயற்குழுவில் இணைந்து பணியாற்றுவதற்கான தகுதிகள் எவை? எவ்வாறு அதில் இணைவது?

இக்குழுவில் இணைய விரும்புவோர் அகவை 18 ஐ நிறைவு செய்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இலங்கைத்தீவில் ஈழத் தமிழ் மக்களது தேசியச் சிக்கலுக்குத் தமிழர் தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சியுரிமை என்ற கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்ற அரசியல் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டோராக இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவர் பெயரையும் அவரது தொடர்பு விளக்கங்களையும் விரைவில் அறியத் தருவோம். அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு நீங்கள் இக்குழுவில் இணைந்து கொள்ளலாம். மேலும் எமது மின்னஞ்சல் முகவரியோடு தொடர்பு கொண்டும் இணைந்து கொள்ளலாம்.

எமது மின்னஞ்சல் முகவரி-
info@govtamilleelam.org

இலங்கையில்..1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

“மீட்பின்” பெயரில் மக்களை எப்படி அடைத்து வைத்துள்ளதோ, அந்த உண்மையை வெளிப்படுத்தும் படங்கள் இவை.

தங்கள் உயிர் ஆபத்தையும் மீறி, சமூக அக்கறையுடன் இதை உலகின் முன் அம்பலப்படுத்த முனைகின்றனர். அப்படி கிடைத்த படங்கள் தான் இவை.

இந்த படங்களைக் கண்டே அஞ்சுகின்றது பாசிசம். இவை வெளிவராமல் தடுக்க முனைகின்றது. இதை மீறி வெளிவரும் போது, வெளியிட்டவர்களைக் தேடிக்கொல்லுகின்றது. இந்தப் பாசிச அரசுக்கு தெரிகின்றது, தாம் செய்வது சர்வதேச குற்றம் என்று. அதனால் நாட்டில் சாதாரணமான ஜனநாயகத்தை

எல்லாம், குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றது.

உங்கள் முன் இவை மிக சாதாரணமான படங்கள் தான். நீங்கள் அந்த வாழ்வையும், அந்த கொடூரத்தையும் அனுபவிக்கவில்லை. இந்த உண்மையான நாசிய வாழ்வை வெளியாருக்கு வெளிப்படுத்தும் வண்ணம், இலங்கையில் உள்ள ஒருவர் இதை வெளியிட முடியாது. இப்படத்தை அங்கு வெளியிட அஞ்சுமளவுக்கு, அங்கு ஜனநாயகமோ பூத்து குலுங்குகின்றது.

இந்த மக்களின் வாழ்வை நாம் சித்தரிப்பதைவிட, படங்கள் அதை உங்களுக்கு தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

NB Graphics & Sign's Maintenance

86 Melford Dr. #5, Scarborough, ON.

Ram: 416-839-8525 (office), 416-293-7382 (Cell)

TAMIL EELAM

WEEKLY

Year:01 Voice:01

September 25, 2009

COMMITTEE FOR THE FORMATION OF A PROVISIONAL TRANSNATIONAL GOVERNMENT OF TAMIL EELAM

What is meant by a Transnational Government of Tamil Eelam?

The Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE) is a political formation to win the freedom of the Tamil people on the basis of their fundamental political principles of Nationhood, Homeland and Right of self-determination. The TGTE is a novel concept both for the Tamil people and the rest of the world.

At present the Tamil people have absolutely no prospect of articulating their political aspirations or of exercising their fundamental rights in their

homeland itself. The Sri Lankan government, through legal impediments, military occupation and murder is strangling the Tamil people's aspirations and their political rights.

In this context, the Tamil Diaspora, an integral part of the nation of Tamil Eelam, utilizing democratic means in their respective countries, will establish the Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE) as the highest political entity to campaign for the realization of the Tamils' right to self-determination. Since it is impractical for political leaders and people in Tam-

il Eelam to participate in the TGTE, only those Tamils in the Diaspora will be elected to the TGTE through democratic elections. The TGTE will work hand-in-hand with anyone working for the well-being of the Tamil people in the island of Sri Lanka, including the political and social leaders of the people in Eelam.

Why a Transnational Government of Tamil Eelam? What is the necessity for such a government?

The social existence of the Tamil people depends on the preservation of their distinct political, economic

and cultural way of life. The Tamils must have the ability to coexist and be co-partners with other communities around the world. To achieve these goals and to control factors that pose threats to their existence, there is a need for a strong and self-governing political entity. These aims were given shape in 1976 through the Vaddukoddai Resolution and reinforced by the mandate given by the people in the 1977 general elections. The 1985 Thimpu Principles and the 2003 Interim Self-Governing Authority (ISGA) proposals gave added weight to these

Continued on page 14

THE HORRIFIC HUMANITARIAN DISASTER

COMMONWEALTH OF AUSTRALIA

Mr MURPHY (Lowe) (4.45 pm) — Today I speak again about the horrific humanitarian disaster in the north of Sri Lanka. The hundreds of thousands of innocent Tamils displaced by the military offensive are living in camps in appalling conditions. Moreover, foreign media channels have reported horrifying evidence of the worst violations of human rights, including starvation, rape, killings and torture. International agencies are calling for full access to these camps in order to provide life-saving treatment and medical supplies and to allow free and independent media access. To date, the Sri Lankan government has arrogantly refused free media and humanitarian access to these camps. Why is the Sri Lankan government hiding from the truth? Surely providing unimpeded media and humanitarian access to these camps would provide a perfect opportunity for the Sri Lankan government to demonstrate that it is doing all it can to alleviate the suffering of the Tamil people. Clearly, the Sri Lankan government does not want the truth revealed. Further, I am horrified to learn that a Sri Lankan journalist, Mr J S Tissainayagam, was detained for five months without charge in 2008 and has since been convicted and sentenced by the Colombo High Court to 20 years of rigorous imprisonment. Mr. Tissainayagam was convicted on three counts under Sri Lanka's prevention of terrorism acts law for publishing an online magazine, which the prosecution claimed provoked racism and incited violence. The court found that the publication defamed the Sri Lankan government. Further, it was alleged that

Mr. Tissainayagam received money from the Liberation Tigers of Tamil Eelam to fund the website. The fact, as established by Reporters Without Borders, is that the website had actually been funded by a German aid project. The articles written by Mr Tissainayagam were published three years earlier, in 2006, and contained a critical report on the Sri Lankan army's conduct against the LTTE and civilians. Mr Tissainayagam accused the army of withholding food and other supplies from Tamil areas as a tool of war. What an appalling assault on free speech by the Sri Lankan government. Australia, as a country that asserts the rights to freedom of speech and freedom of expression, including views on all matters of public policy, the behaviour of the Sri Lankan government is in direct conflict with our values as well as those of other democratic nations and, as such, must be loudly and publicly condemned. On World Press Freedom Day, on 3 May 2009, the President of the United States of America, Barack Obama, expressed his serious concern about countries that do not allow free press and even highlighted the example of Mr Tissainayagam as a case in point. President Obama said: "In every corner of the globe there are journalists in jail or being actively harassed: from Azerbaijan to Zimbabwe, Burma to Uzbekistan, Cuba to Eritrea. Emblematic examples of this distressing reality are figures like J S Tissainayagam in Sri Lanka. In a further assault on freedom of speech, an Australian United Nations official, Mr James Elder, was recently ordered by the Sri Lankan government to leave the country because of comments he made about the military offensive and its impact on innocent civilians. Mr James Elder is a spokesman for the United Nations Children's Fund in Colombo and has made several statements on foreign television news chan-

Continued on page 15

Lawyers' Rights Watch Canada

NGO in Special Consultative Status with the Economic and Social Council of the United Nations

Date: 22 September 2009

Speaker: Gary Anandasangaree Oral presentation of Lawyers Rights Watch Canada to the 12th Session of the Human Rights Council on 22 September 2009.

Item: 4

Mr. President,

Lawyers Rights Watch Canada aligns itself with the statements made by the International Commission of Jurists and the Asian Legal Resource Centre with respect to Sri Lanka.

At the 11th Special Session of the Human Rights Council, the Sri Lankan government committed to returning the bulk of the IDP to their homes within 180 days.

We are now approaching the

120-day mark of that pledge and so far, the Sri Lankan government has failed to live up to its commitments to the international community. Over 280,000 Tamil civilians, including seniors, women and children, are still being held against their will in "open prisons" and their freedom of movement restricted. Clean water, sanitation, food, medicine and the basic necessities of life are in dire need. The monsoon season has exacerbated conditions, flooding some camps and causing water supplies to be contaminated with sewage.

The Sri Lankan government's claim that they have to clear land mines prior to releasing the IDP's is unac-

Continued on page 13

US LEADERSHIP IN RIGHTS ISSUES QUESTIONED

Noting that the "[Obama] Administration has pursued a low profile approach to Sri Lanka, where a military offensive against rebels is believed to have killed thousands of civilians," Washington Post in an article in Tuesday edition says that rights advocates have been frustrated by several episodes and said US's new approach has undercut U.S. leadership on human rights issues. Responding to U.S.'s assertion that "it[US] is not going to preach its values and not going to impose its values," Kenneth Ross, executive director of Human Rights Watch, said "[t]he problem is they are not American values -- they are international values."

Excerpts related to Sri Lanka from the article follow:

Silence on Sri Lanka?

Dr. Susan Rice, US Ambassador to UN The other major concern of human rights advocates monitoring developments at the United Nations is Sri Lanka.

When the government launched its final offensive this year against the country's Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), it was Mexico and Austria that first raised the alarm in the Security Council. France and Britain sent their foreign ministers to the Sri

Continued on page 15

VADDUKKOADDAI AND THIMPHU

Calling for the creation of independent and sovereign Tamil Eelam, based on Vaddukkoaddai Resolution (VR) was the last spontaneous and definite mandate by Eezham Tamils in a totally free and democratic atmosphere. As the need for democratic political organisation unfolds afresh, Tamils have to take up the thread directly from the VR. The Thimphu principles and all the other formulas put forward subsequently under the duress of powers, and failed as negotiation models, do not get precedence over the VR as bases for political organization. Mu'livaaykkaal was not the real defeat. The defeat comes only when Tamils are made to politically denounce their heart-felt aspirations. The diaspora needs to persevere and correct course of any proposal that stops just at self-determination. In UN charter and in international law it is just an empty phrase that doesn't protect nations or ethnicities.

The Vaddukkoaddai Resolution of 1976, calling for independent, sovereign, Tamil Eelam in the North and East of the island of Sri Lanka was a proclamation of all democratic Tamil political parties, including Ceylon Workers Congress, the then united political party of the Upcountry Tamils. The Eezham Tamil voters of the North and East overwhelmingly endorsed it in the 1977 elections. Thus it was a definite democratic mandate of Tamils and so far they didn't get another chance to democratically tell what is in their heart.

The Thimphu principles of 1985 were a diluted version of Vaddukkoaddai Resolution, after truncating independence and sovereignty and stopping just at Tamil nation, homeland and self-determination.

The Thimphu principles, diluted to facilitate negotiation with Colombo, were jointly put forward by all the Tamil militant organizations of that time and the TULF. There was no mandate of the people. The most important fact to be noted is that the Indian Establishment that was always keen in nullifying Tamil independence in the island was behind making Tamil militancy then under its influence agreeable to the principles as a minimum platform for negotiation.

The Indo-Sri Lanka agreement of 1987 imposed on Tamils touched only the point of homeland, that too temporarily, and it was recently breached by Colombo. There was no credible mandate as the LTTE boycotted and the elections took place under the coercing presence of the Indian military. However, the provincial government elected under it finally felt it necessary to declare independent and sovereign Eelam, before winding up and while the Indian military was present.

The Oslo communiqué of 2002 was a further dilution of Vaddukkoaddai in another way, by its adoption of an invented phrase 'internal self-determination'. Norway and some other powers that later became the Co-Chairs were behind making the LTTE agreeable to experiment negotiation with this dilution. Again there was no mandate of people. LTTE's chief negotiator Anton Balasingham, writing in 2004, questioned the concept of Oslo Declaration and implied the expiry of LTTE's concession on internal self-determination.

The ISGA of 2003, which has reference to Vaddukkoaddai but not to Thimphu, was only an interim proposal during the Co-Chair sponsored peace. It was apparently a move of the LTTE to supersede Oslo Communiqué. The mandate it received from Tamils has to be considered limited as the elections took place with the 6th Amendment to

the constitution in effect. Its only electoral validity today is that it binds the TNA.

Even after considerably diluting the freely mandated aspirations of Vaddukkoaddai Resolution to suit their geopolitical agenda, India and the Co-Chairs miserably failed in making the Sri Lankan state agreeable for experimenting political solutions.

Had they succeeded, there would have been a different course of events and they would have had a standing in telling the Tamil mind to consider experimenting within a united Sri Lanka. But they chose the path of brutally abetting or allowing a crushing military defeat and open as well as barbed-wire incarceration of the whole nation of Tamils in the island.

Eezham Tamils are now left with the option of politically organising themselves afresh.

In the emerging scenario of democratic organisation of Eezham Tamil politics there need to be no place for Thimphu, Oslo or any other - non mandated, experimental, and failed negotiation formulas extended by militancy under duress of powers.

If there is democracy then nothing should prevent the democratic stream to get back to what was last mandated by people and what has become the heart-felt need of Eezham Tamils more than ever now, and to begin the political process and negotiation from that point.

However, the very forces that have inflicted military defeat on Tamils are now all out to defeat them politically by capturing, hijacking or deviating the democratic politics of Tamils.

India and the West compete in subtle ways in this exercise, adopting crude as well as highly sophisticated methods. Preparations, institutional arrangements and recruitments have been done long back by them to face a 'post-defeat' scenario as it was their foregone conclusion to inflict military defeat on Tamil nationalism.

The powers have carefully studied the non nation-centred 'virtue' of sections of Tamil elite or rather weakness of the Eezham Tamil nationalism, cultivated since colonial times to always orientate their politics in terms of the interests of others - British colonial interests, Colombo-centric interests, Indian interests, Western interests and there was a time when some were orientating it to the interests of Russia and China.

The elite politics of Eezham Tamils - except for the rare occasion of Vaddukkoaddai Resolution, and that too is said to be a result of youth pressure - was always hiding its mind fearing for others and was thinking in

terms of others.

Influenced and discouraged by calculated power machinations, campaigns and Karunanidhis, the murmur heard in some elite circles now is that if a powerful armed struggle has failed, what could be achieved through democratic politics and claiming for what the heart aspires is only bravado.

They fail to see that it is more legitimate and more workable in democratic organisation to come out boldly with what you feel righteously deserving, register the claim and then to fight for it or negotiate until acceptable results are achieved.

This is possible only when we have the guts to independently evolve our politics firmly by ourselves first and then only to relate it to others. Of course this is not possible when we start looking at ourselves through the eyes of others. This mindset is the biggest impediment to our political organisation.

Mu'livaaykkaal was not the real defeat. Colombo and the powers know it. Their victory comes only when Tamils are made to politically denounce their heart-felt aspirations. It is in order to achieve this victory much easier, they advice or find agents to advise Tamils to drop their national aspiration, even though democratically registering a national aspiration could in no way be considered an obstacle for negotiation.

Powers have created a desperate situation for Eezham Tamils hoping their will power would wither even politically. But one should not fail to see that if not for Tamils, for the sake of their own interests, the powers have to find out solutions very soon in the island. Tamils have to be ready with their own politics to face the situation.

In the past, the failure of democratic Tamil politicians in adhering to people's emotional needs with firmness and their inability to resist undue power interests, paved way for the rise and acceptance of militancy.

Tamils should take care that their political organisation now needs to be truly representative of their aspirations and needs to be firm in negotiation if they want to uphold democracy and avoid another rise of militancy. No need to say the powers should respect this reality, as they too share the fear.

It is now an acid test for the emerging democratic politics of Eezham Tamil nationalism.

The move in the diaspora for transnational government of Tamil Eelam is not only for negotiating the liberation and emancipation of Tamils in the island of Sri Lanka but it is also an alternative government of the diaspora, standing for the global unity, cultural identity, development and global status of the diaspora. The move for this government needs not to bother about anyone in proclaiming the independence and sovereignty of Eezham Tamils in the island and requesting a mandate from the people in the diaspora.

Self-determination, as it is understood in contemporary times is a vague term when applied to people or ethnicities. According to UN charter 1(2), self-determination is interpreted as

existing only in state-to-state relationship. Legally, it protects only states.

"Self-determination does not entail the right to be independent, or even to vote for independence" (Geoffrey Robertson, Penguin 2008, p165).

"International law provides no right of secession in the name of self-determination" (Rosalyn Higgins, Peoples and Minorities in International Law, 1995, p33).

"At best, the people's right to self-determination connotes the right of all citizens to participate in the political process, but this gives power to majorities and not to minorities (Robertson, ibid).

The diaspora needs to seriously persevere and correct the course of any proposal that stops just at self-determination.

The Tamil National Alliance in the island, operating under constraints of Colombo and India, should not on its own, denounce the independence and sovereignty of Eezham Tamils and should not agree for experimenting anything other than a confederation with the right to secede, is an opinion strongly felt in the diaspora.

Emerging Tamil politics needs to act with far sight. The present scenario of geopolitics is not going to remain the same. The national aspiration for independence and sovereignty, which is a hard reality for Eezham Tamils today, may also get re-defined. In any future possibility of shared sovereignty, either regionally or globally, the Eezham Tamils should be able to find their niche smoothly without again facing the tragedy they have undergone for ages.

It is with sadness most of the Eezham Tamils look at a few Marxists among them, especially of the former 'Peking Wing', who denounce separate nationalism for Eezham Tamils. The Marxist Communist Party of India also has adopted a similar line.

It is hard to understand that if national liberation of Eezham Tamils oppressed on ethnic grounds and 'Eezham' as a political unit is not acceptable to them, in what way the united Sri Lankan nationalism and Sri Lanka as a political unit upheld by them is ideologically justifiable. While viewing Tamil national struggle as one such serving imperialism, they practically serve the very imperialism by weakening the struggle.

Ironically, many Sinhala Marxists see justice and recognise the Tamil national struggle in the island.

The Marxists contributed immensely to the social progress of Eezham Tamils in the past. They have a duty in structuring and strengthening the Tamil nation further, through achieving social equality. The democratisation of politics is an atmosphere conducive for them, but they should not deprive Tamils getting their contribution by keeping Tamil national liberation as an untouchable topic, by not participating in it and by not recognising that their goals can be better achieved by accepting Tamil nationalism as a unit to apply their progressive ideas and shaping it at home and in transnational governance.

தமிழ் மக்கள் - நாடு கடந்த அரசியல்

முன்னிவாய்க்காலில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு அமைவாக ஆயுதங்கள் மௌனியாகப் படுத்தி, தமிழ்மக்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கான அடுத்த கட்டப்பயணம் அரசியல், இராஜதந்திர வழிமுறைகளுக்கிடாகத் தொடருதல் வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைப் கடந்த பல வருடகாலப் பட்டறிவினை எமது சமூ அரசியல் குறித்துப் பெற்றுக் கொண்ட எம் தமிழ்மக்கள் ஏன் தீவிரமாக ஆதரிக்க வேண்டியுள்ளது என்பது தொடர்பான அலசல் மிக முக்கியத்துவம் படைத்த ஒன்றாகும்.

இன்றைய சமூஅரசியல் தழுவில் அரசியல் இராஜதந்திரப் பாதையினை முன்னெடுத்துக் கொண்டு ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடியாது. அது தற்கொலைக்கு ஒப்பானது. அவை சிறிலங்கா அரசுக்கு மேலும் சாதகமான தூண்டு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துத் தொடர்ச்சியான இராணுவ அமுத்தத்துக்குள் எம் மக்களை ஆழ்த்தி விடும் அபாயத்தை உள்ளடக்குகிறது. இறைமை படைத்த நாடு என்ற வகையில் அவ்வகை அணுகுமுறையானது சிறிலங்கா அரசுக்கு இன்னும் கூடுதலாக அதனது இராஜதந்திர நகர்வுகளுக்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் மேலும் கதவுகளை அகலத் திறந்து விடுதல் என்ற வகையில் அமைந்து விடும் என்ற கருத்தோட்டம் அரசியல் அரிச்சுவடி தெரிந்த அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

தற்போதய அனைத்துலக ஒழும்கில் நாம் அரசியல் இராஜதந்திரப் பாதையில் பயணிக்கும் அதே வேளையில் ஆயுதப் போராட்டத்தினையும் சமகாலத்தில் முன்னெடுப்பது முரணான இரு திசைகளில் பயணிப்பதற்கு ஒத்ததாக இருக்கின்றது. இது எமது மக்களின் நலன்களை மையப் படுத்தும் விடுதலைப் போரினை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்திச் செல்வதற்குப் பலவித நடைமுறைத் தடைகளை ஏற்படுத்தும் எனத் தான் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பாகப் பத்மநாதன் கூறியிருந்தார்.

தடுப்பு முகாம்களுக்குள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் முன்றலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களையும், போராளிகளையும் பாதுகாத்து எவ்வாறு அந்த மக்களை இயல்பு வாழ்க்கைக்குள் இட்டுச் செல்வது, உயர்பாதுகாப்பு வலயங்கள் என்ற போர்வையின் கீழ் மக்களின் வாழ்விடங்களை, வயல்களை, தோட்டங்களை, கடற்கரையோரங்களை, வழிபாட்டிடங்களை, பாடசாலைகளை, நூல் நிலையங்களை, விளையாட்டு மைதானங்களைக் கையகப்படுத்தி நிற்கும் சிறிலங்கா அரசு இராணுவயந்திரத்தின் கோரப் பிடியினில் இருந்து எவ்வாறு அவற்றை யெல்லாம் மீட்டுடுத்து அவற்றின் சொந்தக்காரர்களான மக்களிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது போன்ற சங்கடங்களைத் தாங்கியவர்களாக நாமெல்லோரும் தவித்துப் போயிருக்கும் காலச்சூழல் இது.

சிறிலங்கா அரசினால் சிறைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கிலான பேராளிகளின் எதிர்காலம், பாதுகாப்பு என்பன அனைத்துலகச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டு அதனுடான அணுகுமுறையிலான நடவடிக்கைகள் அவர்கள் குறித்து

மேற்கொள்ளப்படுமா என்பது குறித்த வலுவான சந்தேகங்கள் அனைத்துலக மட்டங்களில் எழுப்பப்படுகின்றன. எனவேதான் புத்திசாதுரியத்துடன் கூடிய முடிவுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாகப் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் நாம் உள்ளோம்.

மக்கள் தமக்கான சொந்த இடங்களில் முடிந்தளவு விரைவாகக் குடியமர்த்தப்படுவதற்குரிய அரசியல் இராஜதந்திர அமுத்தங்களை முன்னெடுப்பதென்பது சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவுடன் அனைத்துலக மனித உரிமைச் சட்டங்களை ஆதார தளமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். எனவே பயங்கரவாத முத்திரை குத்தப்பட்டுப் பலவிடைமடைந்துள்ள எமது மக்கள் சமூகத்தை மனித உரிமைகள் என்ற தளத்தில் மீண்டும் ஜனநாயக விழுமியங்களை எவ்வாங்கிய சமூகமாகக் கட்டமைத்து நிமிர்த்தி வைப்பதில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்மக்களுக்கு மிகப் பாரிய பொறுப்பு இருக்கின்றது.

எனினில் இறுதிச் சட்டச்சமரின் போது சிறிலங்கா அரசு எம்மக்கள் மீது புரிந்த மிகமோசமான மனித உரிமை மீறல்களை ஒருவகையில் எமக்கான அனுதாப அலைகளை மேற்குலகில் ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. அவற்றின் விரிவாக்கம் ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் கவுன்சில், சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்ற உயர் தளங்களில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இது போன்ற விடயங்களில் மேற்குலகின் அரசியல், இராணுவ, பொருளாதார, பூகோள நலன்கள் உள்ளங்கியுள்ளன என்ற உண்மையை நான் புறந்தள்ள முனையவில்லை. எனவே இன்றைய இக்கட்டான பின்னடைவுச் சூழலில் நீண்டநாட்களுக்குத் தடுப்பு முகாம்களுக்குள் மக்களை முடக்குவதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்கும் நிலைப்பாடுகளை உருவாக்கும் விதத்தில் நாம் செயற்பட முடியாது என்பதில் யாருக்கும் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது.

மரணம் வாய் பிளந்து நிற்கும் அந்தப் பூமியில் சோகச்சிலுவைகளைச் சுமந்துகொண்டு வெறும் நடைப்பிணங்களாகக் காட்சியளிக்கும் எம் மக்களை மேலும் கொடிய துயரத்துக்குள்ளாக்கும் வாய்ப்புக்களைத் தேர்ந்தெடுத்தலைத் தவிர்த்து அந்த மக்கள் தமது வாழ்க்கையை மனக் கண்டடைவதற்கும், கட்டமைப்பதற்கும் ஆதரவாய் ஜக்கியப்பட்டு உதவவேண்டியதே இன்று எம் தோள்களில் சுமத்தப்பட்டுள்ள பெரும் பொறுப்பு.

மக்கள் நடமாட்டம் அற்ற துனியப்பரப்பாகக் காட்சியளிக்கும் வன்னிப்பெரு நிலப்பரப்பினதே தான் விரும்பியவாறு மாற்றியமைப்பதற்கான இராணுவ மேலாண்மையை அப்பிரதேசத்திலே கொண்டுள்ள சிறிலங்கா அரசினைச் சர்வதேசத்தின் எதிர்கொள்வதே மிகச்சிறந்த இராஜதந்திரமாகும். அதனைக் கட்டமைத்துக் கொள்வதற்கான விழுகத்தில் வன்முறையற்ற அரசியலும், ஜனநாயகமும் மிகச் சக்தி பொருந்திய கோட்பாடுகள் மட்டுமல்லாது எம்மை ஆரோக்கியமான அரசியலுக்குள் அழைத்துச் செல்லும் அரசியல் பண்பாட்டுப்பலம் மிக்கவையுமாகும். தொடர்ச்சியான உரையாடல் களமும், வாதப்பிரதிவாதங்களும், பன்மைத்துவமும், பல்வேறு வகைப்

பட்ட அபிப்பிராயக் குவிப்புக்களும் அந்தத்தளத்திலே நடைபெறுவதற்கான திறந்தவகை மனோபாவம் அங்கு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது. அந்த அறுவடை மூலம் மிகப் பெரிய விளைச்சலை தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இன்றைய உலக ஒழும்கில் இறைமை படைத்த அரசு தவிர்ந்த ஏனைய அமைப்புக்கள் முன்னெடுக்கும் தேசிய விடுதலையை நோக்கிய ஆயுதப்போராட்டங்கள் பணிப்போர் காலத்துச் சாதக அம்சங்களை இழந்து நிற்கின்றன. இன்றைய உலகம் இரு முகாம்களாகப் பிளவுண்ட நிலையில் இல்லை. முன்னொரு காலத்தில் சோவியத் யூனியன் தலைமையிலான சோசலிச முகாம் என்று அழைக்கப்பட்ட அணிமினரால் இவ்வாறான பல்வகைப்பட்ட போராட்டங்களுக்கு ஆதரவின் பேரிலான உந்துதல் வழங்கப்பட்டமையை நாம் காணலாம். அப்படியிருந்தும் அவ்வாறான ஆதரவு வழங்குலுக்கான காரணிகள் குறித்து உலகத்துச் சிந்தனையாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களையும் நாம் புறந்தள்ளிவிட முடியாது. எனவேதான் இன்றைய உலகச் சூழல் அணுகுமுறையை ஆயுதம் தாங்கிய அரசியல் செயற்பாட்டால் எவ்விதமான அரசியல் இராஜதந்திர நகர்வுகளை மேற்கொள்ளவோ அல்லது அரசியல் இராஜதந்திர அமுத்தங்களை சிறிலங்கா அரசுக்குத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்படுத்தவோ முடியாமற் போகின்றது.

எனவேதான் அடுத்த கட்டத் தீர்மானமாக அரசியல் வழிப்பயணம் அமைகின்ற வேளையில் சமகால உலக உறவுகள், அரசியல், பொருளாதார நிலைப்பாடுகள் தொடர்பான புரிதல்களின் அடிப்படையில் அரசியல் செயற்பாடுகளைக் கட்டுதல் அவசியம். தியாகங்களாலும், அர்ப்பணிப்புக்களாலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட எமது உரிமைகளைப் பெற்றெடுப்பதற்கான கட்டுமானம் தர்ப்பக் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களுக்கான அறஞ்சார் அரசியல் நிலைப்பாட்டின் ஆதார அடித்தளத்தில் மீண்டும் புற்றெழுது வேண்டியுள்ளது. எனவே தான் போராட்ட வடிவத்தினை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது பற்றிய சிந்தனையில் அரசியல் விஞ்ஞான அணுகுமுறையினைக் கையாள்வதற்கு தமிழ்புலத்தில் உள்ள அரசியல் சிந்தனையாளர்களும், புத்திஜீவிகளும் கடுமையாக உழைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வாய்த்து நிற்கிறது.

ஆகவேதான் நம் மக்களுக்கு மெய்யாக இருப்பதும், அதற்கான உணர்வுபூர்வமான செயல்முறை வழிப்பாட்டின் அடிப்படையில் போராட்ட வடிவத்தை மாற்ற வேண்டிய வரலாற்றுக் கட்டாயத்தைக் கொண்டு டவர்களாக நாம் உள்ளோம். எனவே அதனைப் புறந்தள்ள நாம் முனைவதானது எமது மக்களுக்கு நாம் செய்யும் துரோகமாக அமைந்து விடும்.

அனைத்துலகத்தின் நலன்களும் நமது நலன்களும் ஒரே கோட்டில் சந்திக்காமையால் திறக்கப்பட்ட அனைத்துலக அரசியல் இராஜதந்திரக்கதவுகள் ஊடாக நம்மை நன்மைகள் பெரியளவில் வந்தடையவில்லை. இறுதி யில் சிறிலங்கா அரசு அனைத்துலக

சமூகத்தை தன்வசப்படுத்தியவாறே போரை முன்னெடுத்து என்று மிகச்சரியாகவே பத்மநாதன் தன் வலைப்பக்கத்தில் தனது கருத்துக்களை மிகக் காத்திரமாக எழுதிக்கொண்டிருந்த அத்தருணங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தென்னாசியாவினதும் இந்த சமூத்திரப் பிராந்தியத்தினதும் புவிசார் அரசியல் நலன்களின் அடிப்படையில் இந்தியா, அமெரிக்கா, சீனா போன்ற வல்லாண்மைச் சக்திகள் இலங்கைத் தீவினை ஒரே நாடாகப் பேணியவாறு தமது நலன்களை அடைத்துக் கொள்வதை உசிதமானதாகக் கருதியமை, இலங்கைத் தீவில் ஆயுதப்போராட்டம் ஏதோ ஒரு வழியில் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதில் அனைத்துலகம் ஒரே முடிவைக் கொண்டிருந்தமை, எனப் பத்மநாதன் அவர்கள் தனது கைதுக்கு முன் கட்டிய காரணங்களின் அடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் சமூகம் வன்முறையற்ற அரசியல், ஜனநாயகம் ஆகிய கோட்பாடுகளை விரித்துக் கொண்டு தமிழ் மக்களுக்கான வரலாற்றுப் பாதையில் முன்னோக்கிப் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது குறித்து மீண்டுமொரு தடவை கட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்படுகின்றது.

எனவே தமிழ் மக்களின் சமகாலச் சூழலைக் கருத்திற் கொண்டு போராட்ட வடிவத்தை மாற்றியே ஆக வேண்டியுள்ளது. இலங்கைத் தீவினை ஒரே நாடாகப் பேணியவாறு தமது நலன்களை அடைந்து கொள்ள முனையும் பேரரசுகளின் புவிசார் அரசியல் தோல்வியினை அடையும் சூழலில் அந்த மாற்றங்களின் ஊடாகத் தமிழீழ மக்களுக்கான சுயநிர்ணய உரிமையை நாம் வென்றெடுத்துக் கொள்வதற்கான நிலைமைகள் உருவாகும். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் நமது விடுதலைப் போராட்டத்தை அரசியல் இராஜதந்திரப்பாதையின் ஊடாக நாம் முன்நகர்த்த வேண்டுமென்ற கருத்தியலுக்கு அப்பால் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாகியுள்ள எந்த சமூகமும், எந்த மனிதனும் இரீக்கொள்ளும் நடைமுறை யதார்த்தத்தைக் கருத்திற் கொண்டு தனது இலக்கினைச் சென்றடையத் தந்திரோபாயங்களை அடிக்கடி மாற்றியமைத்துக் கொண்டே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான வரலாற்றை முன்னோக்கி நகர்த்தலாம்.

சமூத்தமிழர்வாழ்வு வரலாற்று நெருக்கடியில் சிக்கிச் சின்னப்பின்னப்பட்டுத் துயர்தோய்ந்த சூழலில் திரு.பத்மநாதன் கொணர்ந்த தீர்மானங்கள் தமிழர் வரலாற்றின் அதிமுக்கியத்துவம் படைத்த அத்தியாயங்களாக அமைகின்றன. இன்று அவர் அடக்குமுறையாளர்களின் சிணறலில் சிக்குண்டு சித்திரவதையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆயினும் பத்மநாதன் எமக்குக் கூறிச் சென்ற வார்த்தைகளான "அரசியல் இராஜதந்திரப் பாதையின் ஊடாகப் பயணம் செய்வதென்பது இலகுவான ஒரு விடயம் அல்ல. பல

-ந.முருளிதரன்-

சவால்களை எதிர்கொண்டு மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நீண்ட தூரப் பயணம் ஆகும்" என்பது எமது செவிப்பறைகளில் ஒங்கியறைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கான தயார் நிலையில் நாம் உள்ளோமா என்பதை இன்று நம்முன் எழுந்துள்ள கேள்வி. (இன்னும் வரும்)

கனடா வாழ் தமிழீழ மக்களின்
உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக

தியாக தீபம் திபேனின்
22வது நினைவு ஆண்டில்

கனடியத்தமிழ் இளையோர் முன்னெடுக்கும்

24 மணிநேர உணர்ரை நோன்பு

வீடுதலை

வேள்வி

தொடர்புகளுக்கு
416 880 6057

date
25/09/09

location
**EVEREST BANQUET HALL
1199 KENNEDY RD
(KENNEDY / LAWRENCE)**

time
3:00 PM

கனடியத் தமிழ் உரிமையுடன் கூடிய நிரந்தர அரசில் திரைத் தமிழ் மக்களுக்கு பெற்று
தரவேண்டும், வதை முகாம்களில் உள்ள மக்களை மீள அவர்கள் சொந்த இடங்களில்
குடியேற்ற ஆணை செய்ய வேண்டும், இன அழிப்புச் செய்த, செய்துகொண்டிருக்கும்
சிங்களகா அரசை சமர்ப்பித் ஒழிப்பதில் கனடாப் பிரதமர் வேண்டும், ஆகிய கோரிக்கை-
களை முன் வைத்து சிங்களச் சமூகத்தை வேண்டி திரிபன் நினைவுடன் உணர்ரை நோன்பு

அன்பான தாய் உறவுகளே!

தீலிபன் அண்ணா கண்ட கனவு பலிக்கும்
மக்கள் புரட்சி வெடிக்கும், தாய்மூலம் மலரும்.
நாம் ஒவ்வொருவரும் தேசியத்தைப் பலப்படுத்த
எம் தேசியத் தலைவர் வறு தீவிர தன்னலமற்று
தாய்மூலம் ஒரே குறியாகச் செயலில் கட்டிடுவேம்
தான் திருத்த தரணி திருத்தும் இதன் அடிப்படையில்
தூற்றுவார் தூற்றப் போற்றுவார் போற்ற
தாய்மூலம் கருணை வரை போற்ற உறுதிகளாவோம்.
மலர் தூண் மலர்நீர் சுகம் ஏதே
மக்கள் உறுதியுடன் தாய்மூலம் நாம் எழுந்திருவேம்

*Selfless sacrifice will never fade.
Let Thileepan anna's dream become
true. Tamil Eelam is within our
reach. People's struggle for justice
and peace in the path of our leader
will achieve Tamil Eelam. Let ev-
ery one of us follow our leader and
through selfless sincere action march
towards Tamil Eelam.*

தாய்மூலம் தாய்மூலம் தாய்மூலம் தாய்மூலம்

நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு என்னும் இந்த இதழ் உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் தமிழீழ மக்களையும் அமைப்புக்களையும் தாயகம், தேசியம், இறைமையுடன் கூடிய தன்னாட்சி என்ற அடிப்படையில் இணைக்கும் முயற்சிக்கு எமது மனமார்ப்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

பிர்த்தானிய தம்ழர் பேரவை

அரசியல் வேலைத் திட்டம் – பிர்த்தானியா

நாட்டிலே இன்று உருவாகியிருக்கின்ற புதிய சூழ்நிலையை கருத்திலே கொண்டு நாம் பிரித்தானியாவில் ஒரு பலமான அரசியல் கட்டமைப்பை புதிய சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கின்ற வகையில் வளர்த்தெடுப்பது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயமாக உள்ளது. இந்த அரசியல் கட்டமைப்பினை பிரித்தானியாவில் வாழ்கின்ற தமிழ் சமூக மக்களை அரசியல் வேலைத்திட்டங்களுக்கு உரிய முறையில் நிறுவன ரீதியாக வளர்த்தெடுத்து தாயகத்திலே எமது மக்களின் நியாயமான போராட்டத்துக்கு தமிழர் அல்லாத மக்களின் தார்மிக ஆதரவை வென்றெடுப்பதும் இந்த நாட்டின் அதிகார பீடத்தோடு தொடர்ச்சியான திட்டமிட்ட வேலைத் திட்டத்துக்கு கூடக அவர்களின் ராஜதந்திர ரீதியான ஆதரவை வென்றெடுத்து செயற்படுவதற்கும் உரிய முறையில் நேர்த்தியாக திட்டமிட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. சனநாயகம் (Democracy), வெளிப்படைத்தன்மை (Transparency), சட்டத்திற்குட்பட்ட செயற்பாடு (Legality), கணக்குக்காட்டும் தன்மை (Accountability), அடிப்படை அரசியல் பதனத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பதல் (Grass Root), பரஸ்பர மரியாதை, கலந்து பேசி கூட்டாக முடிவெடுத்தல் போன்றவற்றை இந்தக் கட்டமைப்பு அடிப்படை விழுமியங்களாக கொண்டிருக்கும். முடிவெடுக்கும் வழிமுறை பல்வேறு மட்ட மக்கள் கட்டமைப்புக்களுக்கு பரப்பெடுத்தப்படும்.

இந்த கட்டமைப்பு பிரித்தானியாவில் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களை ஒரு வலிமைமிக்க சமூகமாக வளர்த்தெடுப்பதற்கு தேவையான சமூக பொருளாதார வேலைத் திட்டங்களையும் உரிய முறையில் திட்டமிட்டு முன்னெடுக்கும்.

இலக்கு

உலகளாவிய ரீதியில் தமிழ் மக்களை வலிமை மிக்க சமூகமாக உயர்த்துதல். அதன் அடிநாதமாக தாயகத்தில் தேசியம், இறைமையுடன் கூடிய தன்னாட்சியை நிறுத்தல்.

குறிக்கோள்கள்:

- 1) இவ்வினைக்கான அடைவதற்காக பிரித்தானிய தமிழ் மக்களை அமைப்பு ரீதியாக நிறுவன மயப்படுத்துதல்
- 2) பிரித்தானியாவில் உள்ள தமிழர் அல்லாத மக்களை மேற்படி இலக்குக்காக வென்றெடுத்தல்.
- 3) இந்த நாட்டின் அதிகார மையங்களை வென்றெடுத்தல்.
- 4) மேற்படி இலக்கான அடைவதற்காக ஒரு பொது நிதியத்தை சட்டரீதியாக உருவாக்குதல்.

செயற்பாடுகள்

- (1) மக்களை திரட்டுதல் (Mobilisation) (2) அரசியல்வாதிகளின் ஆதரவை தேடுதல் (Lobby) (3) ஊடகம் (Media) (4) மூலோபாயம் (Strategy) (5) உரிமைக்குழு (Rights Group) (6) ஒருமைப்பாட்டுக் குழு (Solidarity Group) (7) சட்டக்குழு (Legal Team) (8) தமிழல்லாத கல்வியாளர்களுக்கான குழு (Academic Activities) (9) இனப்படு கொலையை வெளிக்கொணரும் குழு (Genocide Team) (10) சமூகக்கட்டுமானங்களுக்கான குழு (Socio Economic Development) (11) புனர்வாழ்வு (தேசம்) (12) அபிவிருத்தி (தேசம்) (13) இளைமையோர் (Youth Group) (14) பெண்கள் (Women Group) (15) நிதி (Finance) (16) அலுவலக நிர்வாகம் (Back office) போன்றவை பிரதான செயற்பாடுகளாக ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டும். இப்பிரதான பணிகளை இணைக்கின்ற இணைப்பாளர்களைக் கொண்ட ஒரு செயற்குழு கிரமமாக கூடி கலந்து பேசி முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும்.

- (1) மக்களை திரட்டுதல் (Mobilisation) இதுவே எமது அரசியல் வேலைத் திட்டத்தின் அடித்தளமாகும். எமது அரசியல் வேலைத் திட்டத்தை பாராளுமன்றத்

தொகுதியை அடிப்படையாக வைத்து முன்னெடுக்கப்படும். ஒவ்வொரு பாராளுமன்றத் தொகுதியிலும் பொருத்தமானவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு மக்களைத் திரட்டும் பணிக்காக அமைக்கப்படும். அந்தக் குழு அந்த தொகுதி வாக்காளர் பட்டியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு வீடு வீடாக சென்று மக்களைச் சந்திக்கும். 18 அகவைக்குக் கூடிய அனைவரும் அரசியல் வேலைக்காக நாம் அமைக்கின்ற அமைப்பின் நோக்கங்களை ஏற்று அங்கத்தவர்களாக உள் வாங்கப்படுவார்கள். ஆரம்பத்தில் இடைக்கால அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்படும் இம்மக்கள் மன்ற பிரதிநிதிகளாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் அத்தொகுதியில் உள்ள பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களை அங்கத்தவர்களாக உள் வாங்க வேண்டும். அடுத்து வரும் கால கட்டத்தில் அத் தொகுதி (Constituency), பிராந்தியத்துக்கான (Region) பிரதிநிதிகள் சனநாயக ரீதியில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

(2) அரசியல்வாதிகளின் ஆதரவை தேடுதல் (Lobby) ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் உள்ள எமது மக்களைக் கொண்ட ஒரு ஆதரவு தேடும் குழுவை அமைத்து அவர்களுக்கூடாக அந்தத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரையும் ஏனைய முக்கிய வேட்பாளர்களையும் நகர சபை உறுப்பினர்களையும் தொடர்ச்சியாக சந்தித்து அவர்களின் மனங்களை வெல்ல வேண்டும்.

வென்றெடுத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை ஆதரவுக் குழுவில் இணைத்து (All Party Parliamentary Group) எமக்காக தொடர்ந்து குரல் கொடுக்க வைக்க வேண்டும்.

அரசியல் பீடத்தில் உள்ளவர்களையும் கொள்கை வகுப்பாளர்களையும் தொடர்ச்சியாக சந்தித்து அவர்களை வென்றெடுக்கக் கூடிய வல்லமை கொண்ட கொள்கையில் இறுக்கமான எம்மவர்களை கண்டறிந்து செயற்படுத்தல். இதற்கு தேவையான அறிவையும் ராஜதந்திரங்களும் மற்றும் ராஜதந்திர உலகம் எப்படி இயங்குகின்றது போன்ற பயிற்சிகளையும், கலந்துரையாடல்களையும் நடாத்துதல்.

(3) ஊடகம் (Media) - எமது மக்களை அறிவூட்டி, தெளிவூட்டி, தெரியப்படுத்தி உற்சாகப்படுத்தி எமது போராட்டத்துடன் நெருக்கமாக வைத்திருப்பதற்காக திட்டமிட்டு தொழில்நுட்ப வளத்தை சரியாக பயன்படுத்தி ஊடகப்பணியினை மேற்கொள்ளுதல். இதற்கு தேவையான திறன் இ அநுபவம் இ ஈடுபாடு உள்ளவர்களை கண்டறிந்து உள்வாங்கி செயற்படுத்தல். முடிந்தவரை எல்லா ஊடகங்களோடும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி அவர்களுக் கூடாகவும் எமது பணியினை முன்னெடுத்தல். சர்வதேச ஊடகங்களை கையாளக் கூடிய திறமையுடையவர்களை இனங்கண்டு பயிற்சி பட்டறைகளுக் கூடாக அவர்களை வளர்த்தெடுத்தல்.

(4) மூலோபாயம் (Strategy) நாம் எந்த செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்தாலும் சரியான மூலோபாயங்களை முற்கூட்டியே அதற்குரியவர்களை கண்டறிந்து உள்வாங்கி கலந்து பேசி முடிவெடுத்து அதன்படி காரியங்களை ஆற்றுதல்.

இந்த மூலோபாயத்துக்கு தேவையான ஆய்வுகளை செய்வதற்கான தனித்தனிக் குழுக்களை அமைத்தல்.

அத்தோடு சிந்தனையாளர் குழு (Think tank) அமைக்கப்பட்டு அவர்களது ஆலோசனைகள் பரிந்துரைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு சரியானவற்றை எடுத்து மூலோபாயம் நேர்த்தியாக்கப்படும்.

(5) உரிமைக்குழு (Rights Group) உரிமைக்குழுக்களின் செயற்பாடும் செல்வாக்கும் கனதியானது. அந்த அடிப்படையில் அவர்களையும் எமது உரிமைக்காக குரல் கொடுக்க வைப்பதற்காக அதற்கு பொருத்தமான எம்மவர்களை கண்டறிந்து இது திரட்டி, செயற்திட்டம் வகுத்து, உரிமைக் குழுக்களை எமது பக்கம் வென்றெடுத்தல்.

இனி வரும் வாரங்களில் பிரித்தானிய தழற்பேரவையின் செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும்.

ஈழத்தமிழ்னத்தின் தன்னாட்சி உரிமைக்காய் தலைநிர்வடி கொள்வோம்

வாழ்த்துச் செய்தி.

பேர்ன் செப்டம்பர் 23, 2009

கனடா வாழ் புலம் பெயர் தமிழரின் ஆக்கத்திலும் ஊக்கத்திலும் உருவாகி 28-09-2009 வெற்றி வாகை தூதும் தினமான விஜய தசமி நன்னாளில் வெளிவரத் தொடங்கும் நாடு கடந்த "தமிழீழ அரசு" வாராந்த இதழை வாழ்த்தி வரவேற்பதில் கவியல் தமிழர் பேரவை பேருவகை கொள்கிறது.

இலங்கை இந்திய அரசுகள் உலக நாடுகளைத் தமது கபட வலைக்குள் சிக்க வைத்து அவற்றின் ஆதரவுடன் ஈழத் தமிழினத்தின் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல சாதனைகளைப் படைத்தும் பல நாடுகளின் பாராட்டுகளைப் பெற்றும் திகழ்ந்த அரசு நோக்கிய தமிழீழ அரசை அழித்து விட்டனர். அதன் மூலம் தமிழினத்தை அடிமைப் படுத்தி அகதி முகாம்களில் முட்கம்பிச் சிறைக்குள் 3 இலட்சம் மக்களை வைத்த படுபேசி சிங்களம் கொக்கரிக்கிறது.

இத்தனைக்கும் வசதியும் வாய்ப்பும் வழங்கித் தமிழின அழிப்பை ஈழத்தில் நடத்தி வைத்த தமிழக மற்றும் இந்திய மத்திய அரசுகள் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சம் செயலாக ஒப்புக்கு ஈழத் தமிழர் நலன் பற்றி பேசுவதும் நிவாரண நிதிகள் அள்ளிக் கொடுப்பதாகவும் செய்திகளைத் தினம் தினம் வெளிப்பட்டு தமிழக மக்களின் உணர்வுகளை மழுங்கடிக்கும் பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

வரலாற்றில் தமிழினம் கண்டிராத அலவத்தையும் அவமானத்தையும் ஏற்படுத்தி அவற்றைக்கான நிவாரணம், நீதி அனைத்தும் மறுத்து வரும் நிலையில் மான்பு மிகு தமிழக முதலமைச்சர் வரும் ஜனவரி பெப்ரவரி மாதங்களில் கோவையில் 9வது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டைக் கோலாகலமாக நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளார். பெரும்பாலும் தமிழர் ஆண்டு என அவரே பிரகடனப் படுத்தியதைப் பொங்கல்

தினத்தை அண்டி இக்கூத்து இடம் பெறலாம்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஈழத் தமிழினத்தின் புதை குழியில் மேல் நின்று எடுக்கப் படும் விழா கலைஞரின் தமிழ் உணர்வுக்கும் சிங்களத்தின் வெறி உணர்வுக்கும் நடுகல் போன்று அமைய மகிந்த ராஜபக்ஷின் வருகைகூட சிறப்பு நிகழ்வாக அமைந்தாலும் வியப் பதற்கில்லை. வவுனியா அகதி முகாம்களுக்குப் போய்த் துக்கம் விசாரிக்கவென இந்திய பாராளுமன்றக் குழு மன்மோகன் சிங்கின் அனுமதி கோருவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

இந்த நிலையில் ஈழத் தமிழினம் முற்றிலுமாகத் தனிமைப் படுத்தப் பட்டு விட்டது என்பதை மனதில் பதிய வைத்துச் செயற்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னமும் இந்திய அரசு எமக்கு ஏற்ற தீர்வைப் பெற்றுத்தரும் என ஈழத் தமிழினம் ஏமாற முடியாது.

எனவே ஈழத் தமிழினம் தனது இறையாண்மை சுய நிர்ணய உரிமைகளை உலக அரசுகள் உரக்கக் குரல் எழுப்பி அழிக்கப் பட்ட அரசு நோக்கிய தமிழீழத் தனியரசை மீளவும் உருவாக்கும் பணியில் நாடு கடந்த "தமிழீழ அரசு" வெற்றி நடை போடும் என நம்புகிறோம். கனடா வாழ் புலம் பெயர் தமிழரின் முன்மாதிரியைப் பாராட்டுவதில் கவியல் வாழ் தமிழரும், தமிழர் பேரவையும் மகிழ்வோடு இணைகிறது. கனடிய தமிழர் தொடக்கிய இப்பணி ஏனைய நாடுகளிலும் பல்கிப் பரவும் வகையில் கவியல் தமிழர் பேரவையும் வினாவில் இணைந்து கொள்ளும். தொடக்க விழாவினைச் சிறப்பிக்கும் வழக்கறிஞர் பரப்பரா ஜகமன், மற்றும் பேராசிரியர் எ.ஜே. வீ.சந்திரகாந்தன் ஆகியோரின் அரும் பணியைப் பாராட்டி வரவேற்பதில் நாமும் இரு கரம் கூப்பி இணைகிறோம்.

வாழ்க நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு ! வாழ்க ஈழத் தமிழினம் ! வளர்க ஈழத் தமிழர் ஒற்றுமை!

இலட்சிய உறுதியுடன் கிருஷ்ணா அம்பலவாணர் ஒருங்கிணைப்பாளர் கவியல் தமிழர் பேரவை

Ambika Jewellers

கனடா வாழ் மக்களின் நன்மதிப்பை பெற்று நகை வியாபாரத்தில் முன்னனி வகிக்கும் ஒரே ஸ்தாபனம்

நம்பிக்கை

நாணயம்

உத்தரவாதம்

**அதிஸ்ட
சேமிப்பு திட்டம்**

***Diamond
white gold
Genuine Stones***

2376 Eglinton Ave. East. Scarborough
Tel: 416-751-1364

25 Agnes St. Mississauga
Tel: 905-270-6921

കൂറ്റ് ബ്രാൻഡ് BRAND ക്ലാസ്സുകൾ

For Info Call: Nakeeran
Cell: 514-886-8861

உங்கள் சிந்திப்பது சமயமல்ல சிந்திப்பது சமயமாக்கல் இது
 அல்ல தயாரிப்புகளை பயன்படுத்துங்கள்!!!

உங்களுக்காகவே முதல் தரமான மிளகாய், மல்லி மற்றும் முதல் தரமான பொருட்களை கொண்டு சத்தமாகவும், சுகாதாரமாகவும் உங்கள் நாவிற்குப் பிடித்த யாழ்ப்பாண பாரம்பரிய சுவைபுடைய தயாரிக்கப்பட்ட இந்த சுவையின் தயாரிப்பான சிக்கன் கறித்தூள் - சாம்பார் தூள்- மீன் கறித்தூள் - மிளகாய்த்தூள் - என்னை பல இன்றே உங்கள் அருகாமையின் உள்ள கையடிக் கேட்க வாங்கிக்ளுவர் இந்த சுவை தயாரிப்பை

Manufactured & Exported By:
Priya Foods.
Chennai-74, India
email: priyafoods@yahoo.com

Import in Canada:
Excellent Enter Prise
134 Bourget, H4C 2M2
Montreal , Que., Canada

TNA FOR POLITICAL SOLUTION WITHIN UNDIVIDED SRI LANKA - SAMPANTHAN

'We will continue to work towards a political solution to the National Question within the framework of an undivided and united Sri Lanka. The TNA's aim continues to be substantial political autonomy for the Tamil and Muslim peoples in the areas they historically inhabit in this country. It is our assessment that the Tamil-speaking people are strongly behind these aims. We want to engage in political activities which would emphasize this position', Tamil National Alliance (TNA) leader and veteran Tamil politician R. Sampanthan said.

Questioned by this journalist in an interview on Sept. 11, whether the Tamil people are continuing to be committed to the 'federal option' in these post-LTTE times, the TNA chief said that 'there is no question about it'. He explained that 'our people want to live in this country as equals with adequate self-rule' and 'do not want to be treated as second class citizens; they do not want to be treated as subjects'.

The TNA leader also said that his party's Sept. 7 meeting with President Rajapaksa was focused on the situation of the IDPs. 'Insofar as the activities of the government in relation to the IDPs are concerned, we are prepared to work with the government to alleviate the conditions of the IDPs and to facilitate their early resettlement', he explained. However, the TNA would not be compromising its principles in the process of doing so, he said.

Excerpts of interview:

Q: It was reported that the TNA had recently met with the President for the purpose of working with the government. Does this have a factual basis?

A: The TNA met the President and some others in government on Sept. 7, in order to discuss the situation of the Internally Displaced Persons. In the camps in Vavuniya there are said to be some 280,000 people. There are reports that these people are undergoing a great deal of deprivation and suffering with the setting in of the monsoon. I have always stressed that these IDPs must be resettled in the lands from which they were displaced, at the very earliest. The government had made a commitment to India, the EU and the international community, that they would substantially complete resettlement of at least 80% of the IDPs within 180 days. At the meeting we pointed out to the President that already more than 90 days had elapsed since this

commitment was made and that in our assessment not more than 10% of IDPs had left the camps. We said that this situation caused concern; because with the monsoon things would only become more difficult and we expressed concern whether the government's resettlement programme could proceed in terms of the government's commitment. A very substantial settlement is expected to be completed before the expiration of 180 days.

We also had other issues to raise in relation to the IDPs, such as landmines and screening, and so the meeting was really focused on the well being of the IDPs. Insofar as the activities of the government in relation to the IDPs are concerned, we are certainly prepared to work with the government to alleviate the conditions of the IDPs and to facilitate early resettlement. We told the President that we were unhappy with the mechanisms now in place to implement these tasks and we are not aware that there is a very clear road map or programme in regard to the settlement of the IDPs.

We said that that we substantially represent our people. Of the six Members of Parliament from Vavuniya, five are from my party. Of the nine MPs from Jaffna, eight are from my party. These MPs are prevented from visiting the camps and meeting the IDPs. These MPs have no say in the resettlement of IDPs. The Task Force set up to resettle IDPs consists of Mr. Basil Rajapaksa, Presidential Advisor, military and government officials from the national and district level and public officials from outside. We said that we are not satisfied with this mechanism and that it should be reconstituted and that we should play a greater role in it. The representatives of these people in Parliament, that is, should play a bigger role in their resettlement.

The President listened to us very carefully and said that he would get back to us in regard to these matters after he consulted with the Security Council.

We also said that friends and relations of these IDPs who are prepared to accommodate them in their homes must be allowed to do so, in order to reduce the numbers in the camps. The government also seems to be thinking on these lines, particularly in view of the difficulties caused by the monsoon, and they said they would insert advertisements with some information in the Jaffna newspapers, to enable friends

and relations of these IDPs to take steps to have them released and accommodate them in their homes until they are resettled in the lands from which they were displaced.

Another issue which was raised by us was the position of those persons who were detained by government troops from about January 2009 when civilians started coming from the conflict zone to government-controlled territory. These persons were taken into detention en route in Omanthai at the camps itself but there is no definite information available with regard to these persons. Who was being detained? Where were they being detained? When were they taken in? We said these were matters of grave concern to the relatives of these detainees and we insisted that the government should release a list of the names of these persons who have been detained to enable the families of these persons to know the real situation of those who have been detained.

We also gave the government a list of those areas, which according to our information, did not require demining or could do with minimal demining. We said that with regard to these areas, government could proceed with resettlement earlier than for other areas. We said that demining should be gone ahead with in terms of a programme which would facilitate early resettlement.

We also raised the issue of screening IDPs. We told the government that these persons are not armed and that they are in your custody. As long they are in your custody there is nothing they can do, we said. With regard to releasing them, it is easier for the authorities to decide who are not LTTEs so that they can determine who the LTTEs are. There is no need to be keeping everybody there until your screening process is complete. We said screening and demining could not be an excuse for the resettlement process to be delayed.

These persons have been bearing the brunt of this war from 2006. The government has been claiming that it has been fighting the LTTE. But today there is no LTTE. Still these people are suffering. This is cruelty. They cannot be expected to suffer any longer.

We told the government that this is a matter that should be dealt with, with the utmost seriousness. The government has to keep its commitment. We are not at all satisfied with the progress

it seriously puts into question the independence of the judiciary in Sri Lanka. We call for the release of Mr. Tissanayagam. Those who defend the rule of law are increasingly under attack in Sri Lanka. This July, Sri Lanka's Prime Minister labeled 5 lawyers "traitors" for defending the Sunday Leader newspaper against a defamation action commenced by the President's brother. Recent death threats made against Dr. Paikiasothy Saravanamuttu, Executive Director of the Centre for Policy Alternatives (CPA) is an alarming sign of how those who defend human rights are at grave risk. Mr. President, the deteriorating situation in Sri Lanka des-

made thus far.

Q: How did the President respond to your views?

A: He said 'we will settle it, we will settle it'. He said he would not have settled everyone by 150 days, but by the 169th day a lot would have been done.

Q: What's the TNA's future programme?

A: We told the President that three of our members have been killed. The government must ensure our security in the North-East. We said we want to engage in political activities in these areas. We should be enabled to freely engage in political activity, particularly with regard to the upcoming elections. That is our right.

Government should disarm all paramilitary forces who are still around and ensure complete law and order. We pointed out that there is no need for the government to depend on them any longer.

Q: What will be the principal issues on which you would be grounding your politics?

A: We would be primarily working towards a political solution within the framework of an undivided, united country. The Tamil speaking people should be granted political autonomy to carry on their affairs in their areas of historical habitation. In our assessment, our people are very strongly behind these objectives. We want to engage in political activity which would make this position clear to everyone.

Q: Do you believe the Tamil people are still behind the federal option?

A: There is no question about it. Our people want to live in this country as equals with adequate self rule in areas they have historically inhabited. They don't want to be treated as second class citizens. They want to live with dignity and self-respect.

perately requires the attention of this Council. The international community must demand the unconditional release of the civilians within the 180-day timeline proposed by the government of Sri Lanka and supported by a majority of council members.

விளம்பர
தொடர்புகட்கு

647-269-9473

Continued on page 07
ceptable. There are 21 million people living in areas where land mines are not a significant problem within the island of Sri Lanka. While landmines may hinder long term settlement for some IDPs, it should not be a barrier to release. If the IDP's so choose, they ought to have rights as citizens to move around anywhere in the island. The Sri Lankan government does not appear to have the will to release the IDP's and is using Landmines as an excuse; landmines that in many cases were placed by its military. In addition, the Sri Lankan government has failed to allow independent observers

access to the camps. Those who report the facts about the camps like UNICEF spokesperson, James Elder, are expelled from the country. On the heels of the ruthless murder of the Sunday Leader Editor Lasantha Wickrematunga and the arbitrary arrest, detention and release of Uthayan Newspaper Editor Vithyatharan, and the attacks on countless newsrooms, Sri Lanka's state apparatus sentenced T.S. Tissanayagam to 20 years in jail for simply doing his job as a journalist. Apart from the chills it has sent throughout newsrooms in Sri Lanka, the involvement of the judicial system in sentencing Mr. Tissanayagam is cause for concern as

In the island of Sri Lanka, the political structure has been militarized and accentuated for more than 60 years. The constitution enacted by Sinhala-Buddhist hegemony and the laws enacted thereunder have denied the fundamental rights and well-being of other peoples on the island. The constitution and the current political structure have become stumbling blocks to the political identity, social existence and cultural advancement of the Tamil people, as well as other non-Sinhalese-Buddhist nations.

Furthermore, internal conditions in island of Sri Lanka have become oppressive and grave threats to the Tamil people prevent them from freely expressing their aspirations and engaging in political discourse and activism to protect their rights or advance the interests of their separate identity.

Tamils have been compelled to live in open prisons leading lives of slavery. At the same time, Sinhala government leaders, policy formulators, diplomats and army commanders are indulging at the national and international levels in false propaganda claiming there are no problems for the Tamils and that there is no need for any political solution.

The responsibility has now befallen into the hands of the Tamils living in the Diaspora to confront these problems and adopt different approaches to realize the Tamil people's political right to self-determination. It has now become necessary to constitute a coordinated and democratic polity to advance these objectives. This polity is the proposed Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE).

Are there differences between a Transnational Government and a Government in Exile? Or are they the same?

Though there are common features, the two governments are in theory different in theory.

A government in exile is a temporary government shifted to or formed in a foreign country by exiles who hope to return to their home country when it is liberated. For this, at least the approval and acceptance by one host country is required. A government in exile needs no Diaspora.

The concept of a Transnational Government has received the attention of social scientists for more than two decades. It is associated with the transnational life of people and their involvement with transnational politics.

People in Diaspora maintain relationships among themselves, as well as with people in their homeland and with their Diaspora in other countries. Their lifestyle is not confined to the borders of their host country. They have established themselves as a transnational society. While complying with the laws of the host country, the transnational social space is the factor that largely decides their political, social and economic interests. This is the life style of Eelam Tamil expatriates as well. Their family units are split and members live in different states of the world, yet, they interact among themselves through a variety of means. Outside the family unit, in cultural and social life also, these interactions transcend the boundaries of states. One purpose of the Transnational Government is to promote these interactions. The TGTE will have the additional purpose of creating a mechanism for the political unity and the pursuit of the political desires of this transnational community, while respecting the laws of the states which this transnational community inhabits. It is in the distinct transna-

tional space within which these cross-border relationships take place that the Transnational Government seeks to operate by facilitating the promotion of interactions and forging a common political program.

The Tamil Diaspora, along with those in our homeland, seek to preserve this transnational relationship. Thus the people of Tamil Eelam, too, are part of the transnational social space. Their politics is not confined to the Northeast region, but extends to transnational politics as well. Tamil nationalism is one that is diversified, socially beneficial and based on democratic principles.

The TGTE proposed to be established in the transnational space by Tamils is meant to realize the political aspirations of Tamils in our Homeland. It will also engage in promoting the social, economic and cultural development of Tamils in the Diaspora.

Since the TGTE is formed and sustained by the people, the consent of the states in which the transnational community exists is not a pre-requisite, as all these states are democratic states which promote and protect the right to association provided the associations pursue democratic purposes. Community-based organizations among the Tamil people should serve as the pillars of the Transnational Government of Tamil Eelam (TGTE). The Transnational Government (TGTE) will lobby for the support of the international community and its people to find a political solution to the Tamil national question on the basis of Nationhood, Homeland and the Right to Self-determination. It will campaign through political and diplomatic channels.

Has the Transnational Government been constituted? If not, how will the Transnational Government be constituted?

The TGTE has not been established yet. For the purpose of establishing the TGTE an Executive Committee is in the process of being formed. For the present, only the name of Visvanathan Rudrakumaran has been announced. He will function as the Coordinator.

Activities in regard to the establishment of Working Groups on a country-wise basis are now in progress. We are incorporating individuals who are willing to join and work in these Groups. Soon details of the Working Groups of each country will be published. The Advisory Committee previously announced will provide advice to the Executive Committees.

The Working Groups formed globally will engage in policy discussions with Tamil organizations and Tamil people to garner support for the TGTE. The country-wise Working Groups not only will seek support among Tamils, but also will canvass support from the Civil Society in their respective states for the formation of the TGTE. The Groups will also engage in soliciting support of political leaders and governments. The Advisory Committee will be expanded by incorporating Muslims and Indian intellectuals.

Steps will be taken to prepare electoral registers with the help of people's organizations with the assistance of an accredited firm. On the basis of such electoral registers, an independent Election Commission conforming to international standards will hold elections to elect representatives to the TGTE. Those representatives will constitute themselves as a Constituent Assembly and draft the constitution for the TGTE with the help of legal experts and suggestions from people's organizations.

Why should the Tamil Diaspora

promote efforts to form the Transnational Government? What is their contribution towards the political liberation of the Tamil People?

In today's context, only the Tamil Diaspora is in a position to advance the political aspirations of our people. Approximately one third of the Eelam Tamil population lives in the Diaspora, so they are not an inconsequential part of the community. Since the political space to pursue Tamil rights has been totally suppressed in Sri Lanka, the struggle to establish these rights has to be moved out of the island into the international space that the Tamil people of Eelam occupy. This is a factor that adds strength to Eelam Tamils. The 21st century political reality is increasingly getting evolved as Transnational Governance.

Irish people who emigrated to America and Canada gave staunch and open support to the Northern Ireland struggle. Likewise, the Jewish Diaspora until today supports the state of Israel politically and financially. On another plane, the Diaspora of countries like Italy, El Salvador, Eritrea, Croatia and Moldova have become an integral part of the politics of their respective countries. Four representatives are elected from the Italian Diaspora to the Italian parliament. In Haiti, a separate electoral riding has been allocated for Haitians living in Diaspora. Further, more than half the countries in the world have recognized dual citizenship. All this evidence points to the importance given to transnational politics in the 21st century. The efforts by the Tamil Diaspora to form a TGTE should be viewed in this perspective.

Because of the continued state terrorism unleashed against the Tamil people, a million have been compelled to migrate to foreign countries as refugees, where they have grown and flourished. Another set of people have become internally displaced permanently outside the Northeast of the island. The remainder, ravaged by war, have become economic orphans, political slaves and prisoners.

It is the right and the duty of the Tamil Diaspora to actively campaign to realize the right of self-determination of Eelam Tamils.

Where will the Transnational Government of Tamil Eelam be based? What is the nature of such a government? What are its priorities?

The TGTE will not have a territorial base like traditional governments. Enforcement of sovereignty by enacting laws, defense of territory and taxation like traditional governments is not applicable to the TGTE.

The primary goals of the TGTE will be the security of the people in our Homeland, full and early realization of their right to self-determination and their social, economic and cultural well-being and development. Further, the Tamil Diaspora, conforming to the laws of their respective countries, will build a strong base and utilize the resulting social, economic and political advancement as a propellant to win the liberation of our homeland.

Although the TGTE has no defined territory, it will create active, enthusiastic members' groups and executive offices worldwide to achieve its objectives.

Will the international community recognize the Transnational Government of Tamil Eelam? Is it possible to carry forward TGTE's plans without such recognition?

As stated above, the concept of a TGTE is an innovative exercise. There is no precedence for such an exercise. The nationalities that fought for their

political independence from outside in previous years created Governments in Exile (GE) that functioned outside their countries.

For a GE to function it is not necessary to have a strong Diaspora community. However, the proposed TGTE has a strong Diaspora community as along with well-defined political goals. Further, the continued insistence by the international community and friendly forces for the necessity of the Eelam Tamils to abhor armed struggle and carry forward the struggle politically are factors favorable to us.

The concept of the formation of a Transnational Government of Tamil Eelam was first proposed by Mr. Selvarasa Pathmanathan, head of the LTTE International Relations Department. If this is so, could the TGTE be considered as a plan of the LTTE?

The mode of struggle for the right of self-determination of Eelam Tamils has spanned many decades taking different profiles at different stages. During this period, the profile of political demands has been moved forward with clarity and certainty. Likewise, the method of struggle and the leadership also underwent changes. The Eelam people's struggle is a dynamic one that changes based on changed opportunities. The present situation has to be viewed as the continuation of that same dynamism.

In the latter part of 2000s' the liberation struggle spearheaded by the unified command of the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) was weakened by Sri Lanka and its allies through the military domination and sophistication of the army. What was weakened was a particular form of the struggle, but not the liberation struggle itself. After the 9/11 tragedy, Sri Lanka cynically exploited the concept of America's "War on Terror" to describe its murderous war against Eelam Tamils and their homeland, in total contravention of all humanitarian laws governing the conduct of war. This way Sri Lanka's rulers successfully executed one of the worst genocide of the 21st century.

In these circumstances, the historical task of taking forward the next stage of the war of liberation of Eelam Tamils has been entrusted by the LTTE to the Tamil people. This important task was proposed by Selvarasa Pathmanathan at the appropriate stage. It has already been announced that the military phase of this struggle is over and that the struggle will move forward through non-violent means.

In today's context, taking cognizance of the new world order - a geopolitical web of the international community - it has become necessary to adopt apposite and innovative methods to take the struggle forward. Eelam Tamils' liberation of their Homeland and the realization of their right to self-determination will be achieved through peaceful means by the Transnational Government.

By proposing the concept of the TGTE and entrusting the same to the Tamil Diaspora, the LTTE has done their historical duty. Once the TGTE is formed through the exercise of the political will of the people of Tamil Eelam in the diaspora, it will act in accordance with the standards of democratic governance. The TGTE will act as the unifying force of all Eelam Tamils. This will not be a polity imposed from above. It will be completely a democratic polity built bottom upwards.

The TGTE will be designed with an emphasis on transparency and accountability. Transparency will encourage accountability and information about

Committee for the...continues 14pg.

Government activities will be provided to citizens openly. The TGTE will be administered by representatives duly elected by the Tamil Diaspora. We will provide further details about the TGTE system very soon.

How will the Sri Lankan government and Sinhala – Buddhist chauvinists view the Transnational Government of Tamil Eelam?

Both the Sri Lankan government and its racist rulers view the proposed “Transnational Government of Tamil Eelam” with a sense of apprehension and danger. The reason for such fear is that the hegemony imposed on Eelam Tamils and the Tamil Homeland at present is not a real victory. Neither is it permanent. What they have achieved is military supremacy in the balance of power. This is beneficial only within the island of Sri Lanka. Further, this military supremacy is useful only to counter armed struggles and cannot counter the diplomatic approach. In this context, the Tamil people’s struggle for the realization of their right to self-determination by unarmed methods carried out in the international arena is viewed with alarm by Sri Lanka’s rulers as one they cannot confront.

Sri Lanka’s rulers, therefore, consider that the proposed TGTE project by Eelam Tamils will become a formidable battlefield which they cannot defeat. Sri Lanka and its allied forces have today reached the peak of their power. They are left with no options other than to apply the same old military approaches. Sri Lanka is trying to restrict the mode of struggle of Eelam Tamils to a battlefield that it can win. It is also trying to keep to itself control over setting the rules of the battles to come.

The proposed TGTE is a new playing field opened by Eelam Tamils. Sri Lanka cannot decide the rules here. Its military domination and territorial control are of no use in this field of play.

Is the Transnational Government of Tamil Eelam similar to the various organizations of Diaspora Eelam Tamils that are functioning at present? Or is it unique? If unique, how will it coordinate with the existing organizations and structures?

Various social and voluntary organizations have been formed by the Eelam Tamil Diaspora and are functioning at present. There are similarities and uniqueness differences among these organizations based on their activities and membership. The importance of the activities they perform and their efficiency is praiseworthy. Yet, the need for a higher organization has been felt to encounter the challenges currently confronting the Tamil community both nationally and internationally.

Since the membership of the TGTE

will be chosen through direct election, democratic credentials will endow the TGTE with legitimacy to be that body articulating the political aspirations of the Tamil people. It will function in coordination with the people’s organizations among the Tamil Diaspora. We are now engaged in holding discussions regarding the nature of this coordination.

What impact will the activities of the Transnational Government of Tamil Eelam have on people living in the island of Sri Lanka on matters relating to their political, social, economic, security, rehabilitation, reconstruction and resettlement affairs?

The primary objective of the Transnational Government of Tamil Eelam is to realize the right to self-determination of the Eelam Tamils.

Simultaneously, the TGTE will take action on two other fronts. They are:

(1) To take necessary diplomatic steps at international level to end the injustices, discrimination and acts of revenge perpetrated on the Tamils by the Sri Lankan government.

(2) To garner the expertise and resources of Tamil Diaspora to halt the plundering and exploitation of the resources of our Homeland by the Sinhala – Buddhist genocidal forces.

The TGTE will explore suitable alternative structures and create and manage sub-organizations in order to successfully fulfill the above stated objectives and to guarantee the security of the Tamils living in the island of Sri Lanka while protecting their rights to local resources. Alternatively, it will appropriately utilize the resources of already existing organizations.

When necessary the TGTE will establish cordial rapport and secure the assistance of international donor organizations, aid agencies, and bilateral or multilateral development organizations and work for the resettlement, development and investment, human resources development and environmental health. It will also provide appropriate inputs to the organizations within the island of Sri Lanka that have politically identified with the objectives of Tamil nationals.

What kind of leadership would the Transnational Government of Tamil Eelam offer to the Tamil Diaspora? Do they need the leadership of the Transnational Government of Tamil Eelam? Is their current social and economic achievement inadequate?

Compared to the various other Diaspora communities in Western Europe, North America and Australia, the Eelam Tamil Diaspora is considered one of the most successful Diaspora communities. Their hard work, education, enterprise, dedication, obedience, austerity, ownership of property, extended family system and the love

and devotion to their brethren are traits that are praiseworthy. But, for a community that has been devastated and displaced by war and racial violence and above all one that is fighting for its freedom, these traits alone are not sufficient.

The Tamil community which has been continuously felled due to racial violence and economic discrimination for over half a century was able sprout over and over again due to its inherent perseverance. Yet, it is observed that this community has restricted its growth within narrow limits. The community which has comparatively achieved high scores in the field of education has lagged far behind in its share of positions at higher level decision-making bodies. Similarly, the Eelam Tamil community which is highly thrifty has lagged behind in creating capital for industrial investment. Even with its extraordinary industrial skills, the community has been indifferent in industrial entrepreneurship and job creation.

The Eelam Tamils who have courageously faced and survived the threat to life and dangers due to racial violence are averse in coming forward to confront the open market economy. Further, instead of taking their own initiative to rapidly rebuild lost opportunities due to the war, such as banking, human resource development institutions, technical training institutes and service centers, they are seen as a community dependent on the existing structures. This state of affairs has to be changed.

The entrepreneurship of the Eelam Tamils should extend internationally to all spheres of activity. The share of involvement of the Eelam Tamils in the creation of investment capital and industrial power should escalate to the extent of wielding influence in the economy of their host countries. The knowledge and technical know-how of Eelam Tamils should be broadened to become indispensable in the highest decision-making centers of each organization in which they work. It is through these means that the march for the liberation of the Eelam Tamils will be expanded and expedited. The TGTE will attempt to provide the necessary ideological and strategic leadership for this process of success.

What is the progress made with respect to the formation of the Transnational Government of Tamil Eelam? Is final consensus reached on the form and other related matters of the government? Aren’t the intended time frames too long considering the humanitarian crisis in our homeland?

The “Transnational Tamil Eelam Government” project is a pioneering effort. Hence, adequate consultations and debate among the public and professionals on the subject is very essen-

tial. While recognizing the need for expeditious action due to the prevailing humanitarian disaster in our homeland, the need to devote adequate time to the formation of the supreme body of the Diaspora for the national liberation of Eelam Tamils also has to be recognized.

The efforts taken so far have been discussions regarding the Transnational Government of Tamil Eelam. These discussions have resulted in some valuable proposals. The committee for the formation of the TGTE and the committee of experts will take into consideration these proposals in formulating the project details and place them before the public.

The activities of the proposed TGTE are expected to be implemented in several phases. These phases are given below:

Phase 1: Concept formulation

Phase 2: Formation of Advisory Committee of Experts

Phase 3: Organizing broadly based country-wise discussions, and selection of country-wise committees for the formation of the TGTE.

Phase 4: Defining the basic structure of the proposed TGTE, drafting the election procedure for electing the representatives and conducting the elections.

Phase 5: Convening the Constituent Assembly with the elected representatives as members, drafting and approving a Constitution and inaugurating the political structure for its implementation.

Phase 6: The TGTE becomes functional.

At present we are working on Phase 3.

When will the elections for the Transnational Government be held?

It has been planned to hold the elections in every country where Tamil Diaspora live before April 2010. We will soon provide further information on this subject.

What are the qualifications required to join and serve in the committee formed for the establishment of the Transnational Government of Tamil Eelam? How does one join the committee?

Those desirous to join the committee should be over 18 years of age. They should have subscribed to the political commitment that a solution to the national question of the Eelam Tamil people in the Island of Sri Lanka shall be based on the principles of Tamil Nationhood, Tamil Homeland and their Right to Self-Determination.

We will soon provide the details of the names and the contact details of the persons who will head the group for each country. You could contact these persons and join the group. You also can join the group by contacting us by email.

presidential campaign,” she said.

Rice challenged that assessment, saying “my perception is that we spoke out very forcefully.” She said that the United States had a strong ambassador on the ground in Sri Lanka, conveying American concerns, and that the assistant secretary of state for refugees traveled there to conduct an assessment mission. Secretary of State Hillary Rodham Clinton, Rice said, had been personally focused on the issue.

“I think that is an instance where our stand was clear, consistent and principled,” she said.

Continued on page 7

and print media concerning the horrendous humanitarian crisis in Sri Lanka. The Age newspaper reported on 7 September that although Mr Elder holds a residency visa valid until 2010, Mr P B. Abeykoon, Sri Lanka’s controller of immigration and emigration, advised that Mr Elder’s visa was cancelled from 7 September this year and that he was ordered to leave Sri Lanka immediately. It was only after the United Nations appealed for more time that the order was extended until 21 September. The Age reported: Mr Abeykoon said the Government took the decision some months ago based on ‘adverse remarks made to the media’, but he declined to give further details.

Mr Elder had spoken of the unimaginable hell suffered by children caught up in the last stages of the war in

Sri Lanka. Surely the suffering experienced in Sri Lanka needs an honest voice. Surely an independent assessment of the situation is necessary to provide adequate support to the men, women and children trapped in this unimaginable hell. Australia has offered a generous \$25.4 million in aid in a bid to restore peace and security. However, much more must be done. It is obvious that there exists no freedom of the press in Sri Lanka. The actions of the government of Sri Lanka must be condemned and must be condemned loudly. I again appeal to all governments of the world who have respect for human rights, the rule of law and free speech to join together and call on the government of Sri Lanka to right the wrongs forthwith.

Continued on page 7

Lankan capital, Colombo, to press the government to show restraint.

The United States supported those efforts to draw attention to the crisis in the Security Council, which China and Russia opposed. It backed a compromise that allowed for discussion on the Sri Lanka conflict in the U.N. basement.

“The U.S. government remained relatively silent on the Sri Lankan crisis, especially in the early stages of the fighting,” said Fabienne Hara, vice president for multilateral affairs at the International Crisis Group. Its response to Sri Lanka “did not seem to match the commitment to preventing mass human rights abuses stated during the

அன்புக்குரியவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்?

ஆகஸ்டு 30 - வலுக்கட்டாயமாக காணாமல் அடிக்கப்பட்டவர்களை நினைவு கூரும் நாளாக உலகெங்கிலும் அனுசரிக்கப்படுகிறது.

உலகின் பல பகுதிகளிலும், அரசினாலோ, அரசின் ஏவலாளர்களாலோ, அல்லது அவர்களுக்கு துணை புரியும் குழுக்களாலோ காணாமல் அடிக்கப்பட்ட ஏராளமானோரின் குடும்பங்கள் காணாமல் போன தங்களுக்கு பிரியமானவர் களின் நிலை பற்றிய ஏதேனும் விவரம் கிடைக்காதா என்ற ஏக்கத்துடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எங்கெல்லாம் மக்களுக்கு எதிரான அரசின் அடக்குமுறைகள் நிகழ்கிறதோ அங்கெல்லாமே மக்கள் சட்ட விரோதமாக காணாமல் அடிக்கப்படுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனக்கு எதிராக செயல்படுபவர்களின் வாயை அடைக்க, அவர்களை செயல்பற்ற வர்களாக ஆக்க, இந்த நேரமே மற்ற, கோழைத்தனமான வழிமுறையை ஒவ்வொரு அரசும் கையாள்கிறது.

இவ்வாறு காணாமல் அடிக்கப்பட்டவர்களுக்காக அவர்களின் குடும்பத்தினரோ நண்பர்களோ ஆண்டுக்கணக்கில் போராடி வருவது உலகின் பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது.

1974-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் ரொசென்டோ ராடில்லா எனும் மெக்சிக சமூக சிந்தனையாளர் கடத்தப்பட்ட போது அவருக்கு வயது 60. இறுதியாக அவரை இராணுவ முகாமில் கண்டதாக சொல்கிறார்கள். இன்று வரை அவரது நிலை என்ன என்பது எவரும் அறியாதது. தொடர்ந்து வந்த மெக்சிக அரசுகளும் அவர் என்னவானார் என்பதை தெரிவிக்க மறுத்துவிட்டன. ஆனால் இன்று வரை அவரது மகள் டீடா ராடில்லா மாற்புனல் விடுவதாக இல்லை. அமெரிக்க நாடுகளுக்கான மனித உரிமை நீதிமன்றத்தில் அவர் முறை விட்டார். அந்த வழக்கு இன்னமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு தீர்ப்பு வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகள் ஆன நிலையிலும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் டீடா “என் தந்தைக்கு என்னவாயிற்று என்று எனக்கு தெரிய வேண்டும். அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரா.. இல்லையா.. அவர் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டாரா? அவர் பசியுடன் இருக்கிறாரா? தாகத்துடன் இருக்கிறாரா? வலியில் இருக்கிறாரா? என ஒவ்வொரு நாளும்.. எங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் நாங்கள் துடித்திருக்கிறோம். எனக்கு பதில் தெரிந்தே ஆக வேண்டும்” என்கிறார்.

1999-ஆம் ஆண்டு கொசோவாவில் நடந்த போரின் போது 3000 அல்பேனியர்கள் காணாமல் அடிக்கப்பட்டனர். இன்னமும் ஏறத்தாழ 1900 குடும்பங்கள் கொசோவாவிலும் செர்பியாவிலும் தங்கள் உறவினர்களுக்கு என்னவாயிற்று என்பதை அறிந்து கொள்ள காத்திருக்கின்றனர்.

1970-களில் அர்ஜென்டினாவில் இராணுவ ஆட்சி நடைபெற்ற போது இரம் ஆண்களும் பெண்களும் குறிப்பாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பெருமளவில் கடத்தப்பட்டனர். அப்பersonsக்கு குழந்தை பிறந்த உடன் அக்குழந்தை தாயிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு குழந்தை இல்லாத ஒரு தம்பதிக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. அத்தம்பதியினர் இராணுவம் அல்லது காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது அந்த அமைப்புகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் நீதிபதியாகவோ, பத்திரிகையாளராகவோ கூட இருக்கலாம். அவர்கள் கைதிகளிடமிருந்து திருப்பப்படும் குழந்தையை எடுத்துச் செல்ல காத்திருந்தனர். ஒவ்வொரு வதை முகாமிலும், இப்படிப்பட்ட காத்திருப்பவர்கள் இருந்தார்கள். கைதிகளில் ஒரு சில-

ரைத் தவிர மற்ற வர்கள் அனைவருமே அநேகமாக குழந்தை பிறந்த உடனேயே கொல்லப் பட்டுவினர். இராணுவம் அரசு அதிகாரத்தை விட்டு விலகிய பிறகு, இவ்வாறு பிறந்த குழந்தைகளையும் அவர்கள் என்னவாயினர் என்பதையும் கண்டுபிடிக்க “பிளாசா டி மாயோவின் பார்டிகன்” என்ற அமைப்பு உருவானது. அந்த அமைப்பின் மூலம் தங்கள் உண்மையான குடும்பத்தினருடன் இணைந்த குழந்தைகள் பல.

இதே போன்ற ஓர் அமைப்பு இந்தியாவிலும் செயல்படுகிறது. “மணிப் பூரின் தாய்மார்கள்” என்ற அமைப்ப்தான் அது. இந்திய இராணுவம் மணிப்பூரில் நடத்திவரும் கொடுமான பாலியல் வன் முறைகளுக்கு எதிராக சில ஆண்டு களுக்கு முன் இராணுவத் தலைமையகம் முன்பு “இந்திய இராணுவமே! எங்கள் வன்முறைக்கு உட்படுத்து” என்ற பதாகையை ஏந்தியபடி நிராவரம் போராட்டம் நடத்தியது. இந்த அமைப்பினைச் சேர்ந்த தாய்மார்களே.

இந்தியாவில் அரசுக்கு எதிரான வலுவான போராட்டங்கள் நடந்து வரும் வடகிழக்கு மாநிலங்கள் மற்றும் கர்மீரில் இராணுவத்தினாலும் காவல்துறையினாலும் கடத்தப்பட்டு கொல்லப் படுபவர்களின் எண்ணிக்கையும், காணாமல் அடிக்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையும் தினமும் கூடிக்கொண்டே வருகிறது. இதற்கு அரசின் “பயங்கரவாத எதிர்ப்பு” அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் துணை நிற்கின்றன. சாதாரண சட்டப்படி ஒருவரை கைது செய்த 24 மணி நேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்தில் நேர் நிறுத்த வேண்டும். ஆனால் இந்த அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் 30 முதல் 180 நாட்கள் வரை நேர் நிறுத்தலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கின்றன. அத்தனைநாட்களும் வரை எவரும் கேள்வி கேட்க முடியாது என்ற துணிச்சலில் அதிகாரிகள் கண்ணில் பட்டவர்களை எல்லாம் விசாரணைக்கு என்ற பெயரில் அழைத்துக் கடத்தியும் கொண்டு செல்கின்றனர். 30, 90 அல்லது 180 நாட்களுக்குப் பின் இவர்கள்தான் அழைத்துச் சென்றனர் என்ற எவ்வித ஆதாரமும் இல்லாத நிலையில் சட்டப் பூர்வமான முறையில் அவர்களை கண்டு பிடிப்பதும் சாத்தியமற்றதாகி விடுகிறது.

1990-இல் இருந்து இன்று வரை. இந்த காலப் பகுதியில் கர்மீரில் காணாமல் போனவர்கள் மட்டும் 8000 முதல் 10,000 வரை இருக்கலாம் என மனித உரிமை அமைப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. “காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்கள் சங்கம்” என்று ஒரு அமைப்பே அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு, காணாமல் போனவர்களின் கதி என்னவாயிற்று என்று கண்டறிவதில் முழு நேரமாக ஈடுபட்டு வருகிறது.

2005-ஆம் ஆண்டு குஜராத் தில் காணாமல் போன தனது சகோதர சோராப்தினை கண்டுபிடித்துத் தருமாறு கோரி அவரது சகோதர தொடுத்த வழக்கில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த உண்மைகள் இந்தியாவை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின. விசாரணைக்கு என்று காவல் துறையினரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட சோராப்தின் கட்டுக் கொல்லப்பட்டதோடு, பின்னர் நேர்த்திர மோடியை கொலை செய்ய திட்டமிட்ட பயங்கரவாதியாக சித்தரிக்கப் பட்டும் இருக்கிறார் என்பது நாம் ஜனநாயக நாட்டில்தான் இருக்கிறோமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது.

கொடிய இன அழிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வரும் இலங்கை அரசின் கீழ் இளம் பெண்களும் ஆண்களும் காணாமல் போவது, கடத்தப்படுவது

என்பது பல ஆண்டு களாகவே - தினசரி நிகழ்வுகளாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. “வெள்ளை வேன்” கடத்தல் என்று பரவலாக அறியப்பட்ட இந்த நிகழ்வுகள் இத்தனை நாட்களாக அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாக நடந்த நிலை இன்று மிக மோசமாக மாறி நிற்கிறது. வெளிப்படையான போரை முடித்து விட்டதாக அறிவித்த இலங்கை அரசு, உயிருடன் எஞ்சியுள்ள தமிழ்மக்கள் அனைவரையும் “நலன்புரி முகாம்கள்”, “தடுப்பு முகாம்கள்” என்ற பெயரில் வதை முகாம் களில் அடைத்து வைத்திருக்கிறது. இந்த முகாம்களில் இருந்து வெளிப்படையாக விசாரணைக்கு என்று இராணுவத்தினரால் கூட்டம் கூட்டமாக அழைத்துச் செல்லப்படும் இளம் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் நிலை என்னவென்பதை அதன் பின் எவருமே அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையே உள்ளது. இன வயத்தினரோ நிற்காத இந்த கடத்தல், சிறுவர்களையும் பெற்றோரிடமிருந்து பிரித்து கடத்தி, குழந்தைத் தொழிலாளர்களாகவும் பாலியல் தொழிலுக்காகவும் விற்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என அண்மையில் வவுனியா முகாமிலிருந்து “தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம்” என்ற அமைப்பு வெளியிட்ட அறிக்கையில் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

அதிகாரத்தின் இருக்கும் அரசுகளின் இத்தகைய சட்டவிரோத கடத்தல்களுக்கு எதிராக 2006-ஆம் ஆண்டு, அ.ந.நா. அவையின் பொதுக் குழு கூட்டத்தில், கட்டாயமாக காணாமல் அடிக்கப் படுவதிலிருந்து அனைத்து மக்களையும் காப்பதற்கான தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டது.

இத்தீர்மானத்தின்படி, கட்டாயமாக காணாமல் அடிக்கப்படுவது என்பது” அரசு மற்றும் அதன் நிறுவனங்கள், அதன் சார்பு நிறுவனங்கள், ஆதரவு குழுக்கள் இவற்றினால் சட்டவிரோதமான கைதுகள், காவலில் வைத்து அல்லது கடத்தல் அல்லது வேறு எந்த வகை மிலாவது சுதந்திரமான நடமாட்டம் தடை செய்யப்படுவதும், அதனைத் தொடர்ந்து அப்படியான செயலுக்கு பொறுப்பேற்க மறுப்பதும், இவ்வாறு காணாமல் அடிக்கப்பட்டவரைப் பற்றிய விவரங்களை தர மறுப்பதும்” இந்த தீர்மானத்தின் விதிக்களுக்கு உட்பட்டும்.

இத்தீர்மானத்தின்படி இவ்வாறான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது கிரிமினல் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும் சாட்சிகளுக்கு உரிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் எனவும் அரசுகளுக்கு கூறுகிறது.

இத்தீர்மானத்தின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், இவ்வாறான செயலில் ஈடுபட்டவர்கள் அதனை எங்கு செய்திருந்தாலும், தற்போது தங்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருந்தால், அரசு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை மற்றொரு அரசிடமோ அல்லது சர்வதேச கிரிமினல் நீதிமன்றத்திலோ ஒப்படைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

இத்தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதைக் கண்காணிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்படும், அக்குழு தனி நபர்களிடமிருந்தும் அரசுகளிடமிருந்தும் வரும் புகார்களை பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

இந்த தீர்மானம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு இன்னமும் சில அரசுகளின் ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இத்தீர்மானம் முற்றிலும் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான தீர்மானமாக இருப்பதால் எந்த அளவிற்கு அரசுகளின் ஆதரவு இதற்கு கிட்டும் என்பது பெரும் கேள்விக்குறி யாகவே உள்ளது. உலக பொது மன்னிப்பு சபை (அம்னஸ்டி இண்டர்நேசனல்) இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற பெரும் முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

உலகெங்கிலும் இருக்கக் கூடிய மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் தங்கள் அரசுகளை இத்தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதற்கு அழுத்தம்

- சூழ்ச்சி

கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தங்களது நேசத்துக்குரியவர்களுக்கு என்னவாயிற்று என்று தெரியாமலேயே தவித்து காத்து நிற்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஒரு குறைந்த பட்ச ஆறுதலையாவது கொடுக்க இயலும்.

காணாமல் அடிக்கப்பட்ட ஏராளமானோரின் குடும்பங்கள் காணாமல் போன தங்களுக்கு பிரியமானவர் களின் நிலை பற்றிய ஏதேனும் விவரம் கிடைக்காதா என்ற ஏக்கத்துடன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எங்கெல்லாம் மக்களுக்கு எதிரான அரசின் அடக்குமுறைகள் நிகழ்கிறதோ அங்கெல்லாமே மக்கள் சட்ட விரோதமாக காணாமல் அடிக்கப்படுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனக்கு எதிராக செயல்படுபவர்களின் வாயை அடைக்க, அவர்களை செயல்பற்ற வர்களாக ஆக்க, இந்த நேரமே மற்ற, கோழைத்தனமான வழிமுறையை ஒவ்வொரு அரசும் கையாள்கிறது.

இவ்வாறு காணாமல் அடிக்கப்பட்டவர்களுக்காக அவர்களின் குடும்பத்தினரோ நண்பர்களோ ஆண்டுக்கணக்கில் போராடி வருவது உலகின் பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது.

1974-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் ரொசென்டோ ராடில்லா எனும் மெக்சிக சமூக சிந்தனையாளர் கடத்தப்பட்ட போது அவருக்கு வயது 60. இறுதியாக அவரை இராணுவ முகாமில் கண்டதாக சொல்கிறார்கள். இன்று வரை அவரது நிலை என்ன என்பது எவரும் அறியாதது. தொடர்ந்து வந்த மெக்சிக அரசுகளும் அவர் என்னவானார் என்பதை தெரிவிக்க மறுத்துவிட்டன. ஆனால் இன்று வரை அவரது மகள் டீடா ராடில்லா மாற்புனல் விடுவதாக இல்லை. அமெரிக்க நாடுகளுக்கான மனித உரிமை நீதிமன்றத்தில் அவர் முறை விட்டார். அந்த வழக்கு இன்னமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு தீர்ப்பு வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகள் ஆன நிலையிலும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் டீடா “என் தந்தைக்கு என்னவாயிற்று என்று எனக்கு தெரிய வேண்டும். அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரா.. இல்லையா.. அவர் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டாரா? அவர் பசியுடன் இருக்கிறாரா? தாகத்துடன் இருக்கிறாரா? வலியில் இருக்கிறாரா? என ஒவ்வொரு நாளும்.. எங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் நாங்கள் துடித்திருக்கிறோம். எனக்கு பதில் தெரிந்தே ஆக வேண்டும்” என்கிறார்.

1999-ஆம் ஆண்டு கொசோவாவில் நடந்த போரின் போது 3000 அல்பேனியர்கள் காணாமல் அடிக்கப்பட்டனர். இன்னமும் ஏறத்தாழ 1900 குடும்பங்கள் கொசோவாவிலும் செர்பியாவிலும் தங்கள் உறவினர்களுக்கு என்னவாயிற்று என்பதை அறிந்து கொள்ள காத்திருக்கின்றனர்.

1970-களில் அர்ஜென்டினாவில் இராணுவ ஆட்சி நடைபெற்ற போது இரம் ஆண்களும் பெண்களும் குறிப்பாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பெருமளவில் கடத்தப்பட்டனர். அப்பersonsக்கு குழந்தை பிறந்த உடன் அக்குழந்தை தாயிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு குழந்தை இல்லாத ஒரு தம்பதிக்கு கொடுக்கப் படுகிறது. அத்தம்பதியினர் இராணுவம் அல்லது காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் அல்லது அந்த அமைப்புகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் நீதிபதியாகவோ, பத்திரிகையாளராகவோ கூட இருக்கலாம், அவர்கள் கைதிகளிடமிருந்து திருப்பப்படும் குழந்தையை எடுத்துச் செல்ல காத்திருந்தனர். ஒவ்வொரு வதை முகாமிலும், இப்படிப்பட்ட காத்திருப்பவர்கள் இருந்தார்கள். கைதிகளில் ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற வர்கள் அனைவருமே அநேகமாக குழந்தை பிறந்த உடனேயே கொல்லப் பட்டுவினர். இராணுவம் அரசு அதிகாரத்தை விட்டு விலகிய பிறகு, இவ்வாறு பிறந்த குழந்தைகளையும் அவர்கள்

அன்புக்குரியவர்கள் எங்கிருக்க... 11ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்னவாயினர் என்பதையும் கண்டுபிடிக்க “மினாசா டி மாயோவின் பார்டிக்ஸ்” என்ற அமைப்பு உருவானது. அந்த அமைப்பின் மூலம் தங்கள் உண்மையான குடும்பத்தினருடன் இணைந்த குழந்தைகள் பல.

இதே போன்ற ஓர் அமைப்பு இந்தியாவிலும் செயல்படுகிறது. “மணிப் பூரின் தாய்மார்கள்” என்ற அமைப்பதான் அது. இந்திய இராணுவம் மணிப்பூரில் நடத்திவரும் கொடூரமான பாலியல் வன் முறைகளுக்கு எதிராக சில ஆண்டு களுக்கு முன் இராணுவத் தலைமையகம் முன்பு “இந்திய இராணுவமே! எங்க னையும் வளப்படுத்த உட்படுத்து” என்ற பதாகையை ஏந்தியபடி நிர்வாணப் பேராட்டம் நடத்தியது இந்த அமைப்பினைச் சேர்ந்த தாய்மார்களே.

இந்தியாவில் அரசுக்கு எதிரான வலுவான போராட்டங்கள் நடந்து வரும் வடகிழக்கு மாநிலங்கள் மற்றும் கர்மீரில் இராணுவத்தினாலும் காவல் துறையினாலும் கடத்தப்பட்டு கொல்லப் படுபவர்களின் எண்ணிக்கையும், காணாமல் அடிக்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக் கையும் தினமும் கூடிக் கொண்டே வருகிறது. இதற்கு அரசின் “பயங்கரவாத எதிர்ப்பு” அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் துணை நிற்கின்றன. சாதாரண சட்டப்படி ஒருவரை கைது செய்த 24 மணி நேரத்திற்குள் நீதிமன்றத்தில் நேர் நிறுத்த வேண்டும். ஆனால் இந்த அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் 30 முதல் 180 நாட்கள் வரை நேர் நிறுத்தலிலிருந்து விலக்கு அளிக்கின்றன. அத்தனை நாட்கள் வரை எவரும் கேள்வி கேட்க முடியாது என்ற துணிச்சலில் அதிகாரிகள் கண்ணில் பட்டவர்களை எல்லாம் விசாரணைக்கு என்ற பெயரில் அழைத்தும் கடத்தியும் கொண்டு செல்கின்றனர். 30, 90 அல்லது 180 நாட்களுக்குப் பின் இவர்கள்தான் அழைத்துச் சென்றனர் என்ற எவ்வித

ஆதாரமும் இல்லாத நிலையில் சட்டப் பூர்வமான முறையில் அவர்களை கண்டு பிடிப்பதும் சாத்தியமற்றதாகி விடுகிறது.

1990-இல் இருந்து இன்று வரை. இந்த காலப் பகுதியில் கர்மீரில் காணாமல் போனவர்கள் மட்டும் 8000 முதல் 10,000 வரை இருக்கலாம் என மனித உரிமை அமைப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. “காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்கள் சங்கம்” என்று ஒரு அமைப்பை அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு, காணாமல் போனவர்களின் கதி என்னவாயிற்று என்று கண்டறிவதில் முழு நேரமாக ஈடுபட்டு வருகிறது.

2005-ஆம் ஆண்டு குஜராத் தில் காணாமல் போன தனது சகோதரர் சொராப்தினை கண்டுபிடித்துத் தருமாறு கோரி அவரது சகோதரர் தொடுத்த வழக்கில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளிவந்த உண்மைகள் இந்தியா வையே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின. விசாரணைக்கு என்று காவல் துறையினரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட சொராப்தின் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதோடு, பின்னர் நேர்த்திர மோடியை கொலை செய்ய திட்டமிட்ட பயங்கரவாதியாக சித்தரிக்கப் படும் இருக்கிறார் என்பது நாம் ஜனநாயக நாட்டில்தான் இருக்கிறோமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது.

கொடிய இன அழிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வரும் இலங்கை அரசின் கீழ் இளம் பெண்களும் ஆண்களும் காணாமல் போவது, கடத்தப்படுவது என்பது பல ஆண்டு களாகவே - தினசரி நிகழ்வுகளாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. “பெண்ணை வேன்” கடத்தல் என்று பரவலாக அறி யப்பட்ட இந்த நிகழ்வுகள் இத்தனை நாட்களாக அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாக நடந்த நிலை இன்று மிக மோசமாக மாறி நிற்கிறது. வெளிப்படையான போரை முடித்து விட்டதாக அறிவித்த இலங்கை

அரசு, உயிருடன் எஞ்சியுள்ள தமிழ் மக்கள் அனை வரையும் “நலன்புரி முகாம்கள்”, “தடுப்பு முகாம்கள்” என்ற பெயரில் வதை முகாம் களில் அடைத்து வைத்திருக்கிறது. இந்த முகாம்களில் இருந்து வெளிப்படையாக விசாரணைக்கு என்று இராணுவத்தினரால் கூட்டம் கூட்டமாக அழைத்துச் செல்லப்படும் இளம் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் நிலை என்னவென்பதை அதன் பின் எவருமே அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையே உள்ளது. இவ் வயதிலுள்ள நிற்காத இந்த கடத்தல், சிறுவர்களையும் பெற்றோரிடமிருந்து பிரித்து கடத்தி, குழந்தைத் தொழிலாளர் களாகவும் பாலியல் தொழிலுக்காகவும் விற்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என அண்மையில் வவுனியா முகாமிலிருந்து “தமிழ் மாணவர் ஒன்றியம்” என்ற அமைப்பு வெளியிட்ட அறிக்கையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

அதிகாரத்தில் இருக்கும் அரசு களின் இத்தகைய சட்டவிரோத கடத்தல் களுக்கு எதிராக 2006-ஆம் ஆண்டு, அய்.நா. அவையின் பெராதிக் குழு கூட்டத்தில், கட்டாயமாக காணாமல் அடிக்கப் படுவதிலிருந்து அனைத்து மக்களையும் காப்பதற்கான தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டது.

இத்தீர்மானத்தின்படி, கட்டாயமாக காணாமல் அடிக்கப்படுவது என்பது” அரசு மற்றும் அதன் நிறுவனங் கள், அதன் சார்பு நிறுவனங்கள், ஆத ரவு குழுக்கள் இவற்றினால் சட்டவிரோத மான கைதும், காவலில் வைத்து அல்லது கடத்தல் அல்லது வேறு எந்த வகை யிலாவது கதத்திரமான நடமாட்டம் தடை செய்யப்படுவதும், அதனைத் தொடர்ந்து அப்படியான செயலுக்கு பொறுப்பேற்க மறுப்பதும், இவ்வாறு காணாமல் அடிக்கப்பட்டவரைப் பற்றிய விவரங்களை தர மறுப்பதும்” இந்த தீர்மானத்தின் விதிகளுக்கு உட்படும்.

இத்தீர்மானத்தின்படி இவ்வாறான

நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் மீது கிரிமினல் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும் சாட்சிகளுக்கு உரிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் எனவும் அரசுக்கு கூறுகிறது.

இத்தீர்மானத்தின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் என்னவெனில், இவ்வாறான செயலில் ஈடுபட்டவர்கள் அதனை எங்கு செய்திருந்தாலும், தற்போது தங்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருந்தால், அரசு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை மற்றொரு அரசிடமோ அல்லது சர்வதேச கிரிமினல் நீதிமன்றத்திலோ ஒப்படைக்க வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது.

இத்தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டால், இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதைக் கண்காணிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்படும், அக்குழு தனி நபர்களிடமிருந்தும் அரசுகளிடமிருந்தும் வரும் புகார்களை பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்.

இந்த தீர்மானம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு இன்னமும் சில அரசுகளின் ஆதரவு தேவைப்படுகிறது.

ஆனால் இத்தீர்மானம் முற்றிலும் அரசு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான தீர்மானமாக இருப்பதால் எந்த அளவிற்கு அரசுகளின் ஆதரவு இதற்கு கிட்டும் என்பது பெரும் கேள்விக்குறி யாகவே உள்ளது. உலக பொது மன்னிப்பு சபை (அம்னஸ்டி இன்டர்நேசனல்) இத்தீர் மானத்தை நிறைவேற்ற பெரும் முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

உலகெங்கிலும் இருக்கக் கூடிய மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் தங்கள் அரசுகளை இத்தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதற்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தங்களது நேசத்துக்குரியவர்களுக்கு என்னவாயிற்று என்று தெரியாமலேயே தவித்து காத்து நிற்கும் பல ஆயிரக் கணக் கான மக்களுக்கு ஒரு குறைந்த பட்ச ஆறுதலையாவது கொடுக்க இயலும்.

AI TASTY RESTAURANT

தங்கள்

இடியப்பம்
மிக்ஸ்

\$1.99

செவ்வாய்

5 தோசை
அல்லது
5 இட்லி

\$1.99

புதன்

கொத்து
ரொட்டி

\$3.99

வியாழன்

சிங்கப்பூர் நூடில்

\$3.99

புட்டுமிக்ஸ்

\$3.99

வெள்ளி
1 சோடி பால்
அப்பம்

\$0.99

வாழை இலை
மரக்கறி சாப்பாடு

\$4.99

சனி

புரியாணி
கோழி, ஆடு

\$3.99

சூழ்

\$2.99

ஞாயிறு
சூழ்

\$3.99

வாழை இலை சாப்பாடு
ஆடு, கோழி, றால்,
கனாவாய்

\$4.99

2633 Eglinton Ave.E, Scarborough.

Tel: 416-269-4040

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு:

வரலாற்றுக் தேவை, சட்டப்பின்னணி, வேலைத் திட்டங்கள், ஆலோசனைக் குழு: உருத்திரகுமாரன் விளக்கம்

இலங்கையின் அரசியல் நிரோட்டத்தில் தமிழர்கள் பங்கு பெறுவது சாத்தியம் அற்றதாகிவிட்டதால், அந்தத் தீவிற்கு வெளியிலேயே தமிழர்கள் தமது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான முன்னெடுப்பு முயற்சிகளைத் தற்போதைக்குத் தொடர முடியும். எனவேதான் - அனைத்துலக சட்டமரபு நெறிக்கு அமைவாக - தாயகத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் பரவி வாழும் தமிழீழத்தவர்கள் தற்போழுதிருக்கான 'நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம்' (Provisional Transnational Government of Tamil Eelam) ஒன்றினை உருவாக்குதல் அத்தியாவசியம் எனக் கருதுகின்றார்கள் என அந்த அரசாங்கத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவுள்ள செயற்குழுவின் தலைவர் வி. உருத்திரகுமாரன் தெரிவித்துள்ளார்.

இது தொடர்பாக அவர் வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கையில், இந்தச் செயற்குழுவின் ஆலோசகர்களாக இயங்குவதற்கு முன்வந்துள்ள பல் துறை நிபுணர்களின் பெயர்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

அந்த அறிக்கையில் மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதாவது: மானிடப் பேணும் சட்டநெறிகளையும் மனித நாகரீகத்தின் அனைத்துப் பண்புகளையும் முற்று முழுதாக மீறி, கொடுமிக்க, அதீத இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் மூலம் சிங்கள அரசு, தமிழ் மக்களின் நியாய பூர்வமான தன்னாட்சித் தீர்மான முன்னெடுப்புக்களை நகக்கிச் சிதைத்துள்ளது.

வன்னிப் பிராந்தியத்தில் தமிழர்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கொலைக்களரியானது முழு உலகையுமே பேரதிர்ச்சியிலும் ஆழ்ந்த வேதனையிலும் அமிழ்த்தியுள்ளது.

குறிப்பாகப் பாவனைக்குத் தடைசெய்யப்பட்ட களரகப் போர் ஆயுதங்களினாலும் அறாத்தொடர்ச்சியான ஏறிகளையினாலும், பிரங்கிக் குண்டுகளினாலும் 30 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான தமிழர்கள் பாதுகாப்பு வலயம் என அறிவிக்கப்பட்ட பகுதியில் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர்.

இன்று சிங்கள இராணுவத்தினரால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட சிறை முகாம்களில் மூன்று லட்சத்திற்கும் அதிகமான தமிழர்கள் வன்னைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

ஐக்கிய நாடுகள் சார்ந்த நிறுவனங்களும், அனைத்துலக அரசு நிறுவனங்களும் ஊடகவியலாளர்களும் இந்த முகாம்களுக்கு செல்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

முகாம்களுக்கு வெளியேயுள்ள தமிழர்களும் நடைப்பிணங்களாகவே வாழ்கின்றனர். யாழ். தீபகற்பம் ஒரு திறந்தவெளி மறியல் சாலையாகவே உள்ளது. கிழக்கு மாகாணம் இராணுவ ஆட்சி நிலவும் நிலமாக உள்ளது.

சிறிலங்காவின் தெற்குப்பகுதியில் சிங்களப் போர்திக்கக் கட்டுப்பாட்டில் தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்பற்ற, பயமுறுத்தப்பட்டு, பல்வேறு இம்சைகளுக்கு உள்ளாகப்படுதல் நாளாந்த நிகழ்வாக உள்ளது.

தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காவே இவர்கள் குறிவைக்கப்படுகின்றனர். நன்கு திட்டமிட்ட கொலைகள், கடத்தல், காவலமல் போதல், வன்மையான அடையாள அழிப்பு, தமிழீழ நிலப்பறிப்பு, இனச்சுத்திகரிப்பு போன்றவற்றினால் தமிழ் மக்களின் தேசிய இனத்துவ முழுமை சிதைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கைத் தீவில் தமிழ்

மக்களின் உயிர் வாழ்க்கை கேள்விக்குறியாகியுள்ளது மட்டுமல்லாமல் அவர்களது நியாயபூர்வமான அரசியல் அபிலாசைகளை எடுத்துரைக்கும் அரசரிமை வெளியும் அழிந்து போய் உள்ளது.

மக்களின் குரலைப்பிரதிநிதித்து வப்படுத்தும் அரசியல்வாதிகள் உயிராபத்தின் விளிம்பில் வாழ்கின்றனர். திரு போசப் பராசசிங்கம் (2005), திரு நடராசா ரவிராஜ் (2006), திரு க.ந.சிவநேசன் (2008) ஆகிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ஏனைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உறுப்பினர்கள் உயிர் ஆபத்தை எதிர்கொண்ட போதும் அசாத்தியத் துணிவுடன் பணியாற்றுகின்றனர்.

இவை தவிர இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதல் திட்டமிட்ட நில ஆக்கிரமிப்பு, தேர்தல் தொகுதிகளின் எல்லைகளைக் கபடமாக மாற்றியமைத்தல் போன்றவற்றினாலும், புதிய வாக்காளர்களைப் பதியாமல் விட்டமை, மற்றும் தொடர்ந்து போரினால் பாரிய அளவில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள் ஆகியனவும் நாடாளுமன்றத்தில் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவத்தை எண்ணுக்கணக்கில் குறைச் செய்துள்ளது.

இவை அனைத்துமே இலங்கைத் தீவின் அரசியல் நிரோட்டத்தில் தமிழர்கள் பங்கு பெறுவதை சாத்தியமற்றதாகக்கி உள்ளது.

இந்திலையில் சிரிஸங்காவின் அரசு அமைப்பிலும் அதன் யாப்பு முறையிலும் தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளை ஆக்கபூர்வமான, பயன்தருவகையில் முன்னெடுப்பதற்கான எத்தகைய அரசியல்வெளியும் இல்லை.

இத்தீவில் தமிழர்களின் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்யும் வழி ஏதுவுமே இல்லை. எனவே இலங்கைத் தீவுக்கு வெளியிலேயே தமிழர்கள் தாது உரிமைகளை நிலை நிறுத்துவதற்கான முன்னெடுப்பு முயற்சிகளைத் தொடரமுடியும்.

'ஆகவே தமிழீழத்தில் வாழும் மக்களும் வெளிநாடுகளில் பரவி வாழும் தமிழீழத்தவர்களும் தற்போழுதிருக்கான நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் (Provisional Transnational Government of Tamil Eelam) ஒன்றினை உருவாக்குதல் அத்தியாவசியமான மிக முக்கிய பணி யெனக் கருதுகின்றார்கள்.

சட்டபூர்வமற்ற முறையின் இராணுவ பலத்தைப் பிரயோகிப்பதும் சித்திரவதைக்காக மக்களைக் கடத்துவதும் திட்டமிட்டு இன அழிப்பில் ஈடுபடுவதும் இவை போன்ற போர்க்குற்றங்களும் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகளும் குழந்தைகளைக் கடத்துவதுமாகிய கொடுமையான பழந்தன்னவும் ius cogens அடிப்படையிலே சட்டநெறித்தத்துவங்களுக்கு முற்றிலும் முரணானதாகும்.

இத்தகைய சூழலில் நாடுகடந்த நிலையில் சட்டபூர்வமான அரசாட்சியை நிறுவுதற்கான தேவையினை செயற்படுத்துவதற்கு அனைத்துலக சட்டமரபுநெறிகள் இடம் தருகின்றன.

இது தொடர்பாக நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் ஒன்றினை தற்போழுதிருக்கும் அமைப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றினை முன்வைக்க விரும்புகின்றோம். எமது செயற்பாடுகளும் திட்ட முறைமைகளும் ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைந்தவையாகும்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் ஒன்றினை உருவாக்குவதற்கான கட்டமைப்புக்களை, பின்வரும் விட

யங்களைக் கருத்திற் கொண்டு பணியாற்ற செயற்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. 1976 இல் வரையறுக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைப் பிரகடனத்தினதும், 1977 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தமிழ் மக்களால் ஒரு மனதாக வாக்களித்து வரவேற்கப்பட்டதும், பின்பு 1985 இல் திம்புப் பிரகடனத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதும், 2003 இல் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப் பதிர்வின் தளமாக அமைந்ததுமாகிய - தமிழர் ஓர் தேசிய இனம் - வடக்கு- கிழக்கு தமிழர் தாயக நிலம் - ஈழத் தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமை

போன்ற அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை ஈழத் தமிழரின் அரசியல் அபிலாசைகளின் ஆதார கருதியாக ஏற்றுக்கொள்ளும் அனைத்துத் தமிழ் மக்களையும் ஒன்றிணைப்பது.

2. 2001 ஆம் ஆண்டு, 2004 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல்களின்போது தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கும் அரசியல் கட்சியாகத் தமிழ் மக்களினால் ஏற்று உறுதி செய்யப்பட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினும் ஈழத் தமிழரின் தன்னாட்சிக் கோட்பாட்டினை ஏந்தி ஆதரிக்கும் ஏனைய தமிழ் அரசியல் கட்சிகளுடனும் இணைந்து செயற்படுதல்.

3. சிங்கள தேசத்துடனான பேச்சு வார்த்தைகளுக்கான தமிழர் தேசத்தின் நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்துதல்.

4. உலகு அனைத்தும் பரவி வாழும் ஈழத் தமிழர் மத்தியில் அனைத்துலக மதிப்பினைப் பெற்ற நிறுவனம் ஒன்றினுடன் இணைந்து வாக்காளர் பட்டியல் ஒன்றினைத் தயாரித்தல். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலின் அடிப்படையில் வாக்களிப்பை நடத்தி தமிழ்த் தேசியப் பேரவையினை தெரிவு செய்து இப்பேரவையினூடாக தமிழீழ அரசியல் யாப்பினை வடிவமைத்தலும் தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு இறுத்தீர்வு காணும் நோக்குக்கு வழிகோலும் வகையில் பொது வாக்கெடுப்பினை பன்னாட்டு மேற்பார்வையில் நடத்த வழிசெய்தலும்.

5. ஈழத் தமிழர் உலகப்பேரவை ஒன்றினையும், நிறைவேற்று அதிகாரக் குழு ஒன்றினையும் தெரிவு செய்யும் முறைநெறிகளை வரையறை செய்தல்.

6. அரசுகளுடனும், பல் அரசுகள் சார்ந்த நிறுவனங்களுடனும் நேரடித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல்.

7. உலகெங்கும் பரவி வாழும் ஈழத் தமிழரின் சமூக, பொருண்மிய, பண்பாட்டு மேம்பாடுகளைத் துரிதப்படுத்துதல்.

8. தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளை பயிற்று தன்னாட்சி உரிமைக்கு எதிரான தயக்கத் தோற்றுவிக்கும் கருவியாகக் கொள்ளாமல், முஸ்லிம் மக்களுடன் இணைந்து இரு சமூகத்தினரும் ஒருமித்து பங்குபெறும் அரசியல் வழிமுறைகளை இனம் காணுதல்.

9. வடக்கு- கிழக்கில் வாழும் ஈழத் தமிழர்களினதும், உலகெங்கும் வாழும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களினதும் நலன்பெணும் வகையிலான செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்தல்.

இலங்கையில் தொடர்ந்து நிகழும் இனப்படுகொலையினை நிறுத்து முகமாக அனைத்துலக அரசு சார் நிறுவனங்களுடனும், அரசு சார்பற்ற அனைத்துலக நிறுவனங்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திச் செயற்படுவதையும் இக்குழு தனது பணியாகக் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறு தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்வதன் மூலம் ஈழத் தமிழரின் உயிர் இருப்பை உறுதி செய்தல் மற்றும் தமிழ் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகளையும், தமிழ்ச் சிறுவர்கள் மீதான வன்முறை சித்திரவதைகளையும் சிங்கள அரசும் அதன் இராணுவமும் மேற்கொள்ளாதபடி தடுத்து நிறுத்துதல், பிரிந்த குடும்பங்களை வினாவாக ஒன்று சேர்த்து இன்று கொடுமை முகாம்களில் வதைபடும் மூன்று லட்சம் தமிழ் மக்களையும் அவர்களின் சொந்த வீடுகள், ஊர்களில் குடியமரும்படியான வழிவகைகளை இனம் காணுதல், தமிழ் இன அழிப்பில் ஈடுபட்டவர்களையும் மனித நேயத்திற்கு எதிரான போர்க்குற்றங்களைத் திட்டமிட்டுப் புரிந்தவர்களையும் நீதியின்படியாக விசாரணைக்கு உள்ளாக்குதல் போன்ற விடயங்களில் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கத் துண்டுவிதல் இக்குழு கவனம் செலுத்துதல்.

தனக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்ற உலகெங்கும் பரவி வாழும் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் உள்ள அமைப்புக்களுடனும் குறிப்பாக புதிய இனைய தலைமுறையினருடன் இணைந்து செயற்படுதலில் இக்குழு கூடுதல் கவனம் செலுத்தும். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இச்செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்காக அமைக்கப்படும் இச்செயற்பாட்டுக்குழு நாடுகள் தழுவிய ரீதியிலும் துறைகள் சார்ந்த வகையிலும் பல உப குழுக்களை கொண்டு இயங்கும்.

இச் செயற்பாட்டுக் குழுக்கான உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில் நாம் தற்போது ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

இச் செயற்பாட்டுக் குழுவுக்கு உரிய ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்காக பத்துரை சார்ந்த நிபுணர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் ஜோசப் ஏ.சந்திரகார்த்தன் (கனடா)

பேராசிரியர் சொர்ணராஜா (பிரித்தானியா)

பேராசிரியர் பிரான்சிஸ் பொய்ல் (அமெரிக்கா)

பேராசிரியர் பி. இராமசாமி (மலேசியா)

பேராசிரியர் நடராசா சிறிஸ்கந்தராசா (கவீடன்)

மருத்துவ கலாநிதி சிவனேந்திரன் சீவநாயகம் (அவுஸ்திரேலியா)

கலாநிதி வசந்தகுமார் (பிரித்தானியா)

சட்ட அறிஞர் கரன் பார்க்கர் (அமெரிக்கா)

திரு செல்வா சிவராசா (அவுஸ்திரேலியா)

பேராசிரியர் பிற்றர் சாலக் (கவீடன்)

ஆகியோர் இந்த ஆலோசனைக் குழுவில் இணைந்து பணியாற்ற முன் வந்துள்ளனர்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசாங்கம் அமைக்கும் இச் செயற்திட்டத்திற்குரிய குழுக்களில் இணைந்து பணியாற்ற முன்வருமாறு ஆர்வமுள்ள அனைவரையும் வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

இக்குழு 2009 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31 ஆம் நான் வரை செயற்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத் திகதி வரையிலான செயற்பாடுகளை இக்குழு அறிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கும்.

இத்திட்டம் தொடர்பாக தமிழ் மக்களினது ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வரவேற்கிறோம்.

மக்கள் தொடர்புக்குரிய மின்னஞ்சல் முகவரி:

info@govtamileelam.org

அம்மன்ஸ் நகை மாளிகை

தாலிக்கொடி

அட்டியல்

சங்கிலி வகைகள்

பதக்கங்கள்

கைச்சங்கிலிகள்

தோடு வகைகள்

வளையல்கள்

சங்கீதா காப்புகள்

தங்க கால்சங்கிலிகள்

வெகுவிசைவில்
எமது புதிய நிறுவனம்
Markham & Steele சந்திப்பில்
திறந்துவைக்கப்படவுள்ளது

We Also Have
White Gold & Diamond

எம்மிடம் அனைத்தாக 22 கரட்
சிங்கப்பூர் நகைகளை யும் உறுதியான,
கண்கவர் வேலைப்பாடுகளுடன் உங்கள்
எண்ணம்போல் பலரக டிசைன்களில்-
உத்தரவாதத்துடன் குறித்த தவணையில்
ஓட்டுக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

யாவற்றையும் ஓட்டுக்கும்
உடனடியாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்

நகரின் மத்தியில்
ஜெராட் இந்தியா
பஜாரில்
அம்மன்ஸ்
நகைமாளிகை

சீக்கோ, சிறிசன்
மணிக்கூடுகள் விநியோகஸ்தர்கள்
அம்மன்ஸ் நகைமாளிகை

1608 Gerrard St. East, Toronto, ON. M4L 2A4

416-461-6217

சூரியா அலங்காரம்

பூமணவறை, முத்துமணவறை, முத்துச்சப்பறம், மற்றும் பூப்பனித நீராட்டு விழா,
மணப்பெண் அலங்காரம் மற்றும் DJ சேவையும் மிச் சிற்பாக செய்து தரப்படும்.

Tel: 416-388-9904

416-587-3982

Email: tharma_soori@hotmail.com
www.sooriyadecorations.com

CELL TEL MOBILITY

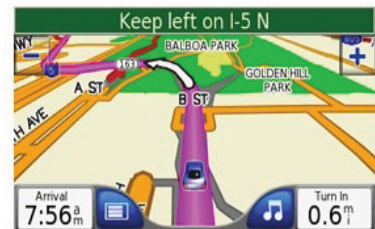
For all your cellphone and accessory needs...

We sell new & used cellphones, Pagers and accessories for:

**ROGERS WIRELESS, FIDO,
TELUS MOBILITY, BELL MOBILITY**

GPS NAVIGATION

For cell phones

- Car charger
- Leather case
- Head sets
- Home charger
- Clear case
- Bluetooth headset
- Bluetooth dongle
- Data cables
- Batteries
- Belt clip/Holder
- Antenna booster
- Flashing antenna
- Flashing light

Call Toll free:- 1.877.312.5123

SHOP ONLINE @ www.celltelmobility.com

CELL TEL MOBILITY WIRELESS REPAIR CENTER

**NOKIA, MOTOROLA, SONY ERICSSON, SAMSUNG, LG
HTC, BLACKBERRY, iPHONE,**

**Display, Antenna Replacement and all other
Repairs (Software & Hardware).**

2637 Eglinton Ave. East,
Eglinton Ave/Midland Rd
416.266.6818

5C - 2950 Birchmount Rd
Birchmount / Finch Ave
416.495.7776

5A - 1162 Morningside Ave
Morningside Ave/ Sheppard Ave
416.281.2355

220 - 5990 16th Avenue
16th Avenue/ Markham Rd
905.201.4859